

انجیلا مَتّی

۱

دارا مالباتا عیسیٰ مسیح

^۱ کتبا دارا مالباتا عیسیٰ مسیح،

گوره داوود پاشا، گوره ابراهیم پیغمبر:

^۲ ابراهیم بابہ اسحاق،

اسحاق بابہ یعقوب

و یعقوب بابہ یهودا و برایت وی بو.

^۳ یهودا بابہ فریص و زراح بو و ناوه دایيگا وان تامار بو.

فریص بابہ حضرون

و حضرون بابہ رام،

^۴ رام بابہ عمیناداب،

عمیناداب بابہ نحشون

و نحشون بابہ سلمون بو.

^۵ سلمون بابہ بوغز بو و ناوه دایيگا بوغز راحاب بو.

بوغز بابہ عوبید بو و ناوه دایيگا عوبید روت بو.

عوبید بابہ یسا بو.

^۶ و یسا بابہ داوود پاشا بو.

داوود بابہ سلیمان بو.

دایيگا سلیمان پشته ژنا اوریا بو.

^۷ سلیمان بابہ رُبعام،

و رُبعام بابہ ابّتا،

و أَبَيَا بَابَهُ آسَا بُو.
٨ آسَا بَابَهُ يَهُوشَافَاطَ،
يَهُوشَافَاطَ بَابَهُ يُورَامَ،
و يُورَامَ بَابَهُ عُرِّيَا بُو.
٩ عُرِّيَا بَابَهُ يُوْتَامَ،
يُوْتَامَ بَابَهُ آحَازَ،
و آحَازَ بَابَهُ حِرْقِيَا بُو.
١٠ حِرْقِيَا بَابَهُ مَنَسَى،
مَنَسَى بَابَهُ آمُونَ،
و آمُونَ بَابَهُ يُوْشِيَا بُو.
١١ يُوْشِيَا بَابَهُ يَكْنِيَا و بِرَايْتِ وِي بُو.
لَه وِي رَمَانِي يَهُودِي تَبْعِيدِ بَبُونَ بَابِلَه.

١٢ پَاشَه تَبْعِيدِ بُونَا بُ بَابِلَه:

يَكْنِيَا بَابَهُ شِئَلْتِيئِيلَ

و شِئَلْتِيئِيلَ بَابَهُ زُرُوبَابِلَ بُو.

١٣ زُرُوبَابِلَ بَابَهُ أَبِيهُودَ،

أَبِيهُودَ بَابَهُ إِلْيَاقِيمَ،

و إِلْيَاقِيمَ بَابَهُ عَازُورَ بُو.

١٤ عَازُورَ بَابَهُ صَادُوقَ،

صَادُوقَ بَابَهُ أَخِيمَ،

و أَخِيمَ بَابَهُ إِلْيُودَ بُو.

١٥ إِلْيُودَ بَابَهُ إِلْعَازَارَ،

إِلْعَازَارَ بَابَهُ مَتَّانَ،

و مَتَّانَ بَابَهُ يَعْقُوبَ بُو.

١٦ يَعْقُوبَ بَابَهُ يُوْسُفَ و يُوْسُفَ مِرَه مَرِيمَ بُو

گُو عَيْسَى نَاوَدَنگِ بِ مَسِيحُ ژَه وِي هَاتِ دُنْيَايَه.

١٧ اِيجَا، ژَه اِبْرَاهِيمَ بِيغَمَبَرِ حَتَا دَاوُودَ پَاشَا هَمُو سَرِيگِ چَارَدَه نَسَلِ و ژَه دَاوُودِ

حَتَا رَمَانَه تَبْعِيدِ بُونَا يَهُودِيَانِ بُ بَابِلَه، چَارَدَه نَسَلِ، و ژَه رَمَانَه تَبْعِيدَه حَتَا
مَسِيحُ چَارَدَه نَسَلِ بُونِ.

ژه دایيگ بويينا عیسی مسیح

^{۱۸} ژه دایيگ بويينا عیسی. مسیح و سا قومی: مریم دایيگا عیسی، نیشانگریه یوسف بو. بله پش هنده گو گل یگودو رازن، معلوم بو گو مریم ژه رِحا مُقدسا خدا پِگران. ^{۱۹} بَر خاطره هنده گو مره وی یوسف مَرُوگه صالح بو و نِدخاست آبرویا مریم بَبَت، تصمیم گِرت گو به دَنگ و صدا ژه وی جُدا بیت. ^{۲۰} بله وقته گو فِکره وان دِشدا نِ دِگر، میلیاگتگ خاده خَوه دا خو نِشا وی دا و گت: «آی یوسف، آی تِ گو ژه نَسلا داوود پاشای، ژه ایناندِنا ژنا خو مریم نِترس، چون او دِشدا گو ناو زِگه ویدای، ژه رِحا مُقدسا خدای. ^{۲۱} آو گورگه ديه بینیت دُنیايه گو تیه ناوه وی دانه عیسی، چون گو او ديه قومه خو ژه گنْهت وان نجات بَدَت.» ^{۲۲} آون همو قومین گو او دِشدا خاده بِ آزمانه اِشعیایه پیغمبر گُته بو، بَت جی گو:

^{۲۳} «باکریگ پِگران بوی، گورگه ديه بینیت دُنیايه

و عِمانوئیل ديه گاز گن وی،»

گو آنی خدا گل مَدا. ^{۲۴} وقته یوسف خَوه شار بو، او دِشدا گو میلیاگته خاده بُو وی اَمِر گره بو، اینا جی و مریم خاست. ^{۲۵} بله گل وی نِرازا حتا آوی گوره خو اینا دُنیايه؛ و یوسف ناوه وی دانا عیسی.

۲

هاتنا سِترناسا ژه رُژهلاته

^۱ وقته عیسی. له دَورانه سَلطَنتا هیروودیس پاشا، له بیت لِحما یهودیه هات دُنیايه، هِنْدَ مَجوسی گو سِترناسِت زانا ژی بون ژه رُژهلاته هاتن شَهْره اورشلیمه ^۲ و پیسیار گِرِن: «آو پاشایه یهودیان گو هاتی دُنیايه، کیدری؟ چون گو مَ سِترِا وی له رُژهلاته دیتی و اَم هاتن گو وی پِرسِتن.» ^۳ وقته هیروودیس پاشا او دِشَدَ بیهیست، پَرسَش بو و تواوی اورشلیم گل وی پَرسَش بون. ^۴ هیروودیس تواوی سَرُکت کاهینا گو عَالِمِت معبده بون و ماموستایت قومه خِر گِرِن و ژه وان پیسیار گِر: «مسیح قَرار بو کیدره بَت دُنیايه؟» ^۵ جیواب دان: «له بیت لِحما یهودیه، چون گو میکاه پیغمبر وه راسته دا و سا نویسی:

^۱ «و ت، آی بیت لِحِم گو ناو و لَاته یهودادایی،

تِ ناو حاکِمِت یهودادا چه جورا گمترین نیی،

چون گو ژه تَ حاکمگ ديه پيدا بيت

گو ديه شُوائتيا قومه مِن، بنی اسرائيله بگت. »

^۷ پاشه هيروديس، مَجوسى دِزِيوِ گاز گِرِنَ لاره خو و ژه وان زَمانه دقيقَ دووهار بونا سِتره پيسيار گِر. ^۸ ايجا او رِگِرِنَ بيت لِحْمه، گت وان: «هَرِن و گلک باش دوو وه بچوگا ساوا بگِرِن و وقته و او پيدا گِر، بژِن مِن گو آز ژى بَم و وى پِترِستِم.» ^۹ مَجوسى پاشه بيهيستنا قِست پاشا، گتن ره و او سِترا گو اوان له رُزْهَلاتِه ديته بون، پش واندا دچو حتا دوماييگه سر سره جيه گو بچوگ ودره بو، راوستا. ^{۱۰} وقته اوان او سِتر ديت ب شاديگه گلک مَزِن كِيف خوش بون. ^{۱۱} وقته چُنَ ناو مالدا و بچوگا ساوا گل داييگا وى مريم ديتن، گتن سر چُكا و او بچوگ پَرستِش گِرِن. پاشه صاندِقه خو وگِرِن و هِنَدَ ديارى ژه زِرِى و شيرا بَهِن خوشَ دارا و مُر ب وى پشكِش گِرِن. ^{۱۲} و چون خوه دا ب و ان هُشدار هاتبو دايين گو نَزورِنَ لاره هيروديس، ريگه ديتِردا گتن ره ب آليه ولاته خو.

حالاتنا ب مصره

^{۱۳} پاشه چُيِنا مَجوسيا، ميلياگتگ خاده خوه دا خو نيشا يوسف دا و گت: «راب، بچوگ و داييگا وى راگ و بَحله ب مصره و له ودره بَمينَ حتا وقته گو بژَم ت، چون گو هيروديس پاشا دوو پيدا گِرِنَا بچوگى گو اوى بگژيت.» ^{۱۴} ايجا يوسف شُودا رابو، بچوگ و داييگا وى راگر و چو ب مصره، ^{۱۵} و حتا مِرِنَا هيروديس پاشا ما ودره. او شُلَ قَوْمِى گو او دِشدا خاده ب آزمانه هوشع پيغمبر گته بو بت جى گو «مِن گوره خو ژه مصره گاز گِر.»

گشتنا بچوگا ب امره هيروديس پاشا

^{۱۶} وقته هيروديس پاشا زانى گو مَجوسيا او لِباندِن، گلک گربه وى وِبو و رِگِر و تواوى گورگه دو سالى و گوشگتر گو بيت لِحْمه و مَنْطَقَه دُرا ويدا بون، گورژيگى زَمانه گو ژه مَجوسيا پيسيار گِرِه بو، گشتِن. ^{۱۷} هِنگه او دِشدا گو ب آزمانه اِرْمِيا پيغمبر هاتبو گتن، هات جى گو:

^{۱۸} «دَنگگ ژه رامه تَت بيهيستِن،

دَنگا گيرينه و شينگ مَزِن.

راحيل ب بچوگه خو دِگيرِيت

و ناخازيت اِمِن بيت،

چون گو آو ایدی نَمَان.»

زورینا بُ ناصِره

^{۱۹} پاشه مِرنا هیروودیس پاشا، میلیاگتگ خاده مصره دا هات خونا یوسف ^{۲۰} و گت: «راب، بچوگ و دایيگا وی راگ و هر ولاته اسرائیله، چون گو آونه گو قَصدا گشتنا بچوگه هَبون، مِرِن.» ^{۲۱} ایجا آو رابو، بچوگ و دایيگا وی راگر و چو ولاته اسرائیله. ^{۲۲} بله وقته بیهیست آرکلائوس بدلا بابَه خو هیروودیس یهودیه دا حُکومتَه دِگت، ترسیا بچیت ودره، و چون خوه دا بُ وی هُشدار هاتبو دایین، چو بُ آلیه حَریما جلیله ^{۲۳} و شَهزگه دا گو ناوه وه ناصِره بو جی گرت. او شَل قومی گو قِسا پیغمبرا بت جی گو گته بون 'ناصِری' دیه بت گاز گرن.

۳

یحیا، ریا مسیح حاضر دِگت

^۱ وان زُرادا یحیایه گو عُسلا تعمیده دِدا پیدا بو. آوی چُلا یهودیه دا وَعظ دِگر و ^۲ دِگت: «توب گن، چون گو پادشاهیا آسمانی نيزوک!» ^۳ آو هَمَن آو گو اشعیایه پیغمبر راستا ویدا دِبژیت:

«دَنگا آوه گو ناو چله دا دِگت هوار:

“ریا خاده حاضر گن!

ریه وی راست گن!”»

^۴ یحیا گراس ژه هریا دوه دِگر بر خودا و بشتبَنگه چرمی سر بشتا خو گِرِدا، و رسقه وی کلو و هِنگوینه چله بو. ^۵ جَماعت ژه شَهره اورشلیمه و تواوی یهودیه و ژه تواوی مَنطقا دُرا چمه اردنه، دِچُن لاره وی ^۶ و گنَهت خو اعتراف دِگرن و ژه دَسته وی ناو چمه اردنه دا عُسلا تعمیده دِگرتن.

^۷ بله وقته یحیا دیت گو گلک ژه عالِمِت فِرقا فَریسیا و همزی فِرقا صَدوقیا گو مُنکره ساخ بونا مِریان دِهاتن آو جیه گو آوی عُسلا تعمیده دِدا، گت وان: «آی نَسلا افعیا، که اون بَهساندین گو ژه بر عَضبا گو قِرار بت بَحِلن؟ ^۸ بَهنده توبا خو ب عمل و رفتارَه گو اون دِگن نیشان بَدَن ^۹ و گل خو نِیژن “جَدَه م ابراهیم.” چون گو آز دِبژم وَ، خدا دِگاریت ژه وان بران زاروگان بُ ابراهیم چه گت. ^{۱۰} ه نَه ژی بیور گَهشتی سر رها دارا. ایجا هچی دارا گو ارمیشا باش

نَینیت، دِیه بَت پَرین و دِیه بَت هاوِین ناو آگری دا. «
 ۱۱ «آز و ب آوه تعمید دَم، ب تَوَب گِرَنه؛ بله آوه گو پاشه مین تَت ژه مین
 قاوَتیر گو آز حتا گیر هِنده نایم گو سُلگه وی جُت گم. او دِیه و ب رِحا
 مُقدسا خدا و آگری تعمید دَت. ۱۲ او سَنا وی دَسْتی دای و جُخینا خو دِیه
 بَدَت با و گِنمه خو انباره دا دِیه خُدان گت، بله گایه ناو آگرگه گو چه جارا
 ناتمریت دِیه بَشوتینیت.»

غُسلا تعمیدا عیسی

۱۳ پاشه عیسی. ژه حَریما جلیله هات بُ چمه اردنه گو ژه دَسْتَه یحیا غُسلا
 تعمیده بگریت. ۱۴ بله یحیا دِخاست پشیه له بگریت و دِگت وی: «او آزَم گو
 دِی ژه دَسْتَه تَ تعمیده بگریم، و نَه تِ تی لاره مین؟» ۱۵ بله عیسی. جیواب دا
 وی: «بَهْل نَه و سا بیت، چون گو یا دوز آوی گو آم صالح بونه کامل بینن
 جی.» ایجا یحیا قبول گیر. ۱۶ وقته عیسی. غُسلا تعمیده گرت، جیدا ناو آوه دا
 هات دَرَو. هَه وه دمه آسمان بُ وی و بو و آوی رِحا مُقدسا خدا دیت گو و گو
 گترگه ژردا دِهات گو سَر وی رونت. ۱۷ و دَنگک ژه آسمانی گَهشت گو «آوی
 گوره مین یه عزیز گو آز ژه وی راضیم.»

۴

عیسی ناو امتحانه دا

۱ پاشه عیسی. ب هدایتا رِحا خدا چو ناو چله گو ب دَسْتَه ابلیس بَت
 امتحان گیرن. ۲ و پاشه چل رُژ و چل شوا رُژی گرتنه، عیسی. برسی بو. ۳ ایجا
 امتحانگر، هات لاره عیسی و گت وی: «هَگو تِ گوره خدایی، ب وان بران امر
 گت گو پین گرده نانی!» ۴ بله عیسی گت: «توراته دا هاتی نویساندین گو:
 «انسان تِنه ب نان ساخ نین،

بَلگو ب هر قَسَیگه گو ژه دَوُه خدادا دَرِدگویت.»

۵ پاشه ابلیس او پَر شَهْره مُقدس و او دانا سَر بِلندترین جیه معبده ۱ و گته
 دا: «هَگو تِ گوره خدایی، خو پاوژ عَردی، چون گو رِبورا داووددا هاتی
 نویساندین:

«راستا تدا بُ میلیاگتت خو دِیه امر گت»

و «آو دِیه تَ سَر دَسْتَه خو پین،

نگو ت پيه خو بزگه بدی. »
عيسى گته دا: «آو ژى توراته دا هاتي نويساندين گو،
»خاده، خدايه خو امتحان نگ.»

^۸ جازگ دی، ابليس عيسى. بر سر سره چيپايگه گلک بلند و تواوی مملکته
عالمه و شکوه و جلالا وان نيشا وی دا ^۹ و گت وی: «آزه وان همویا بدم ت،
هگو ت بر من بگوی سر چکا و من پيرستی.» ^{۱۰} عيسى. ديسا گت وی: «دور
بگو آی شيطان! چون گو توراته دا هاتي نويساندين:

»خاده، خدايه خو پيرست

و تته وی عبادت گ.»

^{۱۱} ایجا ابليس او هلا و چو و پاشه، ميليگت هاتن و خدمتا ويدا بون.

عيسى خدمتا خو دستبه دگت

^{۱۲} وقته عيسى. بيهيست گو يحييا هاتي گرتن، زوری حريما جليله. ^{۱۳} پاشه
ناصره دا درگوت، چو ب گفرناحومه و ما ودره. گفرناحوم ب لوا گلا جليله و
ناو منطقا زبولونه و نفتاليه دا بو. ^{۱۴} او قومی گو قسا اشعيايه پيغمبر بت جی
گو گته بو:

^{۱۵} «ولاته زبولونه و ولاته نفتاليه،

ريا بحر، آليه دی اردنه،

جلیلا قوما؛

^{۱۶} جماعتا گو ناو تاريتيه دا دژيان

روناهیگه عظیم دیتن،

و سر آونه گو ناو ولات و سیرا مرنه دا دژيان،

روناهیگ پیدا بو.»

^{۱۷} ژه وه پاشو عيسى. دستبه وعظ گرنا وه قسه گر گو: «توب گن، چون گو
پادشاهیا آسمانی نیزوک!»

شاگردت عيسى يه اولی

^{۱۸} وقته عيسى. ب لوا گلا جليله ره دچو، دو برا دیتن ب ناوه شمعون،
ناودنگ ب پطرس، و برایه وی آندریاس، گو تر دهاوتن ناو گله دا، چون گو
ماسیگر بون. ^{۱۹} عيسى گت وان: «دوو مدا ورن گو آزه و بگم نچيروانه مروا.»
^{۲۰} آوان جیدا تره خو هلان جی و دوو ویدا چن. ^{۲۱} و عيسى. وقته ژه ودره دربار

بو، دو پرایه دی ژى دیت، یعقوب گوره زېدی و پرایه وی یوحنا گو گل بابه خو زېدی قبیقه دا بون و تُرت خو حاضر دِگرن. عیسی- گاز وان گر، ^{۲۲} آوان جیدا قبیق و بابه خو هِلانَ جی و دوو ویدا چُن.

شفا گرتنا نساخا

^{۲۳} عیسی. همو جیه حریمه جلیله دِگریا و دیرت واندا درس دِدا و خَبرا خوش پادشاهیا خدا وَعظ دِگر و هر اِش و نساخیک گو ناو خلقه دا هَبو شفا دِدا. ^{۲۴} ایجا، ناودنگه وی تواوی سوریه دا گریا و جماعته تواوی نساخ گو همو جوَر نساخی و اِش هَبون، و همژى مَرُوت جن هَیى و اونه فَرَا دِهات وان و مَرُوت فَلَج تینان لاره عیسی- و اوی شفا دِدا وان. ^{۲۵} ایجا جماعت عظیم ژه حریمه جلیله و دِکاپولیس، ژه اورشلیمه و یهودیه و آلیه دى چمه اردنه دوو ویدا چُن.

۵

وَعظا سر چییا

^۱ وقته عیسی. او جماعت مَرُوا دیت، چیبایگه دا ژَلل چو و رونشت. هِنگه شاگرده وی هاتن لاره وی ^۲ و عیسی- گل وان صُحبت گر و درس دا وان و گت:

^۳ خَنیگه حاله اونه گو له رح دا فقیر و ژارن،

چون گو پادشاهیا آسمانی یا وان.

^۴ خَنیگه حاله اونه گو تازیدارن،

چون گو او دیه اِمن پِن.

^۵ خَنیگه حاله اونه رح سوک،

چون گو دیه پِن وارثه عردى.

^۶ خَنیگه حاله اونه گو پرسی

و ترنیه صالح بونه نَ،

چون گو او دیه تر پِن.

^۷ خَنیگه حاله اونه گو رحمه دِگن

چون گو رحم دیه وان پت گرن.

^۸ خَنیگه حاله اونه دِلپاک

چون گو او ديه خدا ببين.
۹ خَنِيْگه حاله آونه آشتيگر

چون گو او ديه زاروگه خدا
پنَ گاز گِرِن.

۱۰ خَنِيْگه حاله آونه گو

بَر خاطره صالح بونه اذيتَه دببين
چون گو پادشاهيا آسماني

يا وانَ.

۱۱ خَنِيْگه حاله وَ، هِنِگه گو خلق ژه بَر خاطره مِْن، دِرُونا بَدَنَ وَ وَ اذيتَا وَ
بِگن وَ هر قِسِيْگَ خِرَاب دِرُودا له ضِدَّ وَ بَرِن. ۱۲ کيف پِن وَ شاديه بِنِگن چون
گو خلاته وَ آسماني دا عَظِيْم. چون هَ وَسا پيغمبره گو پش وَدا بون، اذيت
گِرِن.

نور و خه

۱۳ «اون خيا دُنبايه نَ. بله هَگو خه طاما خو ژه دَسْت بَدَت، چاون دبیت آوه
ديسا شور گن؟ ایدی گیر چه شله نایت خنجی هِنده گو بَت رِژاندين وَ پِن پيه
خلقه دا بَت پِپَس گِرِن.

۱۴ «اون نورا عالمه نَ. شَهْرگ گو سَر سَره چيبايگه چه بوی، نایت وَشارتين.
۱۵ هَمْژي چه گس چرايه بَرنادته گو آوه دانِت پِن سَلِگگه، بَلگو آوه دَدانِت سَر
جيه چرايه گو نوره بَدَت تِواوی مِرُوه ماله. ۱۶ هَ وَسا بَهْلِن نورا وَ بگویت سَر
خلقه گو شِلِت وَ يه فَنج بِيِن وَ سَتايشا بابه وَ، گو آسماني دای، بِنِگن.

مسيخ و شريعت

۱۷ «وَ فِکِر نَگن گو آز هاتَم توراته وَ نويساره پيغمبرا باطل گم؛ آز نَهاتَم گو
آوان باطل گم، بَلگو هاتَم گو آوان کَامِل بينم جی. ۱۸ چون گو بَراسْتی، بُ وَ
دِبْژِم، حَتا آسمان وَ عَرْد بِيِن نَچیت، نُقْطِيْگ آن هَمْزِيگ ژه توراته چه جارا گم
نابیت حَتا وقته گو همو بَقُومِن. ۱۹ بَهْنده هَچي گسه يگ ژه گوشگَرين وان
آمرانَ به اهميت بَگريت وَ فِر مِرُوت دی ژي بَگت گو وَسا بِنِگن، پادشاهيا
آسماني دا، گوشگَرين ديه بَت گاز گِرِن. بله هَچي گسه وان آمرانَ بينيت جی وَ
آوان فِر مِرُوت دی بَگت، آو پادشاهيا آسماني دا مَرِن ديه بَت گاز گِرِن. ۲۰ چون
گو آز بُ وَ دِبْژِم، حَتا صالح بونا وَ سَرْتِر ژه صالح بونا ماموستايت توراته وَ

عالمیت فرقا فریسیا نَبیت، اون چه جارا نِگارِن بچِنَ ناو پادشاهیا آسمانی دا.

گرب

۲۱ «وَ بیهیستی گو بُ مروت بَر هاتی گتن، “مروا نِگزن، و هچی گسه مِروا بِنِگزیت، دِبی دیوانا وی بَت گِرِن. ” ۲۲ بله آز بُ وَ دِپژم، هچی گسه گو گربه خو بَرایه خو وگت، دِبی دیوانا وی بَت گِرِن؛ و هچی گسه بَزیت بَرایه خو “به مژی”، دِبی حُضورا شورا بَرایه دا دیوانا وی بَت گِرِن؛ و هچی گسه بَزیت بَرایه خو “أحمق”، مُستحقّه آگره جَهَنمه ی. ۲۳ ایجا هَگو دَمّا پَشِکِش گِرِنّا دِیاریا خو سَر فُربانگهه، بَت بَیرا تَ گو بَرایه تَ ژه تَ دِشَدگ مایِ دِلی دا، ۲۴ دِیاریا خو بَهل بَر فُربانگهه و اولی هَر و گل بَرایه خو پَگ وَر و پاشه وَر و دِیاریا خو پَشِکِش گ. ۲۵ گل او مِروه گو ژه تَ شِکایتِ گِرِی، حَتّا گاوا گو گل وی ره دایِ و دِچی بُ مَحکمه، زو پَگ وَر، نَبیت گو تَ بَسپاریتِ قاضی و قاضی تَ بَسپاریتِ ماموری و بَگوی زیندانه دا. ۲۶ بَراستی، آز بُ تَ دِپژم گو حَتّا قِرانا دو مایِگه نَدی، زیندانه دا دَرناگوی.

شهوَت

۲۷ «وَ بیهیستی گو هاتی گتن، “زِنایه نِگن. ” ۲۸ بله آز بُ وَ دِپژم، هچی گسه گو بَ چاوه هیز بَرخودتِ ژَنگهه، هَه وه دَمه ناو دله خودا گل وی زِنّا گِرِی. ۲۹ بَهنده هَگو چاوه تَ یه راسته باعیث بیت تَ گُنهه بَگی، اوه دَرخین و پاوِر دور، چون گو یا باش بُ تَ اَوِی گو اَندامگ ژه اَندامه خو ژه دَسْت بَدی حَتّا هِنده گو تواوی بَدنا تَ بَت هاوِین ناو جَهَنمه دا. ۳۰ و هَگو دَسْتَه تَ یه راسته باعیث بیت تَ گُنهه بَگی، اوه بَپر و پاوِر دور، چون گو یا باش بُ تَ اَوِی گو اَندامگ ژه اَندامه خو ژه دَسْت بَدی حَتّا هِنده گو تواوی بَدنا تَ بَچیت ناو جَهَنمه دا.

ژنِبردان

۳۱ «هَمژی تَوراته دا هاتی گتن گو” هچی گسه ژِنّا خو بَرَدت، دِبی کاغذا طلاقه بَدت وی. ” ۳۲ بله آز بُ وَ دِپژم، هچی گسه گو ژِنّا خو خِنجی ژه بَر سَببا خیانتَه بَرَدت، باعیثه زِنّا گِرِنّا وه ژِنگه دِبیت؛ و هچی گسه ژِنگا بَر دایِ بَخازیت، زِنایه دِگت.

سوند خارِن

۳۳ «و و ديسا بيهيستی گو بُ مِرُوهِ بَرِ هَاتِي گَتَن، “سوندا دِرُوين نَخو. بَلگو دِيِ اُو سوندا گو ت ب خاده خاری بيئي جي.” ۳۴ بله از بُ و دِيِزِم، چه جارا سوند نَخُن، نه ب آسمانی، چون گو تخته پادشاهیا خدای، ۳۵ و نه ب عَرْدِي چون گو گرسيه بِن پيه وي، و نه ب شَهْره اورشليمه، چون گو شَهْره اُو پاشايه مَزَن. ۳۶ و سَره خو ژِي سوند نَخ، چون گو ت نِگاری توگگه، سِي اَن رَش گِي. ۳۷ تهنده “بَلِيَا” و “بَله” بيت و “نِيا” و “نه”، چون گو خنجي وين، ژه پيسيتيه تِت.

تُل وِگَرِن

۳۸ «و بيهيستی گو هَاتِي گَتَن، “چاو بَدَلَا چاوی و دِدَان بَدَلَا دِدَانِي.” ۳۹ بله از بُ و دِيِزِم، پِشیا مِرُوهِ شُل پيس نَرَاوَسْتِن. هَگو هِچي گسه سيلِيگه سَر لَامَا ت يا راسته بَدَت، لَامَا خُو يا دِي ژِي پَزُوْرِيْن بُ اَلِيه وي. ۴۰ و هَگو هِچي گسه بِخازِيْت ت بِكشِيْت بُ مَحْکمه و گِرَاسه ت ژه ت پِستِنِيْت، عبايه خو ژِي بَد وَي. ۴۱ هَگو سَرِيَازگه رومي ت مَجْبور گت دو كيلومِترا گِل وي ره بِچِي، ت چار كيلومِترا گِل ويدا هَر. ۴۲ هَگو گَسْگ ب لاواھيا دِشْدگه ژه ت بِخازِيْت گو محتاجي وه دِشْده ي بده دا و هَگو گَسْگ ژه ت قَر بِخازِيْت، رويه خو ژه وي نَزُوْرِيْن.

هَرَّ دُزْمِنْتِ خُو بِگِن

۴۳ «و بيهيستی گو هَاتِي گَتَن، “هَرَّ جِيناره خُو بِگ و نَفَرْتَه دُزْمِنه خُو بِگ.” ۴۴ بله از بُ و دِيِزِم هَرَّ دُزْمِنْتِ خُو بِگِن و بُ اَوْنه گو اَدِيْتَا و دِگِن، دَعَايا قَنج بِگِن، گو اُون بِيْن زاروِيْت بابِه خُو گو آسماني دای. چون گو اُو، رُژَا خُو سَر مِرُوهِ شُل پيس و مِرُوهِ قَنج هِل دِدَت و بارانا خُو سَر عادل و ظالِمَا دِبارِنِيْت. ۴۶ هَگو اُون تَنه هَرَّ وان مِرُوَا بِگِن گو هَرَّ و دِگِن، چه خِيْرا وه بُ و هِي؟ ما حتا باجِگَر ژِي وسا ناگِن؟ ۴۷ و هَگو اُون تَنه سِلاوه بَدَن بَرَايْت خُو، و چه دِشْدگه زَدْتِر گوزِيگِي مِرُوْت دِيْتِر گِرِي؟ ما حتا قَوْمه بت پرست ژِي وسا ناگِن؟ ۴۸ تهنده اُون دِيِ کَامِل بِن هَرَّ وسا گو بابِه آسمانيه و کَامِل.

۱ «هيشيار ٻن گو شله خو يه خير ب چاوه خلقه جي نين، ب قصدا هنده گو و بينن، نحو و چه خيرگ ژه آليه بابه خو گو آسماني داي، چه نابيت.

۲ «بجا وقته گو کمکا محتاجگه دي، دودگه ره نين، ه وسا گو ريارکار ديرادا و کوچادا دگن گو خلق محته وان بگت. براستي، از ب و دپزم، اوان خيرا خو استاندي. ۳ بله ت وقته کمکا محتاجگه دي، نهل دسته ت يه چيه بزانيت گو دسته ت يه راسته چه دگت، ۴ گو کمکا ت وشارتي بيت؛ هنگه بابه ت گو دشده وشارتي دبينيت، ديه خيرا ت بدت ت.

دعا گرن

۵ «وقته ت دعايه دي، ناي ت بينا ريارکار بي. چون گو او هز دگن ديرادا و سره کوچا راوستن و دعايه بگن گو خلق وان دبينيت. براستي، از ب و دپزم، اوان خيرا خو استاندي. ۶ بله ت، وقته گو دعايه دي هر ادا خودا، ذري گرد و حضورا بابه خودا گو برچاو نين، دعايه بگ. هنگه بابه ت گو دشده وشارتي دبينيت، ديه خيرا ت بدت ت.

۷ «همزي، گاوا دعا گرنه، دوويگرا قسه پوچ نين، او جورا گو قومه بت پرست دگن، چون او و فيکر دگن گو بر خاطره زد گتتا وان، ديه دعايا وان قبول بيت. ۸ بينا وان نين، چون بابه و پش هنده گو اون ژه وي بخازن، دزانيت و چه لازم.

۹ «بهنده اون وسا دعايه بگن:

«آي بابه م گو آسمانه داي،

ناوه ت مقدس بيت.

۱۰ پادشاهيا ت بت.

ارادا ت، ه وسا گو آسماني دا دقومت،

سر عردی ژي بقومت.

۱۱ نانه م يه همو رژه ايرو بد م.

۱۲ و قرت م ببخش،

ه وسا گو ام ژي قردارت خو دببخشن.

۱۳ و م امتحان نگ،

بلگو م ژه پيسيتيه خلاص گ. چون گو پادشاهي و قدرت و شکوه و

جلال، حتا ابده يا تي. آمين.

١٤ چون هَگو اُون تقصیراته خلقه بَبَخِشِن، بابه آسمانیه وَ ژِی دِیه وَ بَبَخِشِیت.
 ١٥ بله هَگو اُون تقصیراته خلقه نَبَخِشِن، بابه وَ ژِی تقصیراته وَ نَبَخِشِیت.

رُژِی گِرتِن

١٦ «وقته گو اُون رُژِیا دِگِرِن، بِنیا رِیاکارا خُلَقه خو شین نَنگِن، چون او رویه خو تِگ دِدَن گو لاره خلقه، خو رُژِی نِشان بَدَن. بَراستی، آز بُ وَ دِپِژِم، اوان خِیرا خو اِستاندِی. ١٧ بله تِ وقته رُژِیا دِگِری، سَره خو رُون گَ وَ رویه خو بِشو ١٨ گو رُژِی گِرتِن تِ، بُ چه گسه خِنجی بابه تِ گو بَرچاو نِیَن نِیت دِیتِن، وَ بابه تِ گو دِشده وَ شارتِی دِبینیت، دِیه خِیرا تِ بَدَت تِ.

خِزینا آسمانی دا

١٩ «سَر رویه عَرَدِی بوخو خِزینا خِر نَنگِن، جیه گو خویرک وَ رَنگ، صَرره دِگَهَشِینیت وَ دِز تِن وَ دِزیه دِگِن. ٢٠ بَلگو خِزینا خو آسمانی دا خِر گِن، جیه گو خویرک وَ رَنگ صَرره ناگَهَشِینیت وَ دِز ناپِن وَ دِزیه ناگِن. ٢١ چون هَچی جیه گو خِزینا تِ وَ دَرِی، دلَه تِ ژِی دِیه وَ دَره بیت.
 ٢٢ «چاو، چرایا بَدَنه ی. هَگو چاوه تِ ساخ بیت، تواوی بَدَن تِ دِیه تِژِی ژه نور بیت. ٢٣ بله هَگو چاوه تِ پِیس بیت، تواوی بَدَن تِ دِیه تِژِی ژه تاریقی بیت. بَهَنده هَگو نورا ناو نَدَا تاریقی، چه تاریقیگه عَظِیم!
 ٢٤ «چه گس نِگاریت بُ دو اربابا خِذَمته بِگت، چون گو آن دِیه نَفَرته یگه بِگت وَ دِیه هَرّ اوه دِیتِر بِگت، وَ آن بُ یگه دِیه وفادار بیت وَ اوه دِیتِر بُ وی دِیه به قَدِر بیت. اُون نَشِن هم عَوده خدا بِن، هم عَوده دِراوی.

نِیاران نِین

٢٥ «بَهَنده آز بُ وَ دِپِژِم، نه نِیارانه ژِیانا خو بِن گو چه بُوخِن آن چه وَخِن، وَ نه نِیارانه بَدَن خو گو چه بَرگِن. ما ژِیان ژه رِسقی وَ بَدَن ژه جِلگا مُهمِتِر نِین؟
 ٢٦ بَرخودَن ظِیره آسمانی گو نه دِچینِن وَ نه دِدورون وَ نه چه دِشدی خِر دِگِن انبارادا، بله دِیسا ژِی بابه آسمانیه وَ رِسقه وان دِدَت. ما اُون ژه وان قَدِرِتِر نِین؟ ٢٧ کِی ناو ودا گو بِگاریت ب نِیارانیه، سَعَتگه دَانِت سَر عَمَره خو؟
 ٢٨ «وَ بُوچی اُون نِیارانه جِلگ بَرگِرِنه نَ؟ بَرخودَن سُسِنه ناو چُلَه دا گو چاون شین دِین؛ او نه زحمتِه دِکِشِن وَ نه دِوهون. ٢٩ بله دِیسا ژِی آز بُ وَ دِپِژِم گو حتا سلیمان پاشا ژِی ب تواوی شُکوه وَ جلالا خو وَگو یگ وان نَهات

خَمِلانِدِن. ^{۳۰} بَهَنده هَگو خدا گیایه چله گو ایرو هَی و سِبه تَت هاوِتِن ناو
ظَندوره، وِسا جِلِگا دِگَت بَدَا، ما گلک باشِتر جِلِگا ناگَت بَوَدَا آی مِرُوَت گو
ایمانا وِ گِم؟

^{۳۱} «بَهَنده نیاران نِین و نِیژن آم چه بُخُن آن آم چه وُخُن و آن آم چه بَرگن.
^{۳۲} چون گو قَومه دِیتر دوو تواوی دِشده وِسا دان، بله بابِه اَسمانیه وِ دِزانیت
گو اون هَوَجِی وَاَن هَموِیان. ^{۳۳} بَلگو اَوِلی دوو پادشاهیا خدا و صالح بونه دا
بِن، گو اَوَن هَمو ژِی دِیه بُ وِ بِن دایین. ^{۳۴} بَهَنده نیارانِه سِبه نِین، چون گو
سِبه دِیه نیارانیا خو هَبیت. دَرده ایرو تِرا ایرو هَی!

۷

خلقه قضاوت نَگن

^۱ «قضاوته نَگن گو اون نِین قضاوت گِرِن. ^۲ چون هَ او جورا گو اون قضاوتا
مِرُوَت دِیتر بَگن، سَر وِ ژِی قضاوت دِیه بَت گِرِن و ب هَچی پیوانا گو اون
بِیوِن، ب هَمَن پیوانه دِیه بُ وِ بِیوِن. ^۳ بُچی تِ پوروشگا گیاه ناو چاوه بَرایه
خودا دِبینی، بله کُتَگه دارِگه گو ناو چاوه ت بوخودا هَی نابینی؟ ^۴ آن تِ چاون
دِگاری بَژی بَرایه خو، ”بَهَل پوروشگا گیاه گو ناو چاوه تَدای دَرخینم،” حال او
حال گو کُتَگک ناو چاوه تَدای؟ ^۵ آی مِرُوَه رِیاکار، اَوِلی تِ کُتَگه دارِگه ناو چاوه
خودا دَرخین، هِنگه دِیه باشِتر بِبینی گو بَگاری پوروشگا گیاه ناو چاوه بَرایه
خودا دَرخینی.

^۶ «او دِشدا گو مُقدس، نَدَن گو جِگا و مرواریده خو نِهاوِژَن بَر بَرازا، نَگو اَوان
پِپَس گن و بَرُوِرِن گو هَجومه بِینن و.

بِخازن، له بَگرن، دَری بَکُتِن

^۷ «بِخازن گو بُ وِ دِیه بَت دایین؛ له بَگرن گو اونه پَیدا گن؛ دَری بَکُتِن گو
دِیه سَر وِدا وِبیت. ^۸ چون گو هَچی گسه بِخازیت، دِیه بُ وِ بَت دایین و
هَچی گسه له بَگرت، دِیه پَیدا گت؛ و هَچی گسه دَری بَکُتیت، دِیه سَر وِ
وِبیت. ^۹ کِیشگه وِ هَگو گوره وِ نانی وِ بِخازیت، بَرگه دِیه بَدَته؟ ^{۱۰} آن هَگو
ماسیه بِخازیت، مارگه دِیه بَدَته؟ ^{۱۱} ایجا هَگو اون ب تواوی پِیسیتیا خو دِزانن
گو دِبی دِشده قَنج بَدَن زارویه خو، چه قِیاس گَلکُتر بابِه وِ گو اَسمانی دای بُ
هَچی گسه گو ژِه وِ بِخازیت، دِشِدَت قَنج دِیه بَدَت. ^{۱۲} بَهَنده گَل خَلقه هَ وِ

جورِي رفتار گن گو اون دِخازن گل ودا وه رفتارِه بگن. چون گو اَوِي سَر و بِنه توراته و نوبساره پيغمبرا.

ريا ژيانه

^{۱۳} «دَرِه تَنگاودا هَرَن زُر، چون گو فِرِي اَو دَر و پان اَو ره گو دِچيت بُ بِن چُپينه و اونه گو وه دَرِي دا دِچَن زُر گلگن. ^{۱۴} بله تَنگاَو اَو دَر و زحمت اَو ره گو دِچيت بُ ژيانه، و اونه گو اوه دَرِي پيدا دِگن گين.

دار و ارميشا وي

^{۱۵} «زُه پيغمبَرَت دَروين دور بِن. اَو ناو چلگه پَزِي دا تِن لاره وَ، بله باطنا خودا گرِه دِرِنَدَن. ^{۱۶} اونه اوان ب ارميشه وان ناسگن. ما تره زُه دارگا قَلَمه و هژيرا زُه قيفارار لَو دِگن؟ ^{۱۷} ايجا، هر دارگه قَنج ارميشا قَنج دِدَت، بله داره خرابويي ارميشا خراب دِدَت. ^{۱۸} داره قَنج نِگاريت ارميشا خراب بِدَت، و داره خراب زِي نِگاريت ارميشا قَنج بِدَت. ^{۱۹} هچي دارا گو ارميشا باش نَدَت، ديه بَت بَرين و ديه بَت هاوَتِن ناو اگري دا. ^{۲۰} بَهَنده، اونه اوان ب ارميشه وان ناسگن.

^{۲۱} «هچي گسه گو گاز گت مِن خاديه مِن، خاديه مِن ”ناچيت ناو پادشاهيا آسماني، بَلگو تِنه اَو گس گو داخازيا بابِه مِن گو آسماني داي، بينيت جي. ^{۲۲} وه زُرُه دا گلک مِرُو ديه بَزَن مِن: ”خاديه م، خاديه م، ما م ب ناوه ت نَبوت نِگَر؟ ما م ب ناوه ت اَجَن نَدَرخسَتِن دَرُو؟ ما م ب ناوه ت گلک مُعَجَر نِگَرِن؟” ^{۲۳} بله آزه آشگرا بَزَم وان، ”مِن چه جارا اون ناس نِگَرِن. زُه مِن دور گون اي مِرُوَت شل خراب!“

معمارِه زانا و معمارِه نزان

^{۲۴} «بَهَنده هچي گسه وان قِست مِن دِبهيسيت و اوان تينيت جي، وگو مِرُوگه زاناي گو مالا خو سَر بَرِي چه گر. ^{۲۵} وقته باران باري و لِمِشت هات و با رابو و اَو مال اِخست زُرِه، خِرا نَبو، چون گو خيمه وه سَر بَرِي هاتبو داناندين. ^{۲۶} بله هچي گسه گو وان قِست مِن دِبهيسيت و اوان نايينيت جي، وگو مِرُوگه نزان گو مالا خو سَر خيزي چه گر. ^{۲۷} وقته باران باري و لِمِشت هات و با رابو و اَو مال اِخست زُرِه، هات خارِه، و وِرانيا وه عَظِيم بو!» ^{۲۸} وقته عيسي. اَو قِسن خُلاص گِرِن، خلق زُه دَرَس دايننا وي صِفَت گِرَتِي

پېون،^{۲۹} چون گو ب اقتداره دَرس دِدا و نه بېنا ماموستايت وان يه توراته.

۸

عیسی شفایه دِدَت مِرْوَوگه جذامی

۱ وقته عیسی. چییادا ژردا هات، جَمَاعَتِ عَظِيمِ دوو ویدا چُن. ۲ وه ناوه دا مِرْوَوگه جذامی هات لاره وی و بر وی سَر چُکا روښت و گُت: «آغایه مین، هَگو ت هَز گِی تِ دِگاری شفایه بَدی مین.» ۳ عیسی دَسْتِه خو دِرژ گِر و دَسْتِه خو دانا سَر وی و گُت: «آز هَز دِگَم؛ شفایه بِگِر!» هَه وه دَمه، ژه جذامه شفا پَیدا گِر. ۴ پاشه عیسی. گُت وی: «هیشیار ب گو چه دِشدی نَبِژی چه گَسه، بَلگو هَر خو نیشا کاهین بَد و دیاریا گو موسی اَمِر گِرِی، پَشکِش گ گو ب وان نیشانگ بیت گو ت ژه جذامه شفا پَیدا گِرِی.»

ایمانا افسره رومی

۵ وقته عیسی. چو ناو شَهْره گَفَرناحومه، افسرگه رومی هات لاره وی و ب هویا ۶ گُت وی: «آغایه مین، خِذْمَتکاره مین فلج کَتی مالدا و گَلک ایش هَی.» ۷ عیسی گُت وی: «آزه بَم و شفایه بَدَم وی.» ۸ افسری جیواب دا: «آغایه مین، آز گِر هِنده نایم تِ بې ناو مالا مین. بله تِ تِنه قِسِیگه بَر و خِذْمَتکاره مین دیه شفایه بِگِریت. ۹ چون گو از بوخو ژی مِرْوَوگم بِن اَمِره یگ دیتِردا. هِنْد سَریاز ژی بِن اَمِره مِداَن. آز دِپِژَم یگه، “هَر”، دِچیت؛ دِپِژَم یگ دیتِر، “وَر”، تِت. دِپِژَم خُلامه خو، “وه شُله بَگ”، دِگت.» ۱۰ عیسی. وقته او بیهیست، صِفَت گِرْتی بو و ب اونه گو دوو ویدا دِهاتن، گُت: «بَراستی، آز ب وَ دِپِژَم، مین ایمانگه و سا حتا ناو بنی اسرائیله دا ژی نَدیتِی. ۱۱ و آز ب وَ دِپِژَم گو گَلک ژه رُژْهلاته و رُژْاویه دیه بِن و ناو پادشاهیا آسمانی دا دیه گَل ابراهیم و اسحاق و یعقوب سَر سَر فِگِگه روښن، ۱۲ بله زاروگه وه پادشاهیه دیه بِن هاوَتِن ناو تاریتیه دا، وه جیه گو گِریان دیه هَبیت و دِداَن سَر یگودو هَسوَتِن.» ۱۳ پاشه عیسی گُت وه افسری: «هَر! گورِیگی ایمانا ت ب ت بَت جی.» هَه وه دَمه خِذْمَتکاره وی شفا گِرْت.

عیسی گَلکا شفا دِدَت

۱۴ وقته عیسی. چو مالا پَطْرُس، حَسویا وی دیت گو گِلْژان گِرْتی و ناو جیا

دای. ^{۱۵} عیسی. دَسْتِه خُو دَسْتِه وی دا و گلژانا وی پریا. ایجا رابو و بُ عیسی. خِذْمَتِ گِر.

^{۱۶} وقتِه رُژاوابونه، گلک ژه مِرُوْت جن هَیِی اینانَ لاره وی و آوی ب کلاما خو رِجِت پیس ژه وان دَرخِستِ دَرَو و شفا دا تواوی نَساخا. ^{۱۷} آو شَل قَوِمی گو پِشگتِنَا اِشعِیایه پِیغَمبَرِ بَت جی گو گتِه بو:

«آوی اِشت مَ رَاگِرِن
و نَساخِیتِ مَ سَرِ بَشْتا خُو پِرِن.»

شرطه گتِنَا دوو عیسی دا

^{۱۸} وقتِه عیسی. دیت جَماعتگه عَظِیم دُرا وی خِر بونَ، اَمِر گِر: «آم بچَن بُ آلیه دی آوه.» ^{۱۹} وه ناوه دا ماموستایگه توراته هات لاره وی و گت: «آی ماموستا، تِ کِو بچی، آزه دوو تدا بَم.» ^{۲۰} عیسی. گت وی: «رُویا گن هَن و ظیره آسمانی هِلون، بله گوره انسان چه جی چِنیَن گو سَره خو دانِت.» ^{۲۱} یگ دیتِر له شاگردا گت وی: «آغایه مَن، آولی ایجازه بَد آز بچَم، وقتِه بابِه مَن مِر و مَن آو تسلیمی آخه گِر، ایجا پاشه آزه دوو تدا بَم.» ^{۲۲} بله عیسی. گت وی: «دوو مِدا وَر و بَهَل گو مِری، مِریتِ خو تسلیمی آخه بگن.»

اِمِن گِرِنَا طوفانه

^{۲۳} وقتِه عیسی. سیواری قَیِیقه بو، شاگردت وی ژی دوو ویدا چُن. ^{۲۴} نِشگادا طوفانگه مَزِن گله دا دَسْتبه گِر، وسا گو گِم مابو شِیپَله گله قَیِیقه بات گن. بله عیسی. رازا بو. ^{۲۵} ایجا شاگرد چُن لاره عیسی. و آو شار گِرِن و گتن: «آغایه مَ؛ مَ نجات دَ، گِم مایِ آم بات بِن.» ^{۲۶} عیسی. جیواب دا: «آی مِرُوْت گو ایمانا وَ گِم، اون بُ دِیْرَسِن؟» پاشه رابو و سَر با و شِیپَلَا گِر هَوار و همو جی کامل اِمِن بو. ^{۲۷} شاگردا صَفْتِ گِرْتی ژه یگودو پیسیار دِگِرِن: «آو چِجورَ مِرُو گو حتا با و شِیپَلِ بِن اَمِرِه ویدان!»

شفا گِرِنَا دو مِرُوِه جن هَیِی

^{۲۸} وقتِه عیسی گَهَشْتِ وَلاته جَدْرِیانه گو آلیه دی گله بو، دو مِرُوِه جن هَیِی گو ناو مَزارادا دِهاتَن دَرَو، گَهَشِیَن وی. آو دو هِنْد قِیاسا هار بون گو چه گسه نِدِگاری وه رِیه دا دَرَباز بیت. ^{۲۹} آوان گِرِن هَوار: «چه شُلات مَ گتی، آی گوره خدا؟ ما تِ هاتی گو پِش وقتِه معلوم بوپی دا عذابِه بَدی مَ؟» ^{۳۰} گوشگه

دورتر له وان گارانگه مَزِن ژه بَرَازا مَشغولی خارنه بون. ^{۳۱} آجنا ب لَواھیا گُتَن عیسی: «هَگو تِ مَ دِدرِخینی دَرَو، مَ رِگَ ناو گارانا بَرَازا.» ^{۳۲} عیسی- گُت وان: «هَرِن!» ایجا آجَن دَرگوتِن دَرَو و چُن ناو بَرَازادا و تِواوی گاران ژه سَرژردالیگا گِرگی هجوم بَرِن ناو گله و ناو آوه دا خَندِقین. ^{۳۳} گاوانه بَرَازا جَلاتِن، چُن ناو شَهری و باسه وان دِشدا همویا گِرِن، مَخصوصَن آو دِشدا گو بُ وان مِرَوَت جن هَی قَومی بو. ^{۳۴} پاشه تِواوی خَلقه شَهری بُ دیتنا عیسی- هاتَن دَرَو و وقته آو دیتن هوی له گِرِن گو مَنطقا وان بَهلیت و بَچیت.

۹

عیسی شَفایه دِدَت مِرَوَگه فلج

^۱ ایجا عیسی سیواری قَبیقه بو و چو آلیه دی آوه، بُ شَهره خو. ^۲ وه ناوه دا هِنْد مِرَوَا مِرَوَگه فلج گو سَر تَخْتگه دِرژگری بو، اینان لاره وی. عیسی- وقته ایمانا وان دیت، گُت مِرَوه فلج: «دلَه تَ قُرس بیت گوره مَن، گُته تَ هاتَن بَخشین!» ^۳ وه ناوه دا، هِنْد ماموستایت تَوراته گل خو گُتن: «آو مِرَوَ گُفَریا دِگت.» ^۴ بله عیسی گو فِکره وان دِزانی، گُت: «اون بُچی ناو دلَه خودا فِکره و سا پِیس دِگن؟» ^۵ ما گُتنا کِیشگه هِسانتِر: «گُنه تَ هاتَن بَخشین،» آن گُتنا «راب و ره هَر» ^۶ بله بُ هِنْدِه گو اون بَزاین گوره انسان سَر عَرْدی اقتدارا بَخشینا گُنها هَی» گُت مِرَوه فلج: «راب، جیه خو راگ و هَر مال.» ^۷ آو مِرَو رابو و چو مال. ^۸ وقته خَلقه آو دِشَد دیتن، تِرسیان و آو خدایه گو اقتدارگه و سا دای بَشَری، سَتایش گِرِن.

مَتی گَت دوو عیسی دا

^۹ وقته عیسی- شَهری دا دَرِدگوت، مِرَوَگ دیت گو ناوه وی مَتی بو و ناو باجخانه دا روئشته بو. گُت وی: «دوو مِدا وَر!» آو رابو و دوو ویدا چو. ^{۱۰} وقته عیسی مالا مَتی دا سَر سِرْفگه روئشته بو، گلک باجگِر و گُنهکار هاتن و گل عیسی و شاگِرِدت وی سَر سِرْفگه روئشتِن. ^{۱۱} وقته عالیمت فِرقا فَرِسیا آو دِشَد دیتن، گُتن شاگِرِدت وی: «بُچی ماموستایه و گل باجگِرَا و گُنهکارا رِسقی دِخَت؟» ^{۱۲} وقته عیسی آو بیهیست، گُت: «نَساخِن گو محتاجی حَکیمین، نه مِرَوَت ساخ.» ^{۱۳} هَرِن و معنیا وه قِسه تِبگَهشِن گو «از رَحمتِه دِخازم، نه قربانیه.» چون آز نَهاتِم گازی مِرَوه صالِح بِگم، بَلگو هاتِم گازی گُنهکارا بِگم.»

پیسار راستا رُزی گِرتنه

^{۱۴} پاشه شاگردت یحیا هاتن لاره عیسی و گتن: «بُجی آم و فریسی رُزیا دِگرن، بله شاگردت رُزیا ناگرن؟» ^{۱۵} عیسی. جیواب دا: «ما دبیت موانه داوته ختا وقته گو زاوا گل وان دای، تازیه بگرن؟ بله او رُز دیه بن گو زاوا ژه وان دیه بت استانیدن، هِنگه دیه رُزیا بگرن. ^{۱۶} چه گس گرگه پَرچه گو هشتا نَهاتی شُسْتِن سَر گِراسگه گون پین ناگت، چون گو پین ژه گِراسی لو دبیت و جیه دِریابی خرابتر دبیت. ^{۱۷} و همزی شرابا تاز برنادن ناو مَشکِت گون دا، هگو وسا بگن، مَشک دِدرِن و شراب دِرِث و مَشک بین دچن. شرابا تاز برددن ناو مَشکِت تازدا گو هر دوگ ساخ بَمینن.»

ساخ گِرنا گِجگگه و شفا گِرتنا ژنگگه نَساخ گو خون له دچو

^{۱۸} ه وه حالیدا گو عیسی. او قَسَن دِگت وان، سَرگگ هات لاره وی و بر وی کت سَر چکا و گت: «گجا من آهان تاز مر. بله دیسا ژی وَر و دَسْتِه خو دانه سَر وی و او دیه ساخ بیت.» ^{۱۹} عیسی. رابو و گل شاگردت خو گت دوو ویدا. ^{۲۰} ه وه ناوه دا، ژنگگ گو دانزده سالا بر خاطره خون له چوپینه اش دِکِشا، بَشْتودا نِیزوکی عیسی. بو و دَسْتِه خو لَوِا عبایه وی دا. ^{۲۱} اوی گته بو خو: «هگو آز حتا دَسْتِه خو عبایه وی بدم، آزه شفایه بگرم.» ^{۲۲} عیسی. رُوری، او دیت و گت: «گجا من، دله ت قُرس بیت، ایمانا ت شفا دای ت.» او ژنگه ه وه دمه شفا گرت. ^{۲۳} وقته گو عیسی. چو ناو مالا وی سَرکی دا و بیلوروان و جماعتا گو شین دانا بون دیت، ^{۲۴} گت: «هَرَن دَرَو. گِجگ نِمِری بَلگو خوه دای.» بله او عیسی گنیا. ^{۲۵} بله وقته جماعت دَرخسْتِن دَرَو، عیسی چو رُز و دَسْتِه گِجگه گرت و او رابو. ^{۲۶} خَبْرا وه شُله توای وه مَنظقه دا گریا.

شفا گِرتنا دو مِزوه گور

^{۲۷} وقته عیسی. ژه ودره دا دَرَباز دِبو، دو مِزوه گور دوو ویدا چُن و دِگِرَن هوار: «آی گوره داوود پاشا، رَحْمه م بگ!» ^{۲۸} وقته چو ناو ماله دا، او دو مِزو هاتن لاره وی. عیسی وان پیسار گر: «و ایمان هتِ گو آز دِگارم وه شُله بگم؟» جیواب دان: «بله، آغایه م.» ^{۲۹} پاشه عیسی. دَسْتِه خو دانا سَر چاوه وان و گت: «گورِیگی ایمانا و بُ و بَت جی.» ^{۳۰} ایجا چاوَت وان و بو. عیسی. مِجد گت وان: «هیشیار بن گو چه گس وه مسله نزانیت.» ^{۳۱} بله او چُن دَرَو و

تواوی شله عیسی وه منطقه دا گِرنَ دَنگ.

^{۳۲} ه وه حالیدا گو او دِچَنَ دَرَو، مَرُوگه جن هَیی گو لال بو، اینانَ لاره عیسی.. ^{۳۳} وقته عیسی- جن ویدا دَرخست، مَرُوه لال گاری قِسَن گت. خلق صِفت گرتی بون و دِگتن: «دِشَدگه وِسا چه جارا ناو بنی اسرائیله دا نَهاتَن دیتن!» ^{۳۴} بله قریسیا گتن: «او آجنا ب آریکاریا سَرکه آجنا دِدرخینیت.»

حاصِل گَلک، بله پالَ گِمن

^{۳۵} عیسی. دِچو تواوی شَهرا و گندا و ناو دیرت واندا دَرَس دِدا و خَبَرا خوش پادشاهیا خدا وَعَظ دِگِر و هَر اِش و نَساخِیگ شفا دِدا. ^{۳۶} وقته عیسی- او جَماعتا زِد دیت، دله وی بُ حاله وان شَوَتی چون گو وگو پَزت به شَوان، پَرش و به چارَ بون. ^{۳۷} پاشه گت شاگِردت خو: «حاصِل گَلک، بله پالَ گِمن. ^{۳۸} بَهَنده، ژه خُدانه حاصِله لاواهییا بگن پالا بُ دورونا حاصِلا خو رِگت.»

۱۰

دانزده رسول

^۱ هِنگه عیسی دانزده شاگِرده خو گاز گِرنَ لاره خو و اقتدار دا وان گو بگارِن رِجت پِیس دَرخینِن و شفایه بَدَن هَر اِش و نَساخِیگه. ^۲ آوَت ناوه دانزده رسولا: اولی، شَمعون گو گاز دِگنه پَطْرُس و پَرایه وی آندریاس؛ یعقوب گوره زیدِی و پَرایه وی یوحنا؛ ^۳ فیلیپُس و بَرَتولُما؛ توما و مَتای باجِگِر؛ یعقوب گوره خَلفای، و تَدای؛ ^۴ شمعونه ولاتپارز و یهودایه آسَخِریوطی گو خیانت عیسی- گِر.

^۵ عیسی او دانزده مَرُون رِگِرِن و بُ وان اَمِر گِر: «نَچَنَ ناو قومه دیتِر و نَچَنَ ناو چی یگ ژه شَهرتِ سامریادا، ^۶ بَلگو هَرَنَ لاره پَزت بَزِریوی قومه بنی اسرائیله. ^۷ وقته گو اون دِچَن، وه پَیامه وَعَظ گن گو پادشاهیا آسمانی نِزوک. ^۸ شفایه بَدَن نَساخا، مَرُوت مری ساخ گن، شفایه بَدَن جذامیا، آجنا دَرخینِن. وَ مَفَت اِستاندی، مَفَت ژِی بَدَن. ^۹ چه سِگه زِر آن زیو آن مِسی. ناو بَشْتِیْنِت خودا تَبَن ^{۱۰} و بُ ناو ره، تَرَب آن گِراسه زِد آن سَلِگا آن گِپالی نِراگن؛ چون گو پالَ مُسْتَحَقَه اِستاندِنَا رِسَقَه خوی. ^{۱۱} هَچی شَهْر آن گنده گو اون دِچَن تِدا، مَرُوگه گِیر هاتی پِیدا گن و حَتا وقته گو اون وه شَهری دا دِدرگون مالا ویدا بَمینِن. ^{۱۲} وقته اون دِچَن ناو مالگه، سِلاوه بگن. ^{۱۳} هَگو او مال گِیر سِلاوه

بِت، آشتی و سِلامتیا وَ دیه سَر وه ماله بیت و بله هَگو گیر سِلاوه نَیت، آشتی و سِلامتیا وَ دیه بَیوریت وَ بوخو. ^{۱۴} هَگو گسگ وَ قَبول نَگت آن گوهِه خو نَدَت قِسِه وَ، وقته اون وه ماله دا آن وی شَهری دا دِدرگون، آخا پیت خو داگِتِن. ^{۱۵} بَراستی، آز بُ وَ دِپِژم، رُزا قِیامتِه، طاقتا جَزییه بُ شَهَرِه سُدوم و غُمورَه هِساندر دیه بِبیت حتا بُ وی شَهری.

^{۱۶} «بِزاین گو آز وَ وِگو پِزی رِدیگم ناو گِرادا. بَهِنده وَگو مارا شارزا بن و بینا گُترا صاف و ساد. ^{۱۷} خَلقه هِشیار بن. چون او دیه وَ تسلیمی مَحکما گن و ناو دیرت خودا دیه شَلاقا وَ بَدَن. ^{۱۸} بَر خاطرِه مین دیه وَ بِنَ لاره والیا و پاشایا گو اون لاره وان و قومه دیتَر شَهادتِه بَدَن. ^{۱۹} بله وقته وَ تسلیم گن، نیاران نِین گو اونِه چاون قِس گن آن چه بَژن. چون وه سَعَتِه او دِشدا گو اون دِبی بَژن دیه بُ وَ بِت دایین. ^{۲۰} بَهِنده اوِه گو قِس دِگت اون نینن، بَلگو رِحا مُقدسا بابِه وَ یِه آسمانی گو بَ آزمانه وَ قِس دِگت. ^{۲۱} بَرا، دیه بَراپی تسلیمی مِرِنه بَگت و باب زاروگه خو. زارو دیه رابِن ناو چاوه دایِیگ و بابِه خو و دیه اوان بَدَن گُشتِن. ^{۲۲} خلق هِمو بَر خاطرِه ناوه مین دیه نَفرتِه وَ بَگت. بله او گسه گو حتا دومایِیگه طِیگ رَاوستِت، دیه نِجانه پَیدا گت. ^{۲۳} وقته شَهَرگه دا اَدیتا وَ گِرِن، بَحلِن بُ شَهَرگه دیتَر. بَراستی، آز بُ وَ دِپِژم، پِش هِنده گو اون بَگارِن بَچِن بُ تِواوی شَهَرِه بنی اسرائیلِه، گوره انسان دیه بِت.

^{۲۴} «نه شاگرد ژه ماموستایه خو سَرِتَر وَ نه خُلام ژه آغایه خو. ^{۲۵} بُ شاگردی هِنْد بَس گو بینا ماموستایه خو له بِت و هَمژِی بُ خُلامی گو بینا آغایه خو له بِت. هَگو گاز گن مَزَنه ماله، بَعلزِبول، دیه چه گاز گن جَماعتا دِی ماله؟

^{۲۶} «بَهِنده، ژه وان نَترسن. چه دِشده وَشارتی چِنین گو نَیت آشگرا گِرِن و چه دِشده سَرگرتی چِنین گو نَیت معلوم گِرِن. ^{۲۷} او دِشدا از ناو تارِیتِه دا بُ وَ دِپِژم، اون ناو روناویه دا بَژن و او دِشدا گوهِه وَدا هات گتن، ژه سَر بانا بَ دَنگا بِلند بَژن. ^{۲۸} ژه او گِست گو بَدَنه دِگِرِن بله بَگارِن رِحه بَگِرِن، نَترسن؛ ژه وه گسه بَترسن گو دِگارِیت هِم رِحه و هِم بَدَنه ناو جَهَنمه دا بَین بَبت. ^{۲۹} ما دو جوجگا نافرِشَن قِرانگه؟ بله دِیسا حتا یِگ وان ژِی به اِرادا بابِه وَ ناگویت عَرَدی. ^{۳۰} حتا توکه سَرِه وَ هِمو هاتَن هَرَمارتِن. ^{۳۱} بَهِنده نَترسن، چون گو قَدَرِه وَ ژه هزاران جوجگا زِدَتِر.

^{۳۲} «هَچی گسه لاره خَلقه بینیت آزمان گو گل مِدای، آزه ژِی حُضورا بابِه خو گو آسمانی دای، بینم آزمان گو او گل مِدای؛ ^{۳۳} بله هَچی گسه لاره خَلقه مین

حاشا گت، آزه ژى حُضورا بابه خو گو آسمانى دای، اوى حاشا گم.
۳۴ «گمان نَگن گو آز هاتِم صلحه بينم سر رويه عردى. آز نهاتِم گو صلحه
بينم، بَلگو هاتِم گو شمشیری بينم! ۳۵ چون آز هاتِم گو:

«گورى بگم ضدّ بابى،

گجه بگم ضدّ داييگه و

بوگه بگم ضدّ خسوبا وى.

۳۶ دژمِنِت هر گسگه، ديه بِن مِرُوه مالا وى بوخو. »

۳۷ «هَچى گسه زِدَتِر ژِه مَن هَرُ باب آن داييگا خو بگت، لاييقه مَن نين؛ و
هَچى گسه زِدَتِر ژِه مَن هَرُ گور آن گجا خو بگت، لاييقه مَن نين. ۳۸ هَچى
گسه خاچا خو نِراگت و دوو مِدا نيت، لاييقه مَن نين. ۳۹ هَچى گسه بَخازيت
جانِه خو خُدان گت، ديه آوه ژِه دَسْت بَدَت و هَچى گسه جانِه خو بَر خاطره
مَن ژِه دَسْت بَدَت، ديه آوه خُدان گت.

۴۰ «هَچى گسه و قَبول گت، آز قَبول گِرِم و هَچى گسه مَن قَبول گت، او
گسه گو آز رِگِرِم قَبول گِرَى. ۴۱ هَچى گسه پيغمبرگه بَر خاطره هِنده گو
پيغمبر قَبول گت، ديه خَلاته پيغمبرگه بَسْتِنِت، و هَچى گسه مِرُوگه صالِح بَر
خاطره هِنده گو مِرُوگه صالِح قَبول گت، ديه خَلاته مِرُوگه صالِح بَسْتِنِت.
۴۲ هَچى گسه هَ تِنه طاسِگگه آوا تَزى ژى بَدَت يگ وان مِرُوه گوشگ بَر
خاطره هِنده گو شاگرده مَن، بَراسَتى، آز ب و دِبِرم، چه جورا به خَلات
نامينيت.»

۱۱

قِسْت عيسى راستا يحيايه گو غُسلا تعميده دِدا

۱ پاشه هِنده گو عيسى. او آمَرَن دان دانزده شاگرده خو، ژِه وِدَره چو گو
بِچِيت ناو شَهْرِت واندا دَرسه بَدَت و وَعَظ بگت.
۲ وقته يحيى ناو زيندانه دا، مَحْتا شُلِت مَسِيح بيهيست، شاگرِدِت خو رِگِرَن
لاره وى ۳ گو پيسيار گن: «تِ هَمَن اوى گو دِبى بَت، آن آم هُويا يگ ديتِر
بِن؟» ۴ عيسى جيواب دا: «هَرَن و او دِشده گو اون دِبيهيسِن و دِبينن بُ يحيى
بِژن، گو ۵ چاوه مِرُوْت گُور ساخ دِبن، مِرُوْت شِل ره دِچن، جذامى شفايه
دِگِرَن، مِرُوْت گر دِبيهيسِن، مَرى ساخ دِبن و خَبِرا خوش بُ فقير و ژارا تَت
وَعَظ گِرَن. ۶ خَنِيگه حاله وى مِرُوى گو شِگه مَن نَگت.»

۷ وقتہ شاگردت یحیا چُن، عیسی راستا یحیادا دَسْتَبہ قِسْدانہ گِر و بُ خلقہ گت: «اون بُ دیتنا چیگہ چو بون چُلہ؟ بُ دیتنا قامیشگہ گو ب با دِهْرَت؟^۸ بجا بُ دیتنا چہ اون چُن؟ بُ دیتنا مِرُوگہ گو گِراسگہ نَرَم بَر خودا هئی؟ آونہ گو گِراسہ نَرَم بَر دِگَن ناو قَصْرِت پاشایا دان.^۹ بجا بُ دیتنا چہ اون چُن؟ بُ دیتنا پِیغَمبَرگہ؟ بلہ، آز بُ و دِپَرَم گو ژہ پِیغَمبَرگہ ژی سَرِتَر.^{۱۰} آو هَمَن آو گو کِتِبَت مُقدَس دا راستا ویدا هاتی نویساندین:

«نَه آزہ رسولہ خو پش تدا رِگَم،

گو دیہ ریا ت بَر پِیہ ت حاضِر گت.»

۱۱ بَراستی، آز بُ و دِپَرَم، گو چہ گس ژہ یحیا مَزِنِیَر دایِگَا خو نَبوئی، بلہ دیسا ژی آوہ گو پادشاهیا آسمانی دا همویا گوشگتِر، ژہ وی مَزِنِیَر.^{۱۲} ژہ رَمَانہ یحیایہ گو غُسْلا تعمیدہ دِدَت حَتَا نَه، پادشاهیا آسمانی گَلک بِن ظَلَم و آذِیْتہ دا بوئی و مِرُوْت خُدان رُز ب رُزہ لہ دِپَن خُدان.^{۱۳} چون گو تواوی پِیغَمبَرَا و توراتہ حَتَا دُورانہ یحیا راستا دِشده گو دِبی بَقُومِن نَبُوت گِرِن.^{۱۴} و هَگُو اون بَخازِن قَبول گن، یحیا هَمَن الیاس پِیغَمبَر گُو دِبی بت.^{۱۵} هَچِی گَسہ گُوہ بُ بیهیستَنہ هئی، بلا بیهیست.

۱۶ «آز وه نَسْلہ گَل چہ مقایس گم؟ آو بینا وان زارویت ناو بازارہ دان گو دِرُوبِن و گاز دِگَن آونہ گو گل واندا دِلِیِزِن:

۱۷ «م بُ و بیلور لدا، اون نَرَقَصِیْن؛

م بُ و لاوژہ تازیہ خاندِن، اون نَگِیْرِیَان.»

۱۸ چون گو یحیا هات گو نہ دِخْت و نہ دِوُخْت؛ آو دِپَرِن: «جِن هئی.»^{۱۹} گورہ انسان هات گو دِخْت و دِوُخْت؛ آو دِپَرِن: «بَرخودَنہ، مِرُوگہ زِگِی و مَه وُخار، دُستہ باجِگِرا و گَنهکارای.» بلہ راستیا هر حکمتگہ دومایِگَا وه نیشان دِدَت.»

وِی بُ حَالہ شَهْرِت گُو تَوَب نَاگَن

۲۰ پاشہ عیسی دَسْتَبہ سرزنش گِرِنَا وان شَهْرَا گِر گو پَشْگَا زِدَی مُعْجِزَت وی ناو واندا هَاتِبُو قُومِیْن، چون گو تَوَب نَگِرہ بون.^{۲۱} «وِی بُ حَالہ ت، آی شَهْرہ خورزین! وِی بُ حَالہ ت، آی شَهْرہ بَیْت صِیْدَا! چون هَگُو مُعْجِزَت گو ناو وَا قُومِیْن ناو شَهْرہ صُور و صِیْدُونہ قُومِی بان، خلقہ وِدْرہ کِمِرُو دِیہ پالاس بَرگِرہ بان و خولِیہ دا تَوَب گِرہ بان.^{۲۲} بلہ آز دِپَرَم و گو رُزَا قِیَامْتہ، طاقْتَا جَزَایہ بُ صُور و صِیْدُونہ هِساندِر دِیہ بَیْت، حَتَا بُ و.^{۲۳} و ت، آی گَفَرْنَاحُوم، ما حَتَا

آسمانی دیه بلند بی؟ چه جارا، بلگو حتا ناوگا جهنمه دیه ژردا بچی. چون هگو
 معجزت گو ناو ندا قومین ناو سدومه دا قومی بان، حتا ایرو دیه جیه خودا
 مابا. ^{۲۴} بله از دپژم ت گو رُژا قیامتته، طاقنا جزایه ب و لاتته سدومه هساندر
 دیه ببیت، حتا ب ت.»

وَرِن لاره من، آزه رَحْتیه بَدَم وَ

^{۲۵} وه وقتیدا، عیسی. گت: «بابو، خُدانه آسمان و عردی از سُکرا ت دِگم گو
 ت او دِشَدَن ژه مِرَوَت زانا و شارزا و شارقی و ب پچوگه گوشگ آشگرا گیرِی.
^{۲۶} بله، بابو، چون گو ایرادا ت یا پُر ژه لطف وسای. ^{۲۷} بابه من همو دِشد
 سپاردی من. چه گس گوری ناس ناگت خنجی بابی، و چه گس بابی ناس ناگت
 خنجی گوری و او مِرَوَت گو گور بخازیت بابی ب وان آشگرا بگت.
^{۲۸} «وَرِن لاره من، آی اون تواری اونه گو بن زحمته دان و بارگرانن، گو آزه
 رَحْتیه بَدَم وَ. ^{۲۹} نیره من داین سر مله خو و ژه من فر بن، چون گو از روخوش
 و ریح سوکم، و ناو جانه خودا اونه رَحْتیه پَیدا گن. ^{۳۰} چون گو نیره من رَحْت و
 باره من سوک.»

۱۲

خُدانه رُژا شَنبیا مُقدس

^۱ وه وقتیدا، عیسی. رُژا شَنبیا مُقدس یهودیا ناو رُویت گنمی دا دَرَباز دبو.
 شاگردده وی بَر خاطره هنده گو برسی بون دَسْتبه لَوِگَرنا فُلِت گنمی و خارنا
 وان گیرن. ^۲ وقته عالِمِت فرقا فریسیا او دِشَد دیتن، گتن وی: «بَرخوده،
 شاگردده ت شُلگه دِگن گو رُژا شَنبیا مُقدس دا نابی بت گیرن.» ^۳ عیسی. گت
 وان: «ما و ناو کِتِبِت مُقدس دا نَخاندی گو داوود پاشا چه گیر، وقته گو
 بوخو و مِرَوَت وی برسی بون؟ ^۴ گو چاون چو ناو مالا خدا و نانه مُقدس خار،
 او نانه گو خارنا وه گورِیکِی شَرِیعته نه ب وی و نه ب مِرَوَت وی دوز بو، چون
 گو یتنه کاهینا حقه خارنا وه هبون؟ ^۵ آن ما و توراته دا نَخاندی گو چاون رُژت
 شَنبِی مُقدس دا، کاهین ناو معبدا خاده، حُرمتا رُژا شَنبیا مُقدس خدان ناگن،
 بله دیسا ری به گنهن؟ ^۶ از ب و دِپژم دِشَدگ معبده مَزِنِیرِی! ^۷ هگو اون
 معنیا وه قسه تِگَهَشْتِبان گو دِپژیت «از رَحمته دِخازم، نه قربانیه،» ایدی و
 مِرَوَت به گنه محکوم نَدِگیرن. ^۸ چون گوره انسان خُدانه رُژا شَنبیا مُقدس.»

عیسی شفایه دِدَت مِرْوَوَگه گو دَسْتَه وی هِشک بوی بو

^۹ عیسی. ژه وِدره دَرکوت و چو ناو دیرا واندا. ^{۱۰} مِرْوَوَگ وِدره بو گو دَسْتَه وی هِشک ببو. اوان ژه عیسی. بیسیار گیر: «شفا دایین رُژا شَنبیا مُقدس دا گورِیگی شریعتَه دوز؟» چون دوو هِنجَدَگه بون گو تَهْمَتا وی بَدَن. ^{۱۱} عیسی. گت وان: «کِی ناو وِدا گو پَزا وی رُژا شَنبیا مُقدس بَکویت ناو بیره و آوه نَگِریت و دَرَنیخینیت؟» ^{۱۲} حال او حال گو بَشَر چه قیاسا پَزی قَدِرَتَر! بَجا باشیتی گِرِن رُژا شَنبیا مُقدس دا دوز. ^{۱۳} پاشه گت وی مِرْووی: «دَسْتَه خو دِرِژ گ!» او وی دَسْتَه خو دِرِژ گِر و او دَسْت، بینا دَسْتَه وی یه دیتِر ساخ بو. ^{۱۴} بله فَریسی. چُن دَرَو و له ضِدّ وی نَقَش کِشان گو چاون عیسی بین بَبَن.

خِدمَتکاره بَزارتیه خدا

^{۱۵} عیسی گو او دِشَد دِزانی، اودَر هِلا و چو. و گلک مِرْو دوو ویدا چُن و آوی شفا دا وان همویا ^{۱۶} و او قدغن گِرِن گو لاره خلقه باس نَگن گو او کِی. ^{۱۷} او دِشَد قومی گو قِسا اِشعیایه پیغمبَر بَت جی گو گته بو:

^{۱۸} «آوی خِدمَتکاره مین گو مین او بَزارتی

عزیزه مین گو جانه مین ژه وی گلک راضی.

ازه رِحا خو دایم سَر وی

و او دیه عدالته ب قومه دیتِر بَدَت بیهیستِن.

^{۱۹} شری ناگتن و ناگت هوار؛

و چه گس دنگا وی ناو کوچادا نابیهیست.

^{۲۰} قامیسا خار بوی ناشگنیت

و پلِیتا نیوشوتی نائمرینیت،

حتا عدالته سَر بَخینیت.

^{۲۱} و ناوه وی دیه ببیت آمیدا قومه دیتِر.»

کُفر گِرِن له ضِدّ رِحا مُقدسا خدا

^{۲۲} پاشه مِرْوَوَگه جن هِی گو گور و لال بو اینان لاره وی و عیسی شفا دا وی، و سا گو گاری هم قِس گت و هم ببینیت. ^{۲۳} ایجا خلق همو صَفَت گِریتی بون و گتن: «نَبیت او مِرْوَوَگه داوود پاشا بیت؟» ^{۲۴} بله وقته فَریسیا او بیهیستِن، گتن: «تَنه ب آریکاریا بعلزبول، سَرکه اجنای گو او مِرْوَوَگه اجنا

دِدْرَخِينِيْت!«^{٢٥} عَيْسَى گو فِكْره وان دِزَانِي، گُت وان: «هَچِي مَمْلَكْتِه گو رَابِيْتِ
 له ضِدْ خو، دِيه بَيْن بَچِيْت و هر شَهْر آن مَالِگ گو رَابِيْتِ له ضِدْ خو بَرْدَوَام
 نَامِينِيْت.^{٢٦} هَگو شَيْطَان، شَيْطَانِي دِرَخِينِيْت، رَابُوِي له ضِدْ خو؛ بَجَا چَاون
 سَلْطَنَتَا وِي دِيه بَرْدَوَام بَمِينِيْت؟^{٢٧} و هَگو آز بِ آريكَارِيَا بَعْلِزْبُولِ اَجْنَا
 دِدْرَخِينِيْم، شَاگِرِدْت و بِ آريكَارِيَا چِه گَسْگِه اَوَان دِدْرَخِينِيْن؟ بَهْنْدِه اَو دِيه سَر و
 قِضَاوْتِه بَگْن.^{٢٨} بَلِه هَگو از بِ رَحَا خُدَا اَجْنَا دِدْرَخِينِيْم، بَجَا پَادشَاهِيَا خُدَا
 هَاتِي سَر و.^{٢٩} هَمْزِي، چَاون گَسْگِ دِگَارِيْت بَچِيْت نَاو مَالَا مَرْوَكِه قَاوْت و مَالِه
 وِي تَالَان گُت، هَگو اُولِي اَوِه مِرُوِي گِر نَدْت؟ پَاشِه اِيْدِي دِگَارِيْت مَالَا وِي
 تَالَان گُت.^{٣٠} هَچِي گَسِه گُل مِدَا نِيْن، له ضِدْ مَن، و هَچِي گَسِه گُل مِدَا خِر
 نَگُت، دِيه پِلَاتِيِي گُت.^{٣١} بَهْنْدِه آز بُو و دِپَرْم، هر جَوَر گَنَه و گُفَرگ گو بَشَر.
 بَگُت، دِيه بَت بَخْشِيْن، بَلِه گُفَر گِرِن له ضِدْ رَحَا خُدَا نَايْت بَخْشِيْن.^{٣٢} هَچِي
 گَسِه قِسِيَكِه له ضِدْ گُورِه اِنْسَان بَرِيْت، دِيه بَت بَخْشِيْن، بَلِه هَچِي گَسِه بُو
 رَحَا مُقَدْسَا خُدَا گُفَرِه بَرِيْت نَايْت بَخْشِيْن، نِه وِي زَمَانِيِي دَا و نِه زَمَانِه
 پَاشُوَقْتِيَه دَا.

^{٣٣} «دَارِه سَاخ گَن اِرْمِيْشَا وِي دِيه سَاخ بِيْت، دَارِه خِرَا گَن اِرْمِيْشَا وِي دِيه
 خِرَاب بِيْت. دَار بِ اِرْمِيْشِه وِي تِيْت نَاس گِرِن.^{٣٤} اَي نَسَلَا اَفْعِيَا، اَوْن گو
 پِيْسِن، چَاون دِگَارِن قِسِه قَنَچ بَرِن؟ چُون گو اَزْمَان ژِه اَو دِشْدَا گو دَل ژِه وِه
 سَرَرَر، قِس دِگُت.^{٣٥} مِرُوِه قَنَچ، ژِه خَزِيْنَا قَنَچِيَا دَلِه خُو قَنَچِيَه دِگُت و مِرُوِه
 پِيْس ژِه خَزِيْنَا پِيْسِيَا دَلِه خُو، پِيْسِيَه.^{٣٦} آز بُو و دِپَرْم گو رُزَا قِيَامْتِه دَا خَلَق بُو
 هر قِسِيَكِه بِه چَن گو بَرِيْت، دِيه حَسَابِه بَدْت.^{٣٧} چُون گو اَوْنِه اَن بِ قِسِه
 خُو بِه گَنَه بِن نَاس گِرِن و اَن اَوْنِه بِ قِسِه خُو بِن مَحْکُوم گِرِن.»

نِيْشَانَا يُونِس

^{٣٨} پَاشِه هِنْدَگ ژِه مَامُوسْتَايْت تُوْرَاتِه و عَالِمِيْت فِرْقَا فَرِيْسِيَا گُتَن وِي:
 «مَامُوسْتَا، اَم دِخَازِن نِيْشَانْگِه ژِه تَ بِيْبِيْن.»^{٣٩} بَلِه عَيْسَى جِيَوَاب دَا وَان: «اَو
 نَسَلَا پِيْس و زِنَاگَر هَ دُوو نِيْشَانْگِه دَاْن! بَلِه چِه نِيْشَان بُو وَان نَايْت دَايِيْن
 خِنَچِي نِيْشَانَا يُونِس پِيْعَمْبَر.^{٤٠} چُون هَ وِسَا گو يُونِس سِه رُز و سِه شَوَا نَاو
 رَگِه مَاسِيَكِه مَزِن دَا بُو، گُورِه اِنْسَان رِي دِيه سِه رُز و سِه شَوَا نَاو دَلِه عَرْدِي دَا
 بِيْت.^{٤١} خَلْقِه نِيْنُوَايِه له رُزَا قِيَامْتِه دِيه گُل وِه نَسَلِه رَابِن و وَان مَحْکُوم گُن،
 چُون گو اَوَان بَر خَاطِرِه وِعْظَا يُونِس پِيْعَمْبَر تُوْب گِرِن، و حَال اَو حَال گو

دِشَدَگَ یونس مَزِنْتِرِ اِرَى. ^{۴۲} له رُژا قِیامته، مَلکا باشوره دِیه گَل وه نَسله رابیت و وان محکوم گت، چون گو او ژه آلیه دی دُنیايه هات گو حکمتا سلیمان پیغمبر بیهیسیت، و حال او حال گو دِشَدَگَ سلیمان مَزِنْتِرِ اِرَى. ^{۴۳} «وقته گو رِحا پیس مِرُوگه دا تِت دَرَو، ناو جیت هِشک و به آودا دِگرت گو جِیگه بُ بهن و دانه پَیدا گت. بله پَیدا ناگت. ^{۴۴} ایجا گَل خودا دِپِزیت “آزه بَزُورِم بُ وه مالا گو تِدا بوم.” بله وقته دِگهشیت و دَره و ماله بَطال، گِزی گِری و سَرِرِ دِبینیت، ^{۴۵} دِجیت و هَفَت رِحه خو پیسِترِ ژِی تینیت و همو دِچَن رُز و و دَره دا دِمین. ایجا، عاقِبَتَا وی مِرُوی خِرَایترِ ژه حاله وی یه اولی دِبیت. عاقِبَتَا وه نَسلا شُل پیس ژِی دِیه هَ و سا بیت.»

دایيگ و برایت عیسی

^{۴۶} هَ وه حالیدا گو عیسی هِشتا گَل خَلقه قِسن دِگِر، دایيگ و برایت وی دَرَو راوستا بون و دِخاستِن گَل وی قِسن گن. ^{۴۷} مِرُوگه گُته دا: «دایيگ و برایت ت دَرَو راوستان و دِخازِن گَل ت قِسن گن.» ^{۴۸} عیسی- جیوابا ویدا گت: «دایيگا مَن کِی؟ و برایت مَن کِن؟» ^{۴۹} پاشه دِسته خو دِرِژ گِر آلیه شاگردا و گت: «اَوَنَن دایيگ و برایت مَن! ^{۵۰} چون گو هَچي گسه داخازیا بابِه مَن گو آسمانی دایِ بینیت جی، برا و خوشگ و دایيگا مَن.»

۱۳

مَثَلَا مِرُوه کِشاورز

^۱ هَمَن وه رُژه، عیسی- مالدا دَرگوت و چو و بَ لِوا گله رونِشت. ^۲ بله هِنْد جَماعتِ عَظِیم دُرا وی خِر بون گو سیواری قِییگه بو و تِدا رونِشت و خَلق همو بَ لِوا آوه راوستا بون. ^۳ پاشه گَلک دِشَد ب مَثَلَا گت وان. عیسی- گت: «رُژگه کِشاورزگ چو بُ ت چاندِنه. ^۴ وقته ت دِرشاند، هِنْدگ رِژیان سَر ره و ظِیر هاتن و او خارِن. ^۵ هِنْدگه دی رِژیان سَر عَرده خِیزگ گو آخا وه گِم بو؛ ایجا زو شین بون، چون گو آخا وان کور نَبو. ^۶ بله وقته رُژ دَرگوت، شَوَتین و بَر خاطرِه هِنْدِه گو رَه چَنبون، هِشک بون. ^۷ هِنْدگ ژِی رِژیان ناو قَلَمادا. قَلَم شین بون و او خَنَدِقاندن. ^۸ بله نُیه مایِی رِژیان ناو آخا قَنج و حاصِل اینان: هِنْدگا صد جارا هِنْد، هِنْدگا شِصت و هِنْدگا سی جارا هِنْد. ^۹ هَچي گسه گوه بُ بیهیستنه هَی، بلا بیهیسیت.»

۱۰ هِنَگه شاگرده وی هاتَنَ لاره وی و له پیسیار گِرن: «بُچی تِ گل وه جَماعتَه بِ مَثَلًا قِسَ دِگی؟» ۱۱ عیسی. جیواب دا وان: «زانینا سِرَت پادشاهیا آسمانی بُ وَ هاتی دایین، بله بُ وان نَهاتی دایین. ۱۲ چون بُ او گسه گو هَی، گلکِتر دیه بَت دایین گو زِدَتر هَبیت، بله ژه وه مَرُوه گو چِنین، او دِشدا گو هَی ژی دیه بَت استاندِن. ۱۳ بَهنده آز گل وان بِ مَثَلًا قِسَ دِگم، چون گو: «دِبَرخوَدَنه بله نابین؛

دِبهیسن، بله گوهِ ناَدَنه و فام ژی ناگن.

۱۴ بَراستی نَبوتًا اِشعیایه پیغمبرِ راستا واندا دِقومیت گو دِپژیت: «بِ گوهِه خو اونَه دِبهیسن، بله اون چه جارا نِگارِن فام گن؛

بِ چاوه خو اونَه ببینن، بله اون چه جارا نِگارِن بَرانِن.

۱۵ چون گو دله وی قومی بوی بَر،

گوهِه وان گران بوی،

و چاوه خو گردان،

گو نگو ب چاوه خو ببینن،

و ب گوهِه خو دِبهیسن

و ناو دله خودا فام گن

و بَرُورِن و آز شفایه بَدَم وان.”

۱۶ بله حَنیگه حاله چاوه وَ گو دِبینن و گوهِه وَ گو دِبهیسن. ۱۷ بَراستی، آز بُ وَ دِپژم، گلک ژه پیغمبرًا و صالحان داخازیا هِنده هَبون او دِشدا اون دِبینن، ببینن و نَدیتن، و او دِشدا اون دِبهیسن، دِبهیسن و نَبیهسِن.

۱۸ «نَه معنیا مَثَلًا اوه چُیی ت چاندِنه دِبهیسن: ۱۹ وَتَه گو مَرُوگ کلاما پادشاهیا خدا دِبهیسیت بله اوه فام ناگت، اوه شُل پیس تیت و او دِشدا گو ناو دله ویدا هاتی چاندِن، دِذیت. اَو هَمَن تُی گو سَر ره هاتیو چاندِن. ۲۰ بله او

تیه گو سَر عَرده خیزگ هات چاندِن مَرُوگ گو کلاما خدا دِبهیسیت و هَه وه دَمه اوه ب شادیه قَبول دِگت ۲۱ بله چون ناو ویدا ره نِگرتی، تَه مَدتگه گِم دَوامه تینیت و وَتَه بَر خاطرَه کلاما خدا، بلا آن اَدیتگ بُ وی چه دِبیت، او

جیدا دِگویت. ۲۲ او تیه گو ناو قَلَمادا هات چاندِن، مَرُوگ گو کلاما خدا دِبهیسیت، بله نیارانیت وه دُنیایه و لِباندِنا ماله دُنیایه، اوی دِخندِقینیت و به حاصِل دِمینیت. ۲۳ بله او تیه گو ناو آخا قَنج هات چاندِن مَرُوگ گو کلاما خدا دِبهیسیت و اوه فام دِگت. او هَراستی حاصِله تینیت و صد، شِصت آن

سی جارا هند حاصله دَدَت.»

مَثَلَا گیایه به چن

^{۲۴} عیسی- مَثَلگه دیتِر بُ وان اینا و گت: «پادشاهیا آسمانی دِگاریت بینا مِرُوگه بیت گو تُیه قَنج ناو زویا خودا چاند. ^{۲۵} بله وقته گو مِرُوه وی خوه دا بون، دُژمنه وی هات و ناو گنمی دا، گیایه به چن چاند و چو. ^{۲۶} ایجا وقته گنم شین بون و گل دان، گیایه به چن ژی شین بو. ^{۲۷} خُلامه خُدانه ماله چن لاره وی و گتن: «آغا، ما ت تُیه قَنج ناو زویا خودا نَچاند؟ بجا گیایه به چن کیدره دا هاتی؟» ^{۲۸} آوی جیواب دا: «اَو سُلا دُژمنی.» خُلاما، وی پیسیار گرن: «تِ دِخازی آم بچن و آوان خِر گن؟» ^{۲۹} گت: «نه! هگو اون بخازن گیایه به چن خِر گن، رَنگ اون گنمی ژی گل واندا رهه دا دَرخینن. ^{۳۰} بهلن هر دوگ حتا وقته دورونه بگهشن. هَنگه آزه بَژم مِرُوَت گو دِدورون اولی گیایه به چن خِر گن و بگن دَسِتگ گو بِن شوتاندن، پاشه گنمی خِر گن، بینن انبارا مِدا.»

مَثَلَا دِنِدگا خردله و مَثَلَا هونَه

^{۳۱} عیسی مَثَلگه دیتِر بُ وان اینا و گت: «پادشاهیا آسمانی وگو دِنِدگا خردله یِ گو مِرُوگه او رَاگر و ناو زویا خودا چاند. ^{۳۲} دوزِ گو دِنِدگا خردله ژه تِواوی دِنِدگا گوشگتِر، بله وقته شین دِبیِت ژه تِواوی گیایه ناو باغچدا مَزَنِتِر دِبیِت و دِبیِت دارگ، وِسا گو ظیره آسمانی تِن و سَر چِقَله وه هِلونا چه دِگن.»

^{۳۳} پاشه مَثَلگه دیتِر بُ وان اینا و گت: «پادشاهیا آسمانی وگو هونگه یِ گو ژَنگگه او رَاگر و ب سِه کیسگه آردی تِگل گِر حتا تِواوی هَویر تِرش بو.»

^{۳۴} عیسی. تِواوی او قِسن، ب مَثَلَا گُت جَماعتَه و بَراستی خِنجی ب مَثَلَا چه دِشدا نَگت وان. ^{۳۵} او قومی گو قِسا پیغمبری بَت جی گو گُته بو:

«آزه دُوَه خو ب مَثَلَا وِگم

و او دِشدا گو ژه دَسْتبه گِرنا عالَمه وشارتی مای،

آزه بَژم.»

معنیا مَثَلَا گیایه به چن

^{۳۶} پاشه عیسی- جَماعت هِلا تِنه و چو ناو مالدا. هَنگه شاگِردت وی هاتن لاره وی و گتن: «معنیا مَثَلَا گیایه به چئی زویه ب م بَژ.» ^{۳۷} آوی جیواب دا: «آوه گو تُیه قَنج ناو زویه دا دِچینیت، گوره انسان. ^{۳۸} زوی، او دُنیا یی؛ و تُیه

قَنج، زاروگه پادشاهیا خدان. گیایه به چن، زاروگه آوه شُل پیسن؛^{۳۹} و دُژمنه گو آوان دِچینیت، ابلیس. وقته حاصله، آخِرزمان؛ و مِرُوت گو دِدورون، میلیاکتن.^{۴۰} هَ وِسا گو گیایه به چن تِن خِر گِرِن و ناو آگری دا تِن شَوَتانِدِن، آخِرزمانه دا ژی دیه وِسا له بت.^{۴۱} گوره انسان دیه میلیاکتت خو رِگت و آو هَچی دِشده گو باعیتَه گَنهه دِپِن و هَمژِی تِواوی مِرُوه شُل خِرَاب ژه ناو پادشاهیا ویدا دیه خِر گِن^{۴۲} و دیه آوان پاوژن ناو کورا آگری دا، وه جیه گو گیریان دیه هَبیت و دِدان سَر یگودو هَسوتِن.^{۴۳} هِنگه مِرُوت صالح ناو پادشاهیا بابَه آسمانیه خودا، وگو رُژه دیه بَرسقِن. هَچی کسه گوهِ بُب بیهیستنه هَی، بلا بیهیست.

مَثَلَا خَزینا وَشارتی

^{۴۴} «پادشاهیا آسمانی بینا خَزینَیگه ی، وَشارتی ناو دله عَرَدی دا گو مِرُوگ وه پَیدا دِگت و دِیسا دِوَشْرِیت. پاشه ژه کیف خوشیه دِچیت و هَچی دِشدا هَی، دِفرُشیت و وه عَرَدی دِکَرِیت.

مَثَلَا مِرواریدا گَلک بُها

^{۴۵} «هَمژِی پادشاهیا آسمانی بینا بازِرگانگه ی گو دوو مِرواریده گَلک باش دای.^{۴۶} ایجا وقته مِرواریدگه گَلک بُها پَیدا دِگت، دِچیت و هَچی دِشدا هَی، دِفرُشیت و آوه مِرواریده دِکَرِیت.

مَثَلَا تْرا ماسی گِرتنه

^{۴۷} «و دِیسا پادشاهیا آسمانی بینا تْرگه ی گو تاوژن ناو بَحْره دا و هَمو جَوَر ماسی دِگَوِن ناودا.^{۴۸} وقته گو تْر تْری دِبیت، آوه دِکِشِن بَ لِوا بَحْره. پاشه دِروِن و یه باش خِر دِگَن ناو سَلِگه دا، بله یه خِرَاب تاوژن.^{۴۹} بَجا آخِرزمانه دا ژی دیه وِسا له بت. میلیاکت دیه بِن و دیه مِرُوت شُل پیس ژه مِرُوت صالح جُدا گِن^{۵۰} و دیه آوان پاوژن ناو کورا آگری دا، وه جیه گو گیریان دیه هَبیت و دِدان سَر یگودو هَسوتِن.»

^{۵۱} «وَ آو دِشَدَن هَمو فام گِرِن؟» جِیواب دان: «بله!»^{۵۲} عِیسی-گُت: «بَهَنده هر ماموستایگه تْوراته گو ب پادشاهیا آسمانی هاته بیت گَهشَتِن، وگو خُدانه مالگه ی گو ناو خَزینا خودا دِشده تاز و گون تِنیت دَرَو.»

به ایمانیا خلقه ناصِره

٥٣ وخته عیسی. او مَثَلْ خُلاصِ گِرن، وِدره دا دَرکوت ٥٤ و چو بُ شَهْره خو ناصِره و ناو دیرا واندا دَسْتبه دَرس دایینا خَلقه گِر. خَلق صِفَتِ گِرتی بېون و پِسیار دِگِرن: «اوی مِروى او حِکْمَت و قُدْرَتَا گِرنا وان مُعْجَزَان کِیدره دا اینای دَسْت؟ ٥٥ ما اَو گوره اوه نَجَار نِین؟ ما ناوه دایيگا وی مریم نِین؟ و پِرايت وی یعقوب و یوسف و شَمعون و یهودا نِین؟ ٥٦ ما تواوی خوشگت وی ناو مدا ناژین؟ بجا وان دِشْدان کِیدره فِر بوی؟» ٥٧ ایجا اَو ب قِسه عیسی. نَرِخت بون. بله عیسی گُت وان: «پِیغَمْبَر چه جیا به حُرْمَت نِین خِنجی شَهْره خودا و مالا خودا!» ٥٨ و وِدره دا بَر خاطره به ایمانیا وان، گَلک مُعْجَز نِگِرن.

۱۴

گُشتِنا یحیایه گو غُسلا تعمیده دِدا

١ وه وقتیدا ناوَدَنگ بونا عیسی گَهْشَت گوهه هیروودیه حاکِم، ٢ و اوی گُت خِذْمَتکارتِ خو: «اَو مِروَ یحیایه گو غُسلا تعمیده دِداى. اَو ژه ناو مِریادا رابوی و ژه وه سَبِی گو قُدْرَتَا وان مُعْجَزَان ویدا دووهار دِگن.» ٣ و بله هیروودیه حاکِم بَر خاطره هیروودیا گو ژنا برایه وی فِیلِیُپس بو، یحیا گِرته بو و اَو زنجیر گِره بو و هاوته بو زیندانه دا. ٤ چون گو یحیا دِگُت وی: «حلال نِین گو تِ گل وه ژنگه دا بی.» ٥ دَوْر گو هیروودیس دِخاست یحیا بَگُزیت، بله ژه خَلقه دِترسیا، چون گو اوان یحیا پِیغَمْبَرگ دِزانین. ٦ بله رُژا جَشْنَا دُنیا هاتنا هیروودیس، گِجا هیروودیا ناو مَجْلِسَه دا رَقِصی. و وِسا دله هیروودیس کیف خوش گِر ٧ گو هیروودیس سوند خار هَچى دِشدا اَو بَخازیت بَدْتَه دا. ٨ گِجگه ژى ب قِسا دایيگا خو گِر و گُت: «سَره یحیایه گو غُسلا تعمیده دِدت ناو مَژْمَگگه دا بَد مَن.» ٩ هیروودیس شُر بو، بله بَر خاطره سوندا خو و بَر حُرْمَتَا موانت خو اَمْر گِر گو داخازیا وی بَت جی. ١٠ ایجا ب اَمْره وی سَره یحیا زیندانه دا ژه بَدْنَا وی لَو گِرن ١١ و اَو ناو مَژْمَگگه دا اینان و دان گِجگه و اوی ژى اَو بَر لاره دایيگا خو. ١٢ شاگِردِت یحیا هاتن و مَییتَه وی پِرن، تسلیمی آخه گِرن و پاشه چُن و گُتن عیسی.

رِسق دایین ب پنج هزار مِروا

١٣ وخته عیسی اَو بیهیست، سیواری قَبیقه بو، ژه وِدره چو جِیگه دورگتی گو چه کس وِدره نَبو. بله وخته جَماعَتَه اَو دِشْد بیهیستن، ژه شَهْرِت خو پِیاتی دوو

ويدا چُن. ^{۱۴} وقته عیسی ژه قَیِقه هات خاره، جَماعتگه عَظیم دیت و دله وی بُ حاله وان شَوتی و شفا دا نَساخت وان.

^{۱۵} نيزوکی رُژاوابونه، شاگرد هاتن لاره وی و گتن: «إَر جیگه دورکتی و دِرنگ ژی. خلقه رِگ گو بَچَن ناو گُنَدِت دُر و بَر و بوخو رِسقی بِکِرِن.» ^{۱۶} عیسی- گت وان: «لازِم نینِ اَو بَچَن. اون بوخو رِسقی بَدَن وان.» ^{۱۷} شاگردا گتن: «م إَر تَنه پَنج گِرَد و دو ماسی هَن.» ^{۱۸} عیسی گت: «اَوان بَینَن لاره مَن.» ^{۱۹} پاشه بُ خلقه اَمِر گِر گو سَر چِیمَنه رَوِن. ایجا اَو پَنج گِرَد و دو ماسی راگِرِن و بَرخودا اَسْمانی و بَرکت دا وان. هِنگه اَو پَنج گِرَد گِر گِرِن و دا شاگردا و اَوان ژی دانَ خلقه. ^{۲۰} ایجا همویا خارِن و تِر بون و ژه گِرَت بَچی مایِ، دانزده سَلِگه تِژی خِر گِرِن. ^{۲۱} اَونه گو رِسق خارِن، خِنجی ژِنگا و بَچوگا، پَنج هزار مِر بون.

ره چُیِنا عیسی سَر رویه آوه

^{۲۲} عیسی- هَه وه دَمه بُ شاگردا اَمِر گِر گو وه حالیدا گو آوی خلق ره دِخست، سیواری قَیِقه بِن و پَش ویدا بَچَن اَلِبه دَی آوه. ^{۲۳} پاشه ره اِخستِنا خلقه، بوخو چو سَر چِییا گو تِنْتِیه دا دعایا بَگت. بو شَو و اَو وِدَره تَنه بو. ^{۲۴} وه ناوه دا، قَیِقی ژه لُوا آوه گَلگ دور بو و توشی شِیپَلا بو، چون گو با اَلِبه پَشیه دا دِهات. ^{۲۵} نيزوکی شَفَقه، عیسی- وه حالیدا گو سَر رویه آوه ره دِچو هات لاره وان. ^{۲۶} بله وقته شاگردا اَو دیتِن گو سَر رویه آوه ره دِچیت، پزديان و گتن: «اَو رَحگ»، و تِر سادا گِرِن هَوار. ^{۲۷} بله عیسی- جیدا گت وان: «دله وَ قُرس بیت. اَزَم، تِر سَن!»

^{۲۸} پَطْرُس جیواب دا: «اَغایه مَن، هَگو تِی، بُ مَن اَمِر گِ گو سَر رویه آوه بَم لاره ت.» ^{۲۹} عیسی گت: «وَر!» ایجا پَطْرُس ژه قَیِقه هات دَرَو و سَر رویه آوه چو بُ اَلِبه عیسی- ^{۳۰} بله وقته با دیت، تِر سیا و وه حالیدا گو ژُرْدا دِچو ناو آوه دا، گِر هَوار: «اَغایه مَن، مَن نجات بَد!» ^{۳۱} عیسی- هَه وه دَمه دَسته خو دِرژ گِر و اَو گِرَت و گت: «اَی مَرُوه گِم ايمان، تَ بُچی شِگ گِر؟» ^{۳۲} وقته هاتن ناو قَیِقه دا، با رازا. ^{۳۳} پاشه اَونه ناو قَیِقه دا عیسی- پَرستِش گِرِن، گتن: «بَراستی گو تِ گوره خدای!»

شفا گِرْتنا نَساخا چِنیسارته دا

^{۳۴} وقته دَرِباز بون اَلِبه دَی آوه، مَنظفا چِنیسارته دا هاتن خاره. ^{۳۵} و وقته اَهله وِدَره عیسی- ناس گِرِن، مَرُو رِگِرَن دُر تا دُرا وه مَنظقه و نَساخ همو اینانَ

لاره وی. ^{۳۶} آوان لاواهی عیسی. دِگِرِن گو بهلِیت تِنه دَسْتِه خو لِوا عبایه وی بَدَن. و هَچِی گسه دَسْتِه خو له دِدا، شفا دِگِرِت.

۱۵

^۱ پاشه دَسْتِگگ ژه عالِمِت فِرقا فَرِیسیا و ماموستایِت توراته ژه شَهْره اورشلیمه هاتَن لاره عیسی و گُتَن: ^۲ «بُجِی شاگِرده ت سُنْتا مَزِنه قومی دِشگِن؟ چون گو او دَسْتِه خو پِش رِسق خارِنه دا ناشُن!» ^۳ عیسی. جیواب دا وان: «بُجِی اون بوخو بُ خُدان گِرِنَا سُنْتا خو، آمره خدا دِشگِن؟ ^۴ چون گو خدا اَمِر گِرِی: «احتراما بابه خو و دایِیگا خو خُدان گَن» و هَمَزِی «هَچِی گسه قَسِیگه خِرَاب پَزِیْت باب آن دایِیگا خو، دِی بَت گُشِتِن.» ^۵ بله اون دِپَزِن هَگو مِرُوگ پَزِیْت بابه خو آن دایِیگا خو: «هَچِی آریکاریا گو مَن دِبا بُ و گِرِه با، وَقْفِی خدا بوی،» ^۶ وی جوَرِی، ایدی سَر وی واجب نِیْن احتراما بابه خو پِگِرِیت. و سا اون بُ خُدان گِرِنَا سُنْتا خو کلاما خدا باطل دِگِن. ^۷ آی مِرُوْت ریاکار! اِشعیایه پِیغَمَبَر راستا ودا چه باش پِشگُتِن گِر، وقته گو گُت:

^۸ «آو قَوْم ب دَوُه خو احتراما مَن خُدان دِگِن،

بله دله وان ژه مَن دور.

^۹ آو به چِن مَن پَرَسِتِش دِگِن،

و اَمِرِت بَشَرِی ب ناوه آمره خدا فِر خَلقه دِگِن.»

آو دِشدا گو انسانی مِرار دِگت

^{۱۰} پاشه عیسی. آو جَماعَت گاز گِر لاره خو و گُت وان: «گو هه خو بَدَن مَن و پَزاین. ^{۱۱} آو دِشدا گو دِچِیْت ناو دَوُه انسان دا، وی مِرار ناگت بَلگو آو دِشدا گو ژه دَوُه ویدا تِت دَرَو، آو گو انسانی مِرار دِگت.» ^{۱۲} پاشه شاگِرده وی هاتَن لاره وی و گُتَن: «ت دِزانی گو فَرِیسی. ب وه قِسات نَرِخت بون؟» ^{۱۳} عیسی. جیواب دا: «هر شِتِلا گو بابه آسمانیه مَن نَچاندی بیت، دیه رَهو دَرگویت. ^{۱۴} آوان پهلِن بُ حاله خو. آو رِپَره گورَن. هَگو گورِیگ بَبِیت رِپَره گورِیگ دی، هر دوگ دیه پِکون ناو بیره دا.» ^{۱۵} پطرس گت وی: «معنیا وه مَثله بُ م پَر.» ^{۱۶} عیسی گت: «ما اون ژِی هِشتا فام ناگن؟ ^{۱۷} ما اون نِزاین گو هَچِی دِشدا دَوُه مِرُوْدا دِچِیْت رُ، دِچِیْت ناو زِگی و پاشه دِچِیْت دَرَو؟ ^{۱۸} بله آو دِشدا گو ژه دَوُه انسان تِت دَرَو ژه دل دا دَرِدِگویت، و آوِی گو انسانی مِرار دِگت. ^{۱۹} چون گو ژه دل دایِی گو فِکِرِت پِیس، مِرُو گُشِتِن، زِنا، به ناموسی، دِزی، شَهَادَاتا

دِروین و بُختان تِن دَرَو. ^{۲۰} اَوَنَن گو مِرُو مِرار دِگن نه رِسق خارِن بِ دَسْتِه نَسُستی!»

ایمانا ژنگا کنعانی

^{۲۱} عیسی وِدره دا دَرگوت و چو بْ مَنظقا صور و صیدونه و ما وِدره. ^{۲۲} رَزْگه ژنگه کنعانی ژه خلقه وِدره، هات لاره وی و بِ دَنگا بِلند گُت: «آغایه مَن، آی گوره داوود پاشا، رَحْمه مَن بگ! گِجا مَن زُر پِیس جینوی بوی.» ^{۲۳} بله عیسی. چه دِشد نَگت، حَتا هِنگه گو شاگِردِه وی هاتن پِش و هوی له گِرِن، گُتن: «اوه ژنگه ره بَخِن، چون گو دوو مَدا دِگت هَوار هَوار.» ^{۲۴} عیسی. جیواب دا: «آز تِنه بْ پَزت بَزبوی بِنی اسرایله هاتِم رِگرن.» ^{۲۵} بله او ژنگ هات و بَر عیسی. گت سَر چُکا و گت: «آغایه مَن، آریکاریا مَن بگ!» ^{۲۶} عیسی. جیواب دا: «دوز نین گو نانه زاروگان بِگرن و پاوژن بَر گوچکا.» ^{۲۷} ژنگه گت: «بله، آغایه مَن، بله حتا گوچگ ژی گرت نانه گو ژه سرفکا خُدانه واندا دِگویت خاره، دِخُن!» ^{۲۸} هِنگه عیسی. گت: «آی ژن، ایمانا ت عَظیم! داخازیا ت بَت جی!» هَه وه دَمه گِجا وی شفا گرت.

رِسق دایین بْ چار هزار مِرُوا

^{۲۹} عیسی. ژه وِدره چو و بْ لِوا گُلا جلیله پَیاتی چو حَتا گَهشت سَر چِیا و وِدره رونِشت. ^{۳۰} جَماعتِ عَظیم هاتن لاره وی و گل خو مِرُوه شِل و گور و فلج و لال و گلک نَساخه دیتَر اینان و او دانان بَر پیه عیسی. و آوی شفا دا وان. ^{۳۱} جَماعتِه وقته دیت گو لال قِس دِگن، فلج ساخ دِبن، شِل ره دِچن و گور دِبین، صَفَت گرتی بون و خدایه بنی اسرائیله ستایش گرن. ^{۳۲} عیسی. گاز گِر شاگردت خو و گت: «دله مَن بْ حاله وه جَماعتِه دِشوتیت، چون نَه سه رُز گو گل مَدان و چه دِشد بْ خارنه چِنین. ناخازِم وان بَری ره بَخِنِم، نگو ره دا بَرسایدا بَگون.» ^{۳۳} شاگِردِه وی گُتن: «آم وه جیه دورگتی دا کیدره دِگارن تِرا تِر گِرنا جَماعتگه وسا عَظیم نانی پَیدا گن؟» ^{۳۴} عیسی پِسیار گِر: «و چَند گِرَد هَن؟» او ان گت: «هَفت گِرَد و چَند ماسیه گوشگ.» ^{۳۵} عیسی. بْ جَماعتِه اَمِر گِر گو رونِن سَر عَردی. ^{۳۶} ایجا او هَفت گِرَد و چَند ماسی راگِرِن و پاشه شُگر گِرِنه، او گِر گِرِن و دا شاگردت خو و او ان ژی دا جَماعتِه. ^{۳۷} همویا خارِن و تِر بون و شاگردا هَفت سَلِگه تِژی ژه گرت بَجی مایي خِر گِرِن. ^{۳۸} اَوَنه گو رِسق خارِن، خِنجی ژنگا و بچوگا، چار هزار

مِر بون. ^{۳۹} پاشه هِنده گو عیسی. جَمَاعَت ره اِخست، قَیقه سیوار بو و چو بُ مَنطَقا مَجَدانه.

۱۶

خاستِنَا نیشانگه آسمانی

۱ عالِمَت فِرقا فَریسیا و صَدّوقیا هاتَن لاره عیسی گو آوی امتحان گن. بَهنده نیشانگه آسمانی ژه وی خاستِن گو نیشا وان بَدَت. ^۲ عیسی. جیواب دا وان: «گاوا رُژاوابونه، اون دِبِژن “هوا دیه خوش بیت، چون گو آسمان سور،” ^۳ و سِیزو اون دِبِژن “ایرو هوا دیه نَخوش بیت، چون گو آسمان سور و گِرَتی.” اون باش دِزاین چاون وضعَا آسمانی تعبیر گن، بله اون نِگارن نیشانه زَمانا تعبیر گن! ^۴ نَسَلگه پیس و زِناگر هَ دوو نیشانگه دان، بله چه نیشان بُ وان نایَت دایین خِنجی نیشانا یونس پیغمبر.» ایجا عیسی او هِلان و چو.

هونا فَریسیا و صَدّوقیا

۵ وقته گَهشَتِن آلیه دی آوه، شاگردا بیرا وان چو بو گو گل خودا نانی پَتن. ^۶ عیسی. گت وان: «هیشیار بن و ژه هونا فَریسیا و صَدّوقیا دور بَمین.» ^۷ ایجا شاگردا ناو خودا صُحبت گِرِن، دِگَتِن: «بَر خاطره هِنده وسا گت چون مَ گل خودا نان نینای.» ^۸ بله عیسی زانی و گت وان: «آی مِرُوت گم ایمان، اون بُچی ناو خودا راستا وه هِنده گو و نان چنِن صُحبتَه دِگن؟ ^۹ ما اون هِشتا ژی فام ناگن؟ ما او پنج گِرده بُ پنج هزار مِرُوا و چند سَلِگه گو و خِر گِرِن نایَت بیرا و؟ ^{۱۰} آن او هَفَت گِرده بُ چار هزار مِرُوا و چند سَلِگه گو و خِر گِرِن؟ ^{۱۱} بَجا او چاون گو اون فام ناگن مَن گل و راستا نانی دا قِس نَگر؟ ژه هونا فَریسیا و صَدّوقیا دور بَمین.» ^{۱۲} هِنگه شاگردا فام گِرِن گو راستا او دِشده گو فَریسیا و صَدّوقیا دَرَس دِدان او هیشیار گِرِن، نه راستا هونا نانی.

اعترافا پَطْرُس راستا عیسی دا

۱۳ وقته عیسی. گَهشَت مَنطَقا قِیصریا فیلِپیه، ژه شاگردت خو پیسیار گِر: «گتتا خلقه، گوره انسان کِی؟» ^{۱۴} آوان جیواب دان: «هِندگ دِبِژن یحیایه گو غُسلا تعمیده دَدَت. هِندگه دی دِبِژن الیاس پیغمبر، و هِندگ ژی دِبِژن ارمیا آن یگ ژه پیغمبرای.» ^{۱۵} عیسی گت وان: «بله اون چه دِبِژن؟ گتتا و آز کِم؟»

^{۱۶} شَمْعُونِه پَطْرُس جِيوَاب دَا: «تِي مَسِيحْ، گوره خدایه حَيّ و حَاضِر!»
^{۱۷} عیسی گت: خَنِيگَه حاله ت، آی شَمْعُون، گوره یونا! چون او راستی جسم و
 خونه بُ ت آشگرا نگر، بلگو بابه مِن گو آسمانی دای بُ ت آشگرا گر. ^{۱۸} از
 ژي دِيژِم ت گو تِي پَطْرُس آني بَر، و سَر وی بَری، ازه کلیسایا خو چه گم و
 دروازه جهنمه نِگارِن سَر وه مسلط بِن. ^{۱۹} ازه کیلیده پادشاهیا آسمانی بَدَم ت.
 او دِشدا گو ت سَر عَرْدی گِرْدی، ناو آسمانی دا ديه بَت گِرْدان و او دِشدا گو
 ت سَر عَرْدی وِگِي، ناو آسمانی دا ديه وَبیت. ^{۲۰} پاشه عیسی شاگردِده خو قَدغن
 گِرِن گو نِيژَن چه گسه او مَسِيحْ.

پَشگتِنا عیسی راستا مِرِن و ساخ بونا خودا

^{۲۱} ژه وه وِداتِر عیسی بُ شاگردت خو دَسْتبه آشگر گِرِنا وه راستیه گر گو او
 دِبی بَچیت بُ شَهْره اورشلیمه و وِدَره ژه دَسْتبه مَزِنْت قومی و سَرکَت کاهینا و
 ماموستایِت توراته گلک رَجْره بَکَشیت و بَت گَشْتِن و له رُژا سیه رابیت.
^{۲۲} پَطْرُس او پَر سَوِيگه و له گِر هَوَار و گت: «دوری ت بیت آغایه مِن! او
 دِشْد چه جارا نایِت سَره ت.» ^{۲۳} عیسی-رُورِي و گت وی: «دور مِن بَگَو، آی
 شیطان! ت سَر رِیا مِنی، چون گو فِکْره ت انسانیَن نه خدایِ.»
^{۲۴} پاشه عیسی-بَرخودا شاگردا و گت: «هَگُو گَسگ بَخازیت دوو مِدا بَت،
 دِبی خو حاشا گت و خاچا خو راگت و دوو مِدا بَت. ^{۲۵} چون گو هَچي گسه
 بَخازیت جانِه خو نجات بَدَت، ديه اوه ژه دَسْت بَدَت؛ بله هَچي گسه بَر
 خاطرِه مِن جانِه خو ژه دَسْت بَدَت، ديه دیسا اوه بینیت دَسْت. ^{۲۶} چه خِیرگ
 بُ انسانی ديه هَبیت گو تواوی دُنیايه بینیت دَسْت، بله جانِه خو خِسار
 گت؟ انسان بُ هِنده گو جانِه خو بینیت دَسْت چه دِگاریت بَدَت؟
^{۲۷} «چون گو گوره انسان ناو شُکوه و جلالا بابه خو گل میلیاگتت خودا ديه
 بَت و بُ هر مِرُوگه گوزیگي اعماله وی ديه خَلاته وی بَدته دا. ^{۲۸} بَراستی، از بُ
 و دِیژِم، هِنْد مِرُو اَر راوستان گو حَتا گوره انسان نَبینن گو ناو پادشاهیا خودا
 تِت، مِرِنه طام ناگن.»

۱۷

عوض بونا صومته عیسی

^۱ پاشه شَش رُژا، عیسی، پَطْرُس و یعقوب و پرایه وی یوحنا دان گل خو و او

بِرِنَ سَرِ سَرِه چييايگه بلند گو تِنه بَمِينِن. ^۲ وَدَرِه، لاره وان، صومته عيسى- عوض بو و رويه وى وَگو رُزِه دِپرسقى و گِراسه وى وَگو نوره، سِپى ببو. ^۳ وه دَمه، موسى پيغمبَر و الياس پيغمبَر بَر چاوه وان دووهار بون و گل عيسى- قِسَن دِگِرِن. ^۴ پَطْرُس گُت عيسى: «آغايه مَن، باش گو آم اِرَن. هگوتِ بِخازى، آزه سه سِپِرا چه گم، يگه بُ ت، يگه بُ موسى پيغمبَر و يگه ژى بُ الياس پيغمبَر.» ^۵ او قِسَتى- هِشتا سَر دَوُه پطرس بو گو نِشگادا اَوَرگه روناھى سَر وان گِر سِپَر و دَنگگه ناو اوره دا گُت: «اَوَى گوره مَن يه عزيز گو ژه وى راضيم؛ گوهه خو بَدَن وى!» ^۶ وقته شاگردا او دَنگ بيهيست، گَلگ تِرسيان و سَر رويه خو، گَتَن سَر آخه. ^۷ بله عيسى- چو نيزوکی وان و دَسْتِه خو دانا سَر وان و گُت: «راِبِن و نِترِسِن!» ^۸ وقته چاوه خو وَگِرِن، خِنجى عيسى- چه گسه دى نَدِيتِن.

^۹ وقته چييدا رُردا دِهاتِن، عيسى- بُ وان امِر گِر: «او دِشدا گو وَ ديت نِزِنَ چه گسه، ختا وقته گو گوره انسان ناو مريادا رابيت.» ^{۱۰} شاگردا ژه وى پيسيار گِرِن: «بُچى ماموستايَت توراته دِپِزِن گو اولى دِپى الياس پيغمبَر بت؟» ^{۱۱} عيسى- جيواب دا: «دَوَز، الياس ديه بت و همو دِشدى ديه بينا اولى سَراسْت گت. ^{۱۲} بله از بُ وَ دِپِزِم گو الياس پيغمبَر هاتِن، بله او ناس نِگِرِن و چه دله وان خاست گل ويدا گِرِن. هه وسا گوره انسان ژى ب دَسْتِه وان ديه رَجْرَه بَكشيت.» ^{۱۳} هِنگه شاگردا زانين گو اوى راستا يحيايه گو غُسلا تعميده دِدا گل وان قِسَن دِگِر.

شفا گِرِنَا گورگه جن هِبي

^{۱۴} وقته زُورِنَ لاره جَماعته، مِرُوگ نيزوکی عيسى- بو و بَر وى گت سَر چُکا و گُت: ^{۱۵} «آغايه مَن، رَحْمه گوره مَن بَگ. او فَرَا تِده و گَلگ رَجْرَه دِکشيت. گَل جارا دِگويت ناو اَگِرِى دا و گَلگ جارا دِگويت ناو اوه دا.» ^{۱۶} مَن او اينَا لاره شاگردت ت، بله اوان نِگارِن شفايه بَدَن وى.» ^{۱۷} عيسى- گُت: «اى نَسلا به ايمان و منحرف، ختا کنگه آزه گل ودا بَم؟ ختا کنگه آزه وَ تحمل گم؟ اوى بِنِنَ لاره مَن.» ^{۱۸} عيسى- له چنى گِر هَوار و جن گورگى دا دَرگوت و گورگى هه وه دَمه شفا گِرَت. ^{۱۹} پاشه شاگرد هاتِن لاره عيسى و تِنْتِيه دا وى پيسيار گِرِن: «بُچى مَن نِگارى وه چنى دَرخِنِن دَرَو؟» ^{۲۰} عيسى- جيواب دا: «بَر خاطره هِنده گو ايماننا وَ گِم. بَراسْتى، از بُ وَ دِپِزِم، هَگو وَ ايمانگه هِندى دِنديگا گوشگى

خردله هَبیت، اون دِگارِن پَزَن وی چیبایِ «اَر هَر وَدَرَا هانه» و او دیه بچیت و چه شُل نیَن گو اون نِگارِن بگن. ^{۲۱} بله او جنسَ خنجی ب رُزی گِرتنه و دعا گِرِنه دَرناگویت.»

عیسی جازگه دیتِر باسه مرن و دیسا رابونا خو دِگت

^{۲۲} وقته گو حَریما جلیله دا دُرا یگودو خِر ببون، عیسی- گت وان: «گوره انسان دیه تسلیمی دَسته خلقه بیت. ^{۲۳} و دیه وی بُگژن و او له رُزا سیه دا دیه رابیت.» شاگرد گلک پَرش بون.

باجا معبده

^{۲۴} پاشه هِنده گو عیسی و شاگردت وی گَهشِتِن شَهَره گَفَرناحومه، او ماموره گو باجا دو دِرَهَمیا معبده خِر دِگِرِن، هاتن لاره پَطْرُس و گتن: «ما ماموستایه وَ باجا معبده نَادَت؟» ^{۲۵} آوی جیواب دا: «معلومَ گو دِدَت!» وقته پَطْرُس چو ناو مالدا، پش هِنده گو او دِشَدگه بژیت، عیسی- گت وی: «شَمعون، تِ چه فِکِر دِگِی؟ پاشایه دُنیایه ژه چه جورَ مِرْوَان باجه و بَشه دِستینن؟ ژه مِلته خو آن ژه بیانیا؟» ^{۲۶} پَطْرُس جیواب دا: «ژه بیانیا.» عیسی- گت وی: «بِجَا مِلت مُعَاف دا! ^{۲۷} بله بَر خاطره هِنده گو آم وان نَاشینن، هَر لَوَا گله و قُلابه پاورژ. ماسیا اولی گو ت گِرت، دَوُه وی وگ. تیه سِکِیگه چار دِرَهَمی پیدا گی. ب وه پَشگا مین و خو بَد وان.»

۱۸

که همویا مَزِنِتِر؟

^۱ وه ناوه دا، شاگرد هاتن لاره عیسی- و پیسیار گِرِن: «که ناو پادشاهیا آسمانی دا مَزِنِتِر؟» ^۲ عیسی- گاز بچوگگه گِر و او دانا ناوگا واندا ^۳ و گت: «بِرَاستی، آز ب وَ دِپژم، حتا اون عوض نین و بینا بچوگا له نین، اون چه جارا ناچن ناو پادشاهیا آسمانی دا. ^۴ هچی گسه خو بینا وی بچوگی گوشگ گت، ناو پادشاهیا آسمانی دا همویا مَزِنِتِر. ^۵ و هچی گسه بچوگگه و سا سَر خاطره ناوه مین قبول گت، آز قبول گِرِم.»

^۶ «بله هچی گسه باعیث بیت یگ ژه وان مِرْوَه گوشگ گو ایمان مین هن بگویت گَنهه، ب وی باشِر او بو گو بَرگه مَزِن آشه سُگرا وی وگن و بِنه بَحره

دا بَخْنَدِ قِتْ! ^۷ وَى بُ حَالِه وه دُنْيَايه گو بِ وَسَوَسَا باعِیث دِبِیْت خَلْق بَکَوِیْت
گَنَهه! چُون گو ژِه وَسَوَسَ بُونِه رِیَا رَوِه چَنِیْن، بلِه وَى بُ حَالِه وه گَسِه گو
بِبِیْت باعِیثِه وَسَوَسِه!

^۸ «هَگو دَسْتِه تَ آن پِیِه تَ باعِیث دِبِیْت تَ گَنَه بَیْگِ، اَوِه لَوَ گَ و پَاوِرْ دَوِر،
چُون گو بُ تَ بَاشِیْر اَوَ گو فَلَج اَن شِل بِچِی نَاو ژِیَا نَا اَبَدِی دَا حَتَا هِنْدِه گو
بِ دُو دَسْتَا اَن دُو پِیَا بِی هَاوِیْن نَاو اَگِرِه اَبَدِی. ^۹ و هَگو چَاوِه تَ باعِیث
دِبِیْت تَ گَنَهه بَیْگِ، اَوِه دَرَخِیْن و پَاوِرْ دَوِر، چُون گو بُ تَ بَاشِیْر اَوَ گو تَ بِ
چَاوْگِه بِچِی نَاو ژِیَا نَا اَبَدِی حَتَا هِنْدِه گو تَ بِ دُو چَاوَا بِی هَاوِیْن نَاو اَگِرِه
جَهَنْمِه.

مَثَلَا پَزِه بَزِیْر بُو بِی

^{۱۰} «هیشیار بِن گو چی یگ ژِه وان بچوگان به قَدِر نَگن، چُون اَز بُ و دِبِیْرَم
گو اَسْمَانِی دَا، مِیْلِیَاگِیْت وان هَمِشَ رَوِیِه بَابِه مَن گو اَسْمَانِی دَا، دِبِیْن.
^{۱۱} چُون گَوْرِه اِنْسَان هَاتِی گو نَجَاتِه بَدَت اَوِه بَزِیْر بُو بِی. ^{۱۲} اُون چِه فِکِر دِگَن؟
هَگو مَرُوْگِه صَد پَز هَبِیْت و یگ له وان بَزِیْر بِیْت، مَا وان نَهوْد و نه پَزِه دِی
نَاهَلِیْت نَاو چِیْیَا دَا و نَاچِیْت دُوو پِیْدَا گِرِنَا اَو پَزِه بَزِیْر بُو بِی؟ ^{۱۳} بَرَا سْتِی، اَز بُ و
دِبِیْرَم، گو هَگو اَوِه پِیْدَا گَت، بُ وه پَزِی دِیِه گَلْکِیْر کِیْف خُوش بِیْت حَتَا بُ
وان نَهوْد و نه بَزَا گو چِه جَارَا بَزِیْر نَبُوْن. ^{۱۴} هَ وِ سَا، دَاخَا زِیَا بَابِه و گو اَسْمَانِی
دَا، اَو نِیْن گو حَتَا یگ ژِه وان بچوگان ژِی بِن بَچِیْت.

رِیَا رِفْتَار گِرِن گَل پَرَا یِه گَنَه کَار دَا

^{۱۵} «هَگو پَرَا یِه تَ رَا سْتَا تَدَا گَنَه کَار بِیْت، هَر لَارِه وِی و تَنِه نَابِیْنَا خُو و وِیْدَا،
خَطَا یَا وِی بَزِیْدَا. هَگو قِ سَا تَ قَبُوْل گَت، تَ پَرَا یِه خُو دِیْسَا اِیْنَا یَ دَسْت؛ ^{۱۶} بلِه
هَگو قَبُوْل نَگِر، یگ اَن دُو مَرُوِه دِیْتِر گَل خُودَا بَبَ گو “هَر قِ سِیْگ بِ
شَهَادَاتَا دُو اَن سِه شَاهِدَا ثَابِت بِیْت.” ^{۱۷} هَگو نَخَا سْت گُوْهه خُو بَدَت وان،
بَزِیْر کَلِیْسَا یِه؛ و هَگو اَوِی قَبُوْل نَگِر گُوْهه خُو بَدَت کَلِیْسَا یِه ژِی، هِنْگِه اَو پِلَا
بُ تَ بِنَا بِیَانِی اَن بَا جِگِرْگِه بِیْت. ^{۱۸} بَرَا سْتِی، اَز بُ و دِبِیْرَم، هَچِی دِشْدَا گو اُون
سَر عَرْدِی گِرْدَن، نَاو اَسْمَانِی دَا دِیِه بَت گِرْدَان؛ و هَچِی دِشْدَا گو اُون سَر
عَرْدِی وْگَن، نَاو اَسْمَانِی دَا دِیِه و بِیْت. ^{۱۹} دِیْسَا اَز بُ و دِبِیْرَم گو گَنْگِه دُو مَرُو له
و سَر رَوِیِه عَرْدِی رَا سْتَا دِشْدَا گو دِخَا زِن دَا دَلِه وان یگ بِیْت، اَو ژِه اَلِیِه بَابِه
مَن گو اَسْمَانِی دَا، دِیِه بُ وان بَقُوْمِیْت. ^{۲۰} چُون گو جِیْگِه گو دُو اَن سِه مَرُو

بِ نَاوِه مِّنْ خِرِّ بِنِ، اَزْ وِدْرَه نَاوِ وَاِنْدَا حَاضِرِمِ.»

مَثَلًا خِدْمَتْكَارِه گُو نَابَخْشِيَت

^{۲۱} پاشه پطرس هات لاره عیسی. و پیسیار گیر: «آغایه من، حتا چند جارا هگو برایه من راستا مدا گنهکار بیت، دبی آوی ببخشم؟ حتا هفت جارا؟»
^{۲۲} عیسی جیواب دا: «آز نایژم ت هفت جارا، بلگو هفته جار هفت جارا.
^{۲۳} «بهنده، پادشاهیا آسمانی شبه پاشایگه ی گو قرار دانا گل خدمتکار ت خو حساب و کتابه بگت.»^{۲۴} وقته دستبه حساب و کتابه گیر، مژوگ اینان لاره وی گو ده هزار کیسگه زری هندی حقه دوصد هزار ساله پالیگه قرداره وی بو.
^{۲۵} وقته آوی نگاری قره خو بدت، آغایه وی امر گیر گو او گل ژن و زاروگان و تواوی ماله وی بت فرتن و قره وی بت دان.^{۲۶} خدمتکار بر پیه آغا گت سر چکا و ب لاواهی گت: «مهلته بد من حتا از تواوی قره خو بدم.»^{۲۷} ایجا دله آغا ب حاله وی شوتی و قره وی بخشی. و او آزاد گیر.^{۲۸} بله وقته گو او خدمتکار دجو درو، هوالگه خویه خدمتکار دیت گو صد دینارا هندی حقه سه هویه پالیگه قرداره وی بو. ایجا او گرت و دسته خو هاوت گویا وی و گت: «قره خو بد!»^{۲۹} هواله وی بر پیه وی گت سر چکا و ب لاواهی گت: «مهلته بد من حتا از قره خو بدم.»^{۳۰} بله آوی قبول نگر، بلگو چو و او هاوت زیندانه دا گو قره خو بدت.^{۳۱} وقته گو خدمتکار دیتر او دیشدا گو قومی دیتن، گلک پرش بون و چن لاره آغایه خو و تواوی او دیشدا گو قومی بو گتن.
^{۳۲} ایجا آغا، او خدمتکار گاز گیر لاره خو و گت: «آی خدمتکاره شل پیس، من بر خاطره لاواهی ت تواوی قره ت بخشی.»^{۳۳} ما نابی ت ژی رحم هواله خو گریبا، ه و سا گو من رحم ت گیر؟»^{۳۴} ایجا گریه آغا وبو، او هاوت زیندانه دا گو اشکنج بیت حتا تواوی قره خو بدت.^{۳۵} ه وی جورپی ژی بابه آسمانیه من گل ودا دیه رفتار به بگت، هگو اون برایه خو ژه دل دا نبخشن.»

۱۹

پیسیار راستا ژن بردانه

^۱ وقته گو عیسی. او قسن خلاص گیر، حریما جلیله دا درگوت و چو و آلیه دی چمه اردنه دا هات ب منطقا یهودیه.^۲ جماعت عظیم دوو ویدا چن و عیسی ودره شفا دا وان.

۳ عالِمَتِ فِرْقَا فَرِيسِيَا هَاتَنَ لَارَهَ وَيَ گَوِ وَيَ امْتِحَانِ گَن. اَوَانِ پِيسِيَارِ گِرِن: «گورِيگِي شَرِيعَتَه دَوَرُ گَوِ مَرِ ژِنَا خَوِ بُوَ هَرِ سَبَبِگَه بَرَدَتِ؟» ۴ عِيسِي. جِيوَابِ دَا: «مَا وَ تَوَرَاتَه دَا نَخَانَدِي گَوِ خَالَقَه عَالَمَه هَه اَوَلِيدَا «اَوِ مَرِ وَ ژِنِ اَفِرَانَدِ»، ۵ وَ گَتِ «بَرِ خَاطَرَه وَه هِنْدَه مَرِ ژَه بَابِ وَ دَايِيگَا خَوِ دِيَه جُدَا بِيَتِ وَ دِيَه بَرَلَقِيَتِ ژِنَا خَوِ وَ اَوِ دُو دِيَه بِيَنِ يِگِ بَدَنِ؟» ۶ بَهَنْدَه، اِيْدِي اَوِ دُو نِيَزِنِ بَلْگَوِ يِگِ بَدَنِ. بَجَا اَوِ دِشْدَا گَوِ خُدَا گِرِ يِگِ، اِنْسَانِ نَابِي لِيگِ جُدَا گَتِ.» ۷ فَرِيسِيَا گُتَنَ وَي: «بَبِ بُجِي مَوْسِي پِيَعْمَبَرِ اَمَرِ گِرِ گَوِ مَرِ کَاغَذَا طَلَاقَه بَدَتِ ژِنَا خَوِ وَ اَوِي بَرَدَتِ؟» ۸ عِيسِي. گَتِ وَان: «مَوْسِي پِيَعْمَبَرِ بَرِ خَاطَرَه دَلَه وَ يَه بِيِنَا بَرِي هِيَلَا گَوِ اَوِنِ ژِنَه خَوِ بَرَدَنِ، بَلَه اَوَلِيدَا وِسَا نَبُو.» ۹ اَزِ بُوَ وَ دِبِژَمِ، هَچِي گَسَه ژِنَا خَوِ خِنجِي زَنَايَه بُوَ خَاطَرَه دِشْدِگَه دِي بَرَدَتِ وَ ژِنِگَه دِي بَخَازِيَتِ، زِنَا گِرِي.»

۱۰ شَاگِرْدَا گُتَنَ وَي: «هَگَوِ وَضْعَا مَرِي گَلِ ژِنَا خُوْدَا وِسَايِ، بَجَا ژِنِگِ نَخَاسْتِنِ بَاشَتَرِ!» ۱۱ عِيسِي گَتِ وَان: «هَمُو گَسِ نِگَارِيَتِ وَه قِسَه قَبُولِ گَتِ، خِنجِي وَانِ مَرُوَا گَوِ بُوَ وَانِ هَاتَه بِيَتِ دَايِنِ. ۱۲ چَوِنِ گَوِ، هِنْدِگِ نَمَرِنِ چَوِنِ ژَه زِگَه دَايِيگَه وِسَا هَاتَنَ دُنْيَايَه؛ هِنْدِگِ ژِي بِي دَسْتَه خَلَقَه بَوَنِ نَمِرِ؛ وَ هِنْدِگِ ژِي بَرِ خَاطَرَه پَادِشَاهِيَا اَسْمَانِي خَوِ نَمِرِ خُدَانِ دِگَن. هَچِي گَسَه دِگَارِيَتِ وَيَنِ قَبُولِ گَتِ، بِلَا وِسَا بِيگَتِ.»

بِهَلِنِ بَچَوگِ بِنِ لَارَهَ مَن

۱۳ هِنِگَه خَلَقَه بَچَوگِ اَيْنَانِ لَارَهَ عِيسِي گَوِ دَسْتَه خَوِ دَانِتِ سَرِ وَانِ وَ بُوَ وَانِ دَعَايَا بِيگَتِ. بَلَه شَاگِرْدَا لَه خَلَقَه گِرِنَ هَوَارِ. ۱۴ عِيسِي. گَتِ: «بِهَلِنِ زَارُو بِنِ لَارَهَ مَن؛ پَشِيَا وَانِ نِگِرِنِ، چَوِنِ گَوِ پَادِشَاهِيَا اَسْمَانِي يَا مَرُوَه بِيِنَا وَانِي.» ۱۵ اِيچَا دَسْتَه خَوِ دَانَا سَرِ وَانِ، بَرِکَتِ دَا وَانِ وَ ژَه وَدَرَه دَرِکَوَتِ وَ چَوِ.

زَلَامَه دَوْلَمَنَد

۱۶ رُزْگَه مَرُوگِ هَاتِ لَارَهَ عِيسِي. وَ پِيسِيَارِ گِرِ: «مَامَوْسْتَا، اَزِ دِيِي چَه شُلْگَه قَنجِ بِيگِمِ گَوِ بِيَمِ خُدَانَه ژِيَانَا اَبَدِي؟» ۱۷ عِيسِي. جِيوَابِ دَا وَي: «تِي بُجِي مَنِ پِيسِيَارِ دِيگِي گَوِ شَلَا قَنجِ چِي؟ تِنَه يِگِ هِي گَوِ قَنجِ. هَگَوِ تِي دِيخَازِي بَچِي نَاوِ ژِيَانَا اَبَدِي، اَمَرِ تِي شَرِيعَتَه بِيَنِ جِي.» ۱۸ اَوِي مَرُوِي پِيسِيَارِ گِرِ: «کِيَشِگِ اَمَرَا؟» عِيسِي. گَتِ: «قَتْلَه نِگِ، زَنَايَه نِگِ، دِزِيَه نِگِ، شَهَادَاتَا دَرُوِيَنِ نَدِ، ۱۹ اِحْتِرَامَا دَايِيگِ وَ بَابَه خَوِ خُدَانِ گِ» وَ «جِيِنَارَه خَوِ وَگَوِ خَوِ هَرْهَ بِيگِ.» ۲۰ اَوِي زَلَامِي گَتِ: «تَوَاوِي اَوِ اَمَرَنِ مَنِ اَيْنَانِ جِي؛ اِيْدِي مَنِ چَه گِمِ هِي؟» ۲۱ عِيسِي. جِيوَابِ

دا وی: «هَگوتِ دِخازی کَامِلِ بی، هَر و هَچی دِشدا تَ هَی پَفِرَش و بَد فقیرو ژارا گو آسمانی دا تیه خِزینِ هَبیت. هِنگه وَر و بَکَو دوو مِدا.»^{۲۲} آوی زَلامی وقته او ببهیست، نَرخت بو و ژه وِدره چو، چون گو تَرَوَتگه عَظیم هَبو.^{۲۳} هِنگه عیسی- گت شاگِردت خو: «بَراستی، آز ب و دِپِژم، چُینا دَوَلَمَنَدگه ناو پادشاهیا آسمانی دا گَلگ زحمت.»^{۲۴} دیسا آز ب و دِپِژم گو دَرِیاز بونا دوه ژه گنا دَرزیه هساندِر ژه چُینا مِرُوه دَوَلَمَنَد ناو پادشاهیا خدا.»^{۲۵} وقته شاگردا او قِستی- ببهیستِن، گَلگ صِفَتِ گِرتی بون و پیسیار گِرن: «بَجا که دِگاریت نجاته پَیدا گت؟»^{۲۶} بله عیسی- بَرخودا وان و گت: «وه شُله بَئِر- نَئِشِت بَگت، بله بُ خدا گِرنا همو شُله هِسان.»

^{۲۷} پاشه پَطْرُس گت: «بَرخوده، مَ همو دِشد بَرَدای و آم دوو تَدا هاتن. بَجا دیه چه بَگَهشیت م؟»^{۲۸} عیسی- گت وان: «بَراستی، آز ب و دِپِژم، له وی زمانه گو همو دِشد تَار دِبیت، وقته گو گوره انسان سَر تخته پادشاهیا خو یا پُر ژه شُکوه و جلال رَویت، اون ژی گو دوو مِدا هاتن، اونه سَر دانزده تَختا رَوین و سَر دانزده عَشیرته بنی اسرائیله قضاوته بَگن.»^{۲۹} و هَچی گسه بَر خاطره ناوه مین مال آن برا آن خوشگ آن باب آن دایِگ آن زارو آن مِلکه خو بَرَدت، صد جارا هِنْد دیه بَستینیت و ژِیانا اَبَدی دیه بُ وی پَت دایین.^{۳۰} بله گَلگ گو یه اَوَلین دیه پِین یه دومایِگه، و اونه گو یه دومایِگن دیه پِین یه اَوَلی!

۲۰

مَثَلَا پَالِت رَزی

۱ «پادشاهیا آسمانی بینا اَرَبابِگِی گو سِیزو چو دَرَو گو بُ رزه خو هِنْد پالا بَگِرت. آوی گَل وان قِرار دانا گو رُزه دینارگه بُ شُل گِرنا ناو رَزی دا بَدت هریگه وان. پاشه او رِگِرِن ناو رزه خودا.^۳ نِیزوکی سَعَت نَهه سِیزو دیسا چو دَرَو و هِنْد مِرُو دیتن گو مِیدانا شَهری دا به شُل وِدره راوستان.»^۴ گت وان ژی: «اون ژی هَرِن ناو رزه مین و او دِشدا گو حَقه وای آزه بَدَم وَ.»^۵ ایجا او ژی چُن. دیسا نِیزوکی سَعَت دانزده و سَعَت سیه پاش نیورو چو دَرَو و هَ وسا گِر.^۶ نِیزوکی سَعَت پنجه اواره ژی چو دَرَو و دیسا هِنْد مِرُوه دی ژی گو به شُل راوستانا بون دیت. ژه وان پیسیار گِر: «اون بُچی توای رُزه اَر به شُل راوستان؟»^۷ جیواب دان: «چون گو چه گسه آم نِیرِن سَر شُله.» اَرَباب گت وان: «اون ژی هَرِن ناو رزه مِدا.»^۸ گاوا رُزاوا بونه، خُدانه رَزی گت پَشکاره خو:

«گاز پالا بگ و ژه یه دومایيگه دَسْتبه بگَ ختا یه اُولی، حَقه وان بده.»^۹ اَو پاله گو نيزوکی سَعَت پنجه اواره هاته بونَ سَر شُله، هَريگه دینارگ اِستاندِن. ^{۱۰} وقته دُرا اونه گو پش همویادا هاته بون گَهشت، فِکِر گِرِن گو ديه زَدْتِر بَسْتين. بله اوان ژي هَريگه دینارگ اِستاند. ^{۱۱} وقته حَقه خو اِستاندِن، گازنَد گِرِن و گُتَن خُدانه رَزي: ^{۱۲} «ت اونه گو وه دومایيگه هاتن و تِنه سَعَتگه شُل گِرِن، گل مَدَا گو مَ تواوی رُزه بن قالا رُزه دا شُل گِر و زحمت کِشا، یگ گِرِن!» ^{۱۳} خُدانه رَزي بَرخودا یگَ وان و گُت: «اَي هَوال، مِین چه نَحَقی تَ نَگِرِي. ما قِراره مَ دینارگ نَبو؟» ^{۱۴} بجا حَقه خو بَگَر و هَر! اَز دِخازِم بُ اوه دومایيگه ژي بِنَا تَ حَقی بدمه دا. ^{۱۵} ما مِین حَق چِنين ب مالِه خو هَچي شُلا گو دِخازِم بَگم؟ تَ چاوه دیتنا مَرَد بونا مِین چِنين؟» ^{۱۶} بَهنده، یه دومایيگه ديه بِنَ یه اُولی و یه اُولی ديه بِنَ یه دومایيگه!

عیسی بُ جارا سیه باسه مرن و دیسا رابونا خو دِگت

^{۱۷} وقته گو عیسی ره دا دِچو بُ آلیه شَهْره اورشلیمه، دانزده شاگرده خو بَرِن سوِيگه و گُت وان: ^{۱۸} «نَه اَمه بَچَن اورشلیمه. ديه وِدره گوره انسان تسلیمی سَرکَت کاهینا و ماموستایَت تَوراته بَگن. اَو ديه اوی محکومه مِرنه بَگن ^{۱۹} و ديه اوی تسلیمی قومه گو یهودی نین بَگن گو پَکني له بَت گِرِن و شَلاقا بُخَت و خاچَو وَبیت. بله اَو ديه له رُژا سیه رابیت.»

داخازیا دایيگه

^{۲۰} هِنگه دایيگا گورت زیدی گل دو گوره خو هات لاره عیسی. و پشیا وی کَت سَر چکا گو دِشَدگه وی بَخازیت. ^{۲۱} عیسی. ژه وی پیسیار گِر: «ت چه دِخازی؟» ژنگه گُت: «بَهَل گو اَو دو گوره مِین ناو پادشاهیا تَدَا، یگ سَر دَسْتَه تَ یه راسته و یه دیتَر سَر دَسْتَه تَ یه چپه روِن.» ^{۲۲} عیسی. جیواب دا: «اون نِزاین گو اون چه دِخازِن! ما اون دِگارِن ژه وه طاسِگا گو اَز قِرارَ وَخُم دا، وَخُن؟» اوان گُت عیسی: «بَله، اَم دِگارِن.» ^{۲۳} عیسی. گُت: «اونه ژه وه طاسِگا گو اَز قِرارَ وَخُم دا، وَخُن، بله بَزاین گو روِنشِتِن سَر دَسْتَه مِین یه راسته و چپه دَسْتَه مِدا نین گو اوه بَدَم گَسگه. اَو جی یه وان مِرَوایِ گو بابَه مِین بُ وان حاضر گِرِي.»

^{۲۴} وقته وان ده شاگرده دیتَر اَو دِشَد بیهیستِن، گریه خو وان دو پرایا وِگِرِن. ^{۲۵} عیسی. گاز گِر وان و گُت: «اون دِزاین گو حاکمه قومه گو یهودی نین سَر

وان آغايه دِگن و مَزِنَت وان حُکمه وان دِگن. ^{۲۶} بله ناو ودا دِبی وِسا نَبیت. ناو ودا هَچی گسه دِخازیت مَزِن بیت، دِبی خِذمتکاره و بیت. ^{۲۷} و ناو ودا هَچی گسه دِخازیت یه اولی بیت، دِبی خُلامه و بیت. ^{۲۸} هَ وِسا گو گوره انسان ژی نَهات گو خِذمتا وی بَت گِرِن، بَلگو هات گو خِذمتَه بَگت و جانَه خو بَدلا آزادیا گلکا بَدت.»

شفا گِرِنا دو مِرُوه گُور

^{۲۹} وقته گو عیسی- و شاگِرِدَت وی شَهَره اَریحایه دا دِچُن دَرَو، جَماعَتَگه عَظیم دوو ویدا چُن. ^{۳۰} بَب لِوا ره، دو مِرُوه گُور رُونِشته بون و وقته بیهسِئِن عیسی. ودره دا دَرَباز دِبیَت، گِرِن هَوار: «آغایه مَ، آی گوره داوود پاشا، رَحمه مَ بَگ!» ^{۳۱} جَماعَتَه له وان گِرِن هَوار و گُتَن وان گو هِش بِن؛ بله آوان زِدِتِر گِرِن هَوار گو: «آغایه مَ، آی گوره داوود پاشا، رَحمه مَ بَگ!» ^{۳۲} عیسی. راوِستا و گاز وان دو مِرُوا گِر و پیسیار گِر: «اون چه دِخازِن آز ب و بَگم؟» ^{۳۳} آوان جیواب دان: «آغایه مَ، پَهَل چاوه مَ وِبن.» ^{۳۴} عیسی. ب دِلگه شَوِتی دَسْتَه خو دانا سَر چاوه وان و هَ وه دمه چاوه وان و بون و دوو ویدا چُن.

۲۱

عیسی واردی اورشلیمه دِبیَت

^۱ وقته عیسی- و شاگِرِدَت وی نِیزوکی شَهَره اورشلیمه بون و گَهشِئِن گُنده بَیت فاجی گو له چِییایه زَیتونه بو، عیسی. دو شاگِرِده خو رِگرن، ^۲ ب و وان گُت: «هَرِن وه گُنده گو پَشیا وِی. وقته اون گَهشِئِن ناو گُندی، اونه جیدا گرگه گل جاشِگا وه گِرِداپی پَیدا گن. آوان وگن و بَینِن لاره مَن. ^۳ هَگو کَسگه دِشَدگ گُت و، بَژن: “خاده آو لَازِمِن،” و آو جیدا دیه آوان رِگت.» ^۴ آو شَل قَومی گو آو قِسا اِشعِیایه پِغَمبَر گُته بو، بَت جی گو:

«بَژن اورشلیم، گِجا صَهیون،

“نَه پاشایه تَت لاره ت

دِل نِزِم و رُونِشْتی سَر گرگه،

سَر جاشِگا گرگه.”»

^۶ آو دو شاگِرِد چُن و وِسا گِرِن گو عیسی- ب و وان اَمِر گِرِه بو. ^۷ آوان گِر و جاشِگا وه اینان و عبایه خو هاوِئِن سَر وان و عیسی- سَر وان عبایا رُونِشْت.

^۸ جَمَاعَتَه گَلکا عبايه خو سَر ره پان گِرِن و هِندگا ژى چَقَلِت دارا پِرِن و پان گِرِن سَر ره. ^۹ جَمَاعَتَا گو پش ويدا دِچُن و دَسَتگا گو دوو ويدا دِهَاتن، ب هَوَاران دِگتن:

«نجاته بَدَ آى گوره داوود!»

«مبارک او گسه گو ب ناوه خاده تَت!»

«نجات ناو عَرشه بلندا!»

^{۱۰} وقته عيسى هات ناو اورشليمه، تواوى شَهَر گَت و لَوَلَه. خلقه پيسيار دِگِر: «أَو كَيْ؟» ^{۱۱} و وه جَمَاعَتَه جيواب دِدا: «أَو عيسى- بِيغَمبَر، ژَه شَهَره ناصرا حريمًا جليله!»

عيسى ناو مَعْبِدا خاده

^{۱۲} هِنگه عيسى چو ناو مَعْبِده و تواوى اونه گو وِدرَه آلور دِگِرِن، هاوِتِن دَرَو و تخته صرافا و گرسيه گُترْفُرشا سَرِنقُوت گِر ^{۱۳} و گُت وان: «كَيْبَا إِشْعِيَايَه بِيغَمبَرِدا هَاتِي نُويساندين گو، “مَلا مَن ديه مَلا دِعا گِرِنه بَت گاز گِرِن،” بله و او گِرِي “هَلونا دِزا.”»

^{۱۴} ناو مَعْبِده، مِرُوت گُور و مِرُوت شَل هَاتِن لاره عيسى. و اوى شفا دا وان. ^{۱۵} بله وقته سَرِكْت كاهينا و ماموستايت توراته شُلِت وى يه عَجَب ديتِن و هَمَزِي ديتِن گو بچوگ ناو مَعْبِده دا دِگِن هَوَار گو: «نجاته بَدَ آى گوره داوود!» گَلگ گِرَبه وان وَبو. ^{۱۶} بَهَنده گُتِن عيسى: «ت دِبيهيسى- اَوَن چه دِپُزَن؟» جيواب دا: «بله. ما وَرَبوره دا نَخاندي گو،

«ژَه آزمانه زاروگان و بچوگه ساوا

سِتايِشا وى ديه بَت گِرِن؟»

^{۱۷} ايجا عيسى او هِلان تَنه و شَهري دا دَرگوت، چو بيت عَنُيايه و شَوه ما وِدره.

هَشك بونا دارا هَژيره

^{۱۸} سِيزو وقته عيسى- ره دا دِرُوري ب شَهري، پِرسى بو. ^{۱۹} ب لِوا ره، دارگه هَژيره ديت و چو ب آليه وه، بله خِنجى پَلگا چه دِشد سَر وه پيدا نِگِر. ايجا گُت داره: «وِين وِدَاتِر ايدى چه جارا اِرميشه نَدِي!» جيدا دار هَشك بو. ^{۲۰} شاگردا گو ژَه ديتنا وه دِشدا گو قُومى بو مابون خَير ژَه وى پيسيار گِرِن: «چاون دارا هَژيره جيدا هَشك بو؟» ^{۲۱} عيسى- جيوابا واندا گُت: «بَراستى، اَز ب و دِپُزِم، هَگو و ايمان هَبِيت و شِگه نِگِن، نه تَنه اون دِگارِن او دِشدا گو ب»

دارا هَژیره قومی بگن، بلگو گنگه اون بژن و ه چیبای «جیه خودا دَرگو، بگو ناو بَحره دا،» دیه وِسا له بت. ^{۲۲} هگو و ایمان هَبیت، هچی دِشدا اون ناو دعایه دا بَخازن، اونه بَستینن.»

پیسار راستا اقتدارا عیسی

^{۲۳} ایجا عیسی. هات ناو مَعبدا خاده و دَستبه دَرس دایینا خلقه گیر. وه ناوه دا، سَرکت کاهینا و مَرنِت قومی هاتن لاره وی و گتن: «ت ب چه حق و اقتدارگه وان شَلان دِگی؟ که او حق و اقتدار دای ت؟» ^{۲۴} عیسی. جیواب دا: «مِن ژی پیسیارگ و هَی. هگو و جیواب دا، آزه ژی بُ و بژم ب چه حق و اقتدارگه وان شَلان دِگم. ^{۲۵} عَسلا تعمیدا گو یحیا دِدا ژه کیدره بو؟ ژه آلیه خدا بو آن ژه آلیه انسان؟» آوان نَابینا خودا مشورت گیرن، گتن: «هگو آم بژن ژه آلیه خدا بو، دیه بژیت م،» «ب بُچی و ایمان نینا وی؟» ^{۲۶} و هگو آم بژن ژه آلیه انسان بو، آم جَماعته دِترسن، چون گو خلق هَمو یحیا پیغمبرگ دِزاین.» ^{۲۷} بجا جیواب دان عیسی: «آم نِزاین.» عیسی. گت وان: «آز ژی بُ و ناپژم ب چه حق و اقتدارگه وان شَلان دِگم.»

مَثلا دو گورا

^{۲۸} «اون چه فِکِر دِگن؟ مَزوگه دو گور هَبون. چو لاره گوره خو یه اولی و گت: «گوره مَن، ایرو هَر و ناو رزی دا شُل گ.» ^{۲۹} آوی جیواب دا: «آز ناچم.» بله پاشه فِکره خو عوض گیر و چو. ^{۳۰} باب چو لاره گوره خو یه دیتِر و هَمَن قِس گت وی ژی. آوی جیواب دا: «آزه بچم، آغا،» بله نچو. ^{۳۱} کیشگه وان دو گورا ارادا بابه خو اینا جی؟» آوان جیواب دان: «یه اولی.» عیسی. گت وان: «بَراستی، آز بُ و دِبژم، باجگر و فاحش پش ودا دیه بچن ناو پادشاهیا خدا. ^{۳۲} چون گو یحیا هات گو ریا صالح بونه نیشا و بَدت بله و باواری ب نینا، بله باجگرا و فاحشا باواری ب اینان. و حتا وقته گو و او دِشد دیت ژی، و فِکره خو عوض نِگر و باواری ب نینا.»

مَثلا باغچوانِت شُل پیس

^{۳۳} «گوهه خو بَدن مَثلگه دیتِر. آریابگه رَزگ چاند و دُرا وه حِصار کِشا. آوی بُ گرتنا آوا تیره ناو رزی دا حَوْصگ کُلا و بیرجگ بُ پاسوانیه چه گیر. پاشه رز کیره دا هِنَد باغچوانا و چو وِلاتگه دیتِر. ^{۳۴} وقته زَمانه خِرگِرنا حاصِله

گهشت، خُلامِتِ خو رِگَرِ لاره باغچوانا گو پِشگا یرمیشه وی پستین. ^{۳۵} بله باغچوانا خُلامِتِ وی گِرتِن، یگ وان گُت دان و یه دیتِر گُشتِن و یگ دی ژی سنگسار گِرن. ^{۳۶} دیسا، هِنَدِ خُلامِ گلکِترِ ژه جارا اُولی رِگِرنِ لاره وان، بله باغچوانا گل وان ژی هِ وِسا رِفَتار گِرن. ^{۳۷} دومایِگه گوره خو رِگَرِ لاره باغچوانا و گل خودا گُت: «صیانتا گوره مَن دیه خُدان گن.» ^{۳۸} بله باغچوانا وقته گور دیتِن، گُتِن یگودو: «اَو وَرَتِی. وَرِن اَم اوی بُگُژن و اِرثه وی بِیَن خُدان.» ^{۳۹} ایجا اَو گِرتِن و رِزی دا دَرخِستِن دَرَو و گُشتِن. ^{۴۰} بجا، وقته خُدانه رِزی پت گل وان باغچوانادا دیه چه بگت؟ ^{۴۱} اَوان جیواب دان: «دیه وان مَرُوهُ شُل پِیس و به رَحَم همویا بِن بَبِت و رِزی دیه کِرِه بَدَت باغچوانه دیتِر گو پِشگا یرمیشه وی وقته خودا بَدَنه.»

^{۴۲} هِنگه عیسی گُت وان: «ما وَ چه جارا زَبوره دا نَخاندی گو،
» «اَو بَره گو معمارا رَد گِرن،

بوی بَره اصلِی عِمارتِی.

خاده وِسا گِری

و اَو بَر چاوه مَ عَجَب دووهار دِگت؟»

^{۴۳} بَهَنده اَز بُ وَ دِپِژم گو پادشاهیا خدا دیه ژه وَ پَتِ اِستاندِن و دیه پَتِ دایین بُ قَوْمگه گو حاصِله بِنِن. ^{۴۴} هَچِی کسه گو بَکویتِ سَر وه بَری، دیه هور بیت، و گنگه اَو بَر بَکویتِ سَر مَرُوگه، دیه اوی بَهَرشِنیت.

^{۴۵} وقته سَرکِت کاهینا و عَالِمِتِ فِرقا فَرِسیا مَثَله عیسی. بیهیستِن، زانین گو راستا واندا قِسَ دِگت. ^{۴۶} بَهَنده قَصدا هِنده گِرن گو وی بَگِرن، بله ژه خَلقه دِترسیان چون گو اَوان عیسی پِیغمَبَرگ دِزانین.

۲۲

مَثَلَا جَشْنَا داوَتِه

^۱ عیسی. دیسا ب مَثَلَا گل وان قِسَ گِر و گُت: ^۲ «پادشاهیا اَسْمانی دِگاریت شَبه پاشایِگه بیت گو بُ گوره خو جَشْنَا داوَتِه دامزِراند. ^۳ اوی خِذْمَتکارتِ خو رِگِرن گو گاز گن داوَتیا گو بِن ناو جَشْنه دا، بله اَو نَهاتِن. ^۴ اوی دیسا هِنَدِ خِذْمَتکاره دیتِر رِگِرن و گُت: «بِژِن اَوْنه گو هاتِن گازی گِرن نَه مَن شیو حاضِر گِری، جِلگا مَن و گِلِگت مَن یه قَلو هاتِن شَره گِرن و همو دِشد حاضِر. وَرِن جَشْنَا داوَتِه.» ^۵ بله اَوان چه گوهِه خو نَدان وی و چُن سَر شُلا خو، یگ چو

سَر زویا خو و یه دیتِر چو دوو آلورا خو.^۱ اونه مایِ ژِی خِذْمَتکاره وی گِرتِن و گل واندا به حُرْمَتی گِرِن و او گِشْتِن.^۷ پاشا گِربه وی وِبو و سربازت خو رِگِرِن و او مِرُوه قاتل بَین بَرِن و آگِر بَردا شَهْره وان.^۸ پاشه گت خِذْمَتکارِت خو: «جَشْنَا داوْتِه حاضِر، بله اونه هاتی گازی گِرِن لایِیق نَبون.^۹ بَهْنده هَرَن ریه اصلی و هَچِی گسه و پَیدا گِر گازی گن جَشْنَا داوْتِه.»^{۱۰} او خُلام کَتَن رِیادا و هَچِی گسه پَیدا گِرِن، چه قَنج و چه خِراب، گل خودا اینان و نالارا داوْتِه ژِه مِوانا تَژی بو.

^{۱۱} «بله وقته گو پاشا بُ دیتنا مِوانا هات ناو مَجْلِسِه، مِرُوگ دیت گو چلگه داوْتِه بَر خودا چَنبو؟^{۱۲} پاشا ژِه وی پِسیار گِر: «هَوال، تِ چاون به چلگه داوْتِه هاتی زُر؟» اوه مِرُوی چه قِس بُ گَننه چَنبو.^{۱۳} پاشه پاشا گت خِذْمَتکارِت خو: «دَسْت و پِیت وی گِرْدَن و اوی پاوژَن دَرَو ناو تارِیتیه دا، وه جیه گو گِریان دیه هَبیت و دِدان سَر یگودو هَسوَتِن.»^{۱۴} چون گو گلک مِرُو هاتَن گازی گِرِن، بله یه بَزارتی گِمِن.»

باج دایینا بُ قیصر

^{۱۵} پاشه عَالِمِت فِرقا فَرِسیا چُن دَرَو و گل یگودو نَقَش کِشان گو بَیِن چاون دِگارِن اوی ب قِسه وی بوخو بَخِنِیَن تَلِگه دا.^{۱۶} اوان شاگِرِدَت خو گل جَماعَتا گو طایه هیرودیس پاشا بون رِگِرِن لاره وی و گتِن: «ماموستا، اَم دِزائِن تِ مِرُوگه راستی و رِیا خدا دوز فِر خَلقه دِگی و بُ تِ مَهْم نِیَن گو که چه فکر دِگت، چون گو تِ نَابَرخوَدِی ظاهرا انسانا.^{۱۷} بَجَا بَرَّ م تِ چه فِکِر دِگی؛ گوزِیگی شَرِیعته دِبی اَم باجه بَدَن قیصری اَن نه؟»^{۱۸} بله عِسی. گو نِیْتا وان یا پِیس دِزانی، گت: «اَی مِرُوت رِیاکار، بُجی اون مِن امتحان دِگن؟^{۱۹} سِگا گو اون بِ وه باجه دِدن، نِیْشا مِن بَدَن.» اوان دینازگ دان وی.^{۲۰} عِسی. وان پِسیار گِر: «شِکَل و ناوه سَر وه سِگه یا کِی؟»^{۲۱} اوان جِیواب دان: «یا قیصری.» گت وان: «بَجَا ماله قیصری بَدَن قیصری و ماله خدا بَدَن خدا.»^{۲۲} وقته او بَهِیْسَتِن صِفَت گِرْتی بون و او هِلان تَنه و چُن.

پِسیار راستا ساخ بونا مِریا

^{۲۳} هَمَن وه رُژِه، صَدوقی گو مُنکره ساخ بونا مِریان، هاتَن لاره عِسی. و پِسیارگ ژِه وی گِرِن،^{۲۴} گتِن: «ماموستا، موسی بُ مِ اَمِر گِرِی گو هَگو مِرُوگ به زارو بَمِریت، بَریاهه وی دِبی اوه بَوژنه بَخازیت گو نَسَلگ بُ بَریاهه وی

بِمينيتَ جی. ^{۲۵} ایجا، ناو مَدا هَفتِ پِرا هَبون. پِرایه اُولی ژَنگِ خاست و مِر و چون زارو چَنبو، ژنا وی ما بُ پِرایه وی. ^{۲۶} بُ پِرایه دویه و یه سیه، حتا یه هَفته ژی هَ و سا له هات. ^{۲۷} دوماییگه او ژَنگِ ژی مِر. ^{۲۸} نَه، رُژا گو مِری ساخ دِبَن، او دیه بِبیتَ ژنا کیشگَ وان هَفتِ پِرایا، چون گو همویا او ژَنگِ خاستِن؟»

^{۲۹} بله عیسی جیواب دا وان: «اون خَلَطِن، چون گو اون نه ژه کِتیتَ مُقدس چه دِشدی فام دِگَن و نه ژه فُدرتا خدا! ^{۳۰} چون گو له رُژا ساخ بونا مِریادا چه کس نه ژَنگه دِخازیت و نه مِر دِگت، بَلگو همو بینا میلیاگیت ناو آسمانی دان. ^{۳۱} بله راستا ساخ بونا مِریادا، ما و توراته دا نَخاندی گو خدا چه گتی و؟ ^{۳۲} اَزِم خدایه ابراهیم و خدایه اسحاق و خدایه یعقوب». او نه خدایه مِریا، بَلگو خدایه مِزوتِ ساخ.» ^{۳۳} جَماعتِ بِ بیهیستِن وان قِسان، ژه دَرس دایینا وی صِفَتِ گِرتی بون.

آمره همویا مَزِنِتر

^{۳۴} بله وقته فَریسیا بیهیستِن گو عیسی. چاون بِ جیوابا خو دَوَه صَدوقیا گِردای، گل یگودو خِر بون. ^{۳۵} یگ ژه وان گو قاضیه شَریعتَه بو، بِ وه نیتَه گو عیسی امتحان گت، ژه وی پیسیار گِر: ^{۳۶} «آی ماموستا، شَریعتَه دا آمره همویا مَزِنِتر کیشگَ؟» ^{۳۷} عیسی. جیواب دا: «خاده خدایه خو بِ تواوی دل و بِ تواوی جان و بِ تواوی فِکره خو هَژَه بَگ.» ^{۳۸} او آمرِ یکمین و همویا مَزِنِتر. ^{۳۹} آمره دویه ژی وگو آمره اُولی: «جیناره خو وگو خو هَژَه بَگ.» ^{۴۰} تواوی تورات و نیوساره پیغمبرا سَر وان دو آمرانِ راوستای.»

مسیخ گوره کی؟

^{۴۱} وقته گو فَریسی. گل یگودو خِر بون، عیسی. ژه وان پیسیار گِر و گت: ^{۴۲} «اون راستا مسیخ دا چه فِکِر دِگَن؟ او گوره کی؟» اوآن جیواب دان: «گوره داوودی.» ^{۴۳} عیسی گت: «بِجا چاون گو داوود بِ هدایتا رِحا خدا، گاز دِگت وی خاده؟ چون گو رُبوره دا دِبَژیت: ^{۴۴} «خاده گت خادیه مَن:

«سَر دَسته مَن یه راسته رونه

حتا وه وقته گو دُژمنه ت بَگَم تَخته بِن پیه تدا.»

^{۴۵} بَجا هَگو داوود گاز دِگت وی خاده، او چاون دِگاریت گوره داوودی بیت؟»

٤٦ ایجا، چه گسه نگاری جیوبا وی پَدَت و ایدی وه ودا چه گسه نورا چه پیسیارا ژه وی بگت.

۲۳

وِی بُ حَالِه عَالِمَت دینی

١ پاشه عیسی. گت خلقه و شاگردت خو: ٢ «ماموستایت توراته و عالمیت فرقا فریسیا جیه موسی پیغمبر رونشتن. ٣ بهنده او دِشدا گو دِبِژن و، خُدان گن و بیین جی؛ بله او شله گو او دِگن اون نِگن! چون او دِشدا گو دِبِژن، بوخو ناین جی. ٤ او باره گلک گران گو برنا وان زحمت دِداين سر مِله خلقه، بله بوخو ناخازن بُ قِلَقْلانِدنا وان حتا تَلِیا خو لِدن. ٥ هِچی شُلا دِگن بر خاطره هِنده ی گو مِروه دِیتر وان بیین: جیه نُوشتیهِ سر مِله خو پانتر و رِشیهِ عبايه خو دِرِژتر دِگن. ٦ او هَز دِگن ناو مِواندارِیادا آلیهِ سَرِی مِجَلِسهِ رِوِن و ناو دِیرادا جیه همویا باشتر یه وان بیت، ٧ و ناو بازاره دا مِروه دِیتر سِلاوه وان یگن و «ماموستا» بِن گاز گِرِن. ٨ بله اون نِهَلِن گو گاز گِن و «ماموستا»، چون گو و تِنه ماموستایگ هِی و اون همو بران. ٩ سر رویه عَرْدی گاز نِگن چه گسه «بابو»، چون گو و تِنه بابگ هِی گو او آسمانی دای. ١٠ و هَمزِی نِهَلِن گو گاز گِن و «معلم»، چون گو و تِنه معلَمگ هِی گو او مِسیخ. ١١ اوهِ گو ناو ودا همویا مِزِنتر، دِی خِذْمَتکاره و بیت. ١٢ چون گو هِچی گسه خو مِزِن گت، دیه گوشگ بیت و هِچی گسه خو گوشگ گت، دیه مِزِن بیت.

١٣ «بله وِی بُ حَالِه و آی ماموستایت توراته و فریسی، آی مِزوت رِیاکار! اون دَره پادشاهیا آسمانی سر رویه خلقه گِرِدَدن؛ چون گو اون نه بوخو تِن زُر و نه دِهَلِن اونه گو قِرار بِن زُر، بِچَن زُر.

١٤ «وِی بُ حَالِه و آی ماموستایت توراته و فریسی، آی مِزوت رِیاکار، چون گو اون آلیگه دا ماله بوژنا تالان دِگن و آلیهِ دِیتردا، بُ رُمَتا دُنیايه، دعايه خو دِرِژ دِگن. بهنده، حُکمه و دیه گلک گِرانتر بیت.

١٥ «وِی بُ حَالِه و آی ماموستایت توراته و فریسی، آی مِزوت رِیاکار! چون گو اون بَحرا و هِشکاتیا دِگرن بر خاطره هِنده گو مِزَوگه بیین سر عَقیدا خو و وقته و او شُل گِر، اون آوی دو جارا خو پیسِتر، دِگن زاروگه جِهَنمه.

١٦ «وِی بُ حَالِه و آی رِیبت گُور گو اون دِبِژن: «هَگو مِزَوگ سوندا معبده بُخت، چله نایت، بله هَگو سوندا زره معبده بُخت، دِی سر سوندا خو

راوستیت. ”^{۱۷} به عاقبت گور! کیشگ مزنتر؟ زر آن معبدا گو زری مُقدس دِگت؟^{۱۸} اون همزى دِپزن: ”هگو مزوگ سوندا قُربانگهه بُخت، چله نایت، بله هگو سوندا دیاریا گو سَر قُربانگهه تَت دانان بُخت، دِبی سَر سوندا خو راوستیت ”^{۱۹} مِروَت گور! کیشگ مزنتر؟ دیاری آن او قُربانگهها گو دیاریه مُقدس دِگت؟^{۲۰} بجا، هچی گسه سوندا قُربانگهه دِخت، هم سوندا وه و همزى سوندا هچی دِشدا گو سَر وی دِخت.^{۲۱} و هچی گسه سوندا معبده دِخت، هم سوندا معبده و همزى سوندا خدایه گو معبده دای دِخت.^{۲۲} و هچی گسه سوندا آسمانی دِخت، هم سوندا تخته پادشاهیا خدا و همزى اوه گو سَر وه رونشتی دِخت.

^{۲۳} «وِی بُ حاله و آى ماموستایت توراته و فریسی، آى مِروَت ریاکار! چون گو اون ژه نانع و شویت و زیره گوزیگی شریعتا موسی دهادا یگه دِذن، بله گوهه خو نادَن امرت مُهمتر شریعته گو هَمَن عدالت و رَحَم و وفاداری. و اون دِبا اینابا جی و اونه دیتَر زی بیراخو نِریا.^{۲۴} رِبِرَت گور! اون پشویه دِبارزین، بله دوه قُط دِگن!

^{۲۵} «وِی بُ حاله و آى ماموستایت توراته و فریسی، آى مِروَت ریاکار! چون گو اون رویه طاسگه و دوریه تمیز دِگن، بله باطنه دا تزی ژه طمع و به نفسیه ن.^{۲۶} فریسیه گور، اولی ناو طاسگه و دوریه تمیز گ گو رویه وی ژى دیه تمیز بیت.

^{۲۷} «وِی بُ حاله و آى ماموستایت توراته و فریسی، آى مِروَت ریاکار! چون گو اون بینا وان مزاره هاتی سپی گرین گو دَرودا جندی دووهار دِگن، بله ناودا تزی ژه هِستِگت مَبیتا و همو جور حرامیان!^{۲۸} ه وِسا ژى، اون روو خو صالح نیشا مروه دیتَر دِذن، بله اون ناو خودا تزی ژه ریاکاری و شُل خرابیه ن.

^{۲۹} «وِی بُ حاله و آى ماموستایت توراته و فریسی، آى مِروَت ریاکار! چون گو اون مزاره پیغمبرا چه دِگن و مزاره صالحان دِخَمِلین^{۳۰} و اون دِپزن: ”هگو آم زمانه باوانه خودا بان، آم چه جارا گشتنا پیغمبرادا گل وان ندبون شریگ.”^{۳۱} بجا اون وِسا له ضِدّ خو شهادته دِذن گو اون زارویت وان مِروان گو پیغمبر گشتن.^{۳۲} ایجانّه او شُلا گو باوانه و دِستبه گرین، اون کامل گن!^{۳۳} آى نِسلا مارا! آى نِسلا افعیا! اونه چاون بر عذابا جهنمه بَحِلن؟^{۳۴} چون گو آز پیغمبرا و مِروَت زانا و ماموستایا ره دِگم لاره و بله اونه هِندگا بُگژن و خاچو وِگن، و هِندگا اونه ناو دیرت خودا شلاقا لِدَن و شَهر بَ شَهر بَگون دوو واندا.

^{۳۵} بَهَنده تواوی خونا صالحان گو سَر عَردي هاتی رِژاندين، ژه خونا هابيله صالح گرتی حتا خونا زکريا گوره بَرخیا، گو و آو نابینا جیه محرابه و قُربانگهه گشت، ديه سَر سُگرا و بیت. ^{۳۶} بَراستی، آز بُ و دِپِژم، گنْها تواوی وان سُلان ديه سَر سُگرا وی نَسلی بیت.

^{۳۷} «آی اورشليم، آی اورشليم، آی شهره گو پِیغمبَرا دِگرتی و آو کسه گو بُ لاره تَ تِن رِگِرِن سنگسار دِگی! مین چند جارا خاست و گو مپِیشگه گو جوجگه خو بِن پَره خودا خِر دِگت، زارویه تَ خِر گم، بله تَ نَخاست! ^{۳۸} ایجا نَه بَرخودنه، مالا و بَطال و وِران مای بُ و. ^{۳۹} چون گو آز بُ و دِپِژم اون ایدی مین نابینن حتا وه رُزه گو اون پِژن: «مبارک آو کسه گو ب ناوه خاده تَت.»»

۲۴

پِشگتن راستا خِرا بونا معبده

^۱ عیسی معبده دا دَرگوت و دِچو گو وه ناوه دا شاگرده وی هاتن لاره وی گو عِمارتت معبده نیشا وی بَدن. ^۲ عیسی- گت وان: «اون تواوی وان عِمارتِه معبده دِبینن؟ بَراستی، آز بُ و دِپِژم، بَر سَر بری نامینیت بَلگو همو ديه رُزدا بت.»

^۳ وقتِه عیسی- سَر چیبایه رَیتونه رونشته بو، شاگرده وی تِنتیه دا هاتن لاره وی، گتن: «بُ مَ بَرَّ او دِشَدَن کنگه ديه بَقومِن و نیشانا هاتنا ت و دومایِگا وه دُنیايه چی؟» ^۴ عیسی- جیواب دا: «هیشیار بِن گو چه گس و ره نَدرخینیت. ^۵ چون گو گلک مِرُو ب ناوه مین ديه بِن و بِژن، «آز مسیجِم،» و ديه گلک مِرُوا ره دَرخینن. ^۱ و اونه ژه دور و نیزوک دَنگ و باسه سَرا بَبیهیسن. بله خو پِرش نَگن، چون گو او دِشَدَن دِبی بَقومِن، بله هِشتا آخِر زمان نَگهشتی. ^۷ هَمژي قَوْمَگ له ضِد قَوْمَگ دی و مملکتگ له ضِد مملکتگ دی ديه رابیت. و ديه خَلایي و عَرَد هَژیان جیه جُروا جُرَدا بِن. ^۸ بله اون همو تاز دَسْتبه گِرنا اِشه زایینن.»

^۹ «وه وقتیدا ديه و تسلیمی دُرْمنا بَگن گو اون رَجره بَکِشِن، و ديه و بُگژن. تواوی مِلته دُنیايه بَر خاطرِه ناوه مین ديه نَفرته و بَگن. ^{۱۰} وان رُزادا گلک مِرُو ژه ایمانا خو ديه بَزورِن و ديه خیانتِه یگودو بَگن و ديه نَفرته یگودو بَگن. ^{۱۱} گلک پِیغمبَره دِروین ديه رابِن و ديه گلک مِرُوا ره دَرخینن. ^{۱۲} بَر خاطرِه زِد بونا سُلِت خِراب، مَحَبَّتتا گلک مِرُوا ديه سار بیت. ^{۱۳} بله هَچی گسه حتا

دومايگه طيگ راوستيت، ديه نجاته پيدا گت. ^{۱۴} و آو خَبرَا خوش پادشاهيا خدا ناو تواوي عالمه ديه بت وَعظ گِرِن گو شهادتگ بيت بُ تواوي قوما. هنگه آخِر زمان ديه بگهشيت.

^{۱۵} «بهنده وقته گو وَ، آو دِشدا دانيال پيغمبر “ورانگره مِرار” گاز دِگته، ديت گو جيه مُقدس دا سَرپيا راوستاي-آوه گو دِخونيت دِقته بگت- ^{۱۶} هنگه هَچي گسه يهوديه دا بيت، بَحلت بُ چيپايا؛ ^{۱۷} و آوه گو سَر بانه مالا خو بيت، بُ راگِرنا چه دِشدي، زُردا نيت؛ ^{۱۸} و آوه گو ناو زويه دا بيت، بُ راگِرنا عبايه خو نَزوريت مال. ^{۱۹} وان زُردا وي بُ حاله ژنگه پِگِران و آونه گو شيري دِدَن بچوگه ساوا! ^{۲۰} دعايا بگن گو حِلَاتِنَا وَ زِستانه آن زُرا شَنِبيا مُقدس دا نَبيت. ^{۲۱} چون گو هنگه بلايگه وسا مَرِن ديه بَقوميت گو بينا وه ژه دَسْتبه گِرنا عالمه حتا نَه نَقومي، و چه جارا ژي ناقوميت. ^{۲۲} هگو آو زُر گُزْت نَبان، چه انسانگه نَدگاري نجاته پيدا گت. بله بَر خاطره آونه هاتي بژارتِن آو زُر ديه گُزْت بِن.

^{۲۳} «وه وقتيدا هگو کسگ بژيت وَ، “برخودنه، مسيخ اِزي!” آن “مسيخ وِدرَا هانه ي!” باوار نگن. ^{۲۴} چون گو مسيحت دِروين و پيغمبرت دِروين ديه رابِن، نيشانا و مُعجَزَت عَظيم ديه بينن جِي گو هگو ببيت، حتا آونه گو هاتي بژارتِن ژي ره دَرخينن. ^{۲۵} بَرخودنه، مَن پَشْتِر گت وَ. ^{۲۶} بجا، هگو بژِن وَ، “برخودنه، آو ناو چله داي،” نَجَن وِدره؛ و هگو بژِن، “برخودنه، ناو ماله داي،” باوار نگن. ^{۲۷} چون ه وسا گو بوروسگ له زُرهلاتا آسماني تَت و نورا وي حتا زُراويه دِگهشيت، هاتنا گوره انسان ژي ديه وسا بيت. ^{۲۸} هَچي جيه جَندگگ هَبيت، ظيره گو جَندگا دِخُن وِدره خِر دِبن.

^{۲۹} «دوز، پاشه بلايه وان زُرا

» “زُر ديه تاري بيت

و هوي ایدی نوره نادَت؛

سِتر ژه آسماني ديه بگون،

و آو قُدَرَت گو آسمانا خُدان دِگن، ديه بِن هَزاندين.”

^{۳۰} هنگه نيشانا گوره انسان آسماني دا ديه دووهار بيت و تواوي طايفه سَر رويه عَردي ديه تازيه بگِرِن، و هنگه ديه گوره انسان بينن گو ب قُدَرَت و جلال و شُکوَهکه مَرِن سَر آورِت آسماني تَت. ^{۳۱} آو ديه ميليَاگِتِت خو ب دَنگا بِلند زرنايه رِگت و آو ميليَاگِتِت ديه بژارتيت وي ژه چار فُنجه عالمه، ژه سَرگه آسماني حتا سَره دي، دُرا يگودو خِر گن.

۳۲ «نَه، ژه دارا هَژیره وه دَرسه فِر بِن: هَه وه دَما گو چِقَله وه جیل دِدَن و پِلگا دِدَت، اون بَدِهَسِن گو هاوین نيزوک. ۳۳ هَه وِسا، وقته اون وان دِشَدانَ بَبِين، اونه بَبِهَسِن گو هاتنا گوره انسان نيزوک، هَه بَر دَرَى. ۳۴ بَراسَتی، اَز بُ وَ دِبِژم، حَتا تواوی او دِشَدَن نَقْوِمَن، او نَسَل بَين ناچیت. ۳۵ آسمان و عَرَد ديه بَين بَچَن، بله قِسَه مَن چه جارا بَين ناچَن.

چه گس وه رُژه و وه سَعَتَه نِزانیت

۳۶ «بله چه گس خِنجی بابه آسمانی آوه رُژه و آوه سَعَتَه نِزانیت؛ حتا میلیاگیت آسمانی و گور ژی آوه نِزانِن. ۳۷ رُژت هاتنا گوره انسان بینا رُژت نوح ديه بَين. ۳۸ چون رُژت پش لِمِشته دا، خَلقه دِخارِن و دَوخارِن و ژَنگ دِخاسَتِن و مِر دِگِرِن حَتا وه رُژه گو نوح چو ناو گمیه دا. ۳۹ و آوان هارَ چه دِشَدی نَبو حتا لِمِشت هات و همو گل خودا بَرِن. هاتنا گوره انسان ژی ديه هَه وِسا بیت. ۴۰ ژه دو مرا گو ناو رُویه دان، یگه ديه بَين و یه دیتِر ديه بَهَلِن جی. ۴۱ و ژه دو ژَنگا گو گل یگودو آشه دِگَن، یگه ديه بَين و یه دیتِر ديه بَهَلِن جی. ۴۲ بَجا شار بَمین، چون گو اون نِزانِن آغایه وَ ديه کیشگ رُژه بَت. ۴۳ بله وَن بَزانِن، هَگو خُدانَه ماله زانِبا دِز کیشگ وقته شَوَه ديه بَت، ديه شار مابا و نَدِهلا دِزیا مالا وی بَگَن. ۴۴ بَجا اون ژی دِبی حاضِر بِن، چون گو گوره انسان سَعَتَگَه دا ديه بَت گو اون هویه نینِن.

۴۵ «ایجا بَ او خُلامه آمین و زانا کِی گو آربابه وی او دانا بو سَر سَره آهله مالا خو گو رِسقه وان وقتیدا بَدَت؟ ۴۶ خَنیگَه حاله وه خُلامه گو وقته آربابه وی تَت، بَبینیت گو وِسا دِگَت. ۴۷ بَراسَتی، اَز بُ وَ دِبِژم گو ديه آوی دَانِت سَر سَره تواوی ماله خو. ۴۸ بله هَگو او خُلامه شُل پیس بَژیت خو گو “آربابه مَن مای دِرَنگیه،” ۴۹ و دَسْتَبه کُت دانا خُلامه دیتِر بَگَت و گل مَه وَخارا مَشغولی خارِن و وَخارِنه بَبیت، ۵۰ هَنگَه آربابه وی رُژگَه دا گو خُلام هویه نین و سَعَتَگَه دا گو نِزانیت ديه بَت ۵۱ و ديه آوی ناوگَه دا بَگَت دو گر و ديه پاوژیت جیگَه گو ریاکارا تاوژِن و دَرَه، وه جیه گو گیریان ديه هَبیت و دِدان سَر یگودو هَسوتِن.

«له وه رُژه، پادشاهیا آسمانی دیه بینا ده گِجگه باکرِ بیت گو بریوگ بون،
 آوان چرایت خو راگیرن و چُن پشیا زاوا.^۲ پنچ ژه وان به عاقل و پنجه دیتِر
 عاقل بون.^۳ آونه به عاقل چرایت خو راگیرن، بله گل خو رونه چرایه بِنرن.^۴ بله
 آونه عاقل، گل چرایت خو گلزه رونی بِنرن.^۵ بر خاطره هِنده گو هاتنا زاوا گلک
 کِشا، چاوه همویا گِران بو و خورا چُن.^۶ بله نیوه شوه، دَنگه بلند هات گو
 دِگت: «زاوا وانه تِت! وِرِن پشیا وی!»^۷ هِنگه تواوی او گِجگه باکرِ شار بون و
 چرایتِ خو حاضرِ گِرن.^۸ آونه به عاقل گُتِن آونه عاقل: «هِنْد رونه خو بَدَن مَ،
 چون گو چرایت مَ وانه دِئِمِرِن.»^۹ بله آونه عاقل جیواب دان: «چون رون تِرا مَ
 و وَ ناگت، هَرِن و ژه مِرُوت گو رونی دِفرُشن بُو خو بَکِرِن.»^{۱۰} و وقته او چو
 بون گو رونی بَکِرِن، زاوا گَهشت و او گِجگه باکرِ گو حاضرِ بون، گل وی چُن
 ناو جشنا داوته و دَر هاتِ گِرتِن.^{۱۱} پاشه وه، او گِجگه دیتِر ژِی گَهشتِن و
 گُتِن: «آغایه مَ، آغایه مَ، دَری سَر مَ وگ!»^{۱۲} بله آوی گُت وان: «بَراستی، آز بُو
 و دِیژِم، آز وَ ناس ناگم.»^{۱۳} بَهنده هیشیار بِن، چون گو اون نه وه رُژه دِزاین و
 نه وه سَعته.

مَثلا کیسگتِ زری

«و هَ وسا ژِی پادشاهیا آسمانی دیه بینا مِرُوگه بیت گو دل هَبو بچیتَ
 سَفَره. آوی گاز خُلامتِ خو گِر و ماله خو سِپاردَ وان؛^{۱۵} گورِیگی گارینا هر
 خُلامگه، آوه مِرُوی پنچ کیسگه زری دا یگه، دو کیسگه زری دا یگِ دی و
 کیسگگِ زری دا خُلامگه دیتِر. پاشه چو سَفَره.^{۱۶} آوه گو پنچ کیسگه زری
 استانده بو، جیدا چو و بَ وان آلورِ گِر و پنچ کیسگه دِی زری کارِ گِر.^{۱۷} هَ
 وسا، آوه گو دو کیسگه زری هَبو، دو کیسگه دِی زری کارِ گِر.^{۱۸} بله آوه گو
 کیسگگِ زری استانده بو، چو و عردِ گُلا و دِراوه آریابه خو وشارت.
^{۱۹} «پاشه مدتگه دِرژ، آریابه وان خُلاما زُوری و حساب و کِتابا خو وان
 خاست.^{۲۰} آوه گو پنچ کیسگه زری استانده بو، پنچ کیسگه دِی زری گل خو
 اینا و گُت: «آغا، تَ پنچ کیسگه زری سِپاردَ مِین، کَرَمگِ آو ژِی پنچ کیسگه
 دِی زری گو مِین کارِ گِرِی.»^{۲۱} آغایه وی گُته دا: «آفرین، آی خُلامه چاک و
 آمین! تَ وه هِندا گِم دا آمین بوپی، بَهنده آزه گلک دِشده دیتِر ژِی سِپارِم تَ.
 وَر و شادیا آریابه خودا پِپِ شِریگ!»^{۲۲} آو خِدمتکاره گو دوکیسگه زری
 استانده بو ژِی هاتِ پِش و گُت: «آغا، تَ دو کیسگه زری سِپاردَ مِین، کَرَمگِ

اَو ژى دو كيسگه دى زرى گو من کار گرى. " ۲۳ آغايه وى گته دا: " آفرين، آى
 خُلامه چاک و آمين! تِ وه هندا گم دا آمين بوي، بهنده آزه گلگ دِشده ديتر
 ژى بسپارم ت. وَر و شاديا آربابه خودا بَب شريگ!" ۲۴ پاشه او خُلامه گو
 كيسگ زرى استانده بو، هات پش و گت: " آغا، چون گو من دِزاني تِ مِروگه
 هِشكى، ژه وه جيه گو تِ نچاندى تِ دِدوروي و ژه وه جيه گو تِ نرِشاندى تِ
 خِر دِگى، ۲۵ ايجا آز ترسيام و من دراوه تِ ناو عردى دا وشارت. گِرمگ اَو ژى
 دِراوه ت!" ۲۶ بله آغايه وى جيوبا ويدا گت: " آى خُلامه شُل پيس و به
 خيرت! تِ گو دِزاني آز ژه وه جيه گو من نچاندى، دِدوروم و ژه وه جيه گو من
 نرِشاندى، خِر دِگم، ۲۷ ايجا بچى تِ دِراوه من ندا صرافا گو وقته آز رُوريم اوه
 بِ كارِه وه تِ بَسْتينِم؟ ۲۸ بجا اوه كيسگا زرى وى بَسْتينِن و بَدَن اوه گو ده
 كيسگه زرى هِي. ۲۹ چون گو بُ هچى كسه گو هِي، گلگِتر ديه بَت دايِن گو
 زَدِتر هَبيت؛ بله اوه گو چِنين، او دِشدا گو هِي ژى ژه وى ديه بَت استاندين.
 ۳۰ وى خُلامه گيرنهاتي پاوِرِن دَرَو ناو تاريتيه دا، وه جيه گو گيريان ديه هَبيت و
 دِدان سَر يگودو هِسوتِن."

رُزا مَحشرِه

۳۱ «وقته گو گوره انسان ناو سُكوه و جلالا خودا، گل تواوى ميلياگتا بَت،
 ديه سَر تَخته خويه پَر ژه سُكوه و جلال رونت. ۳۲ تواوى قومه سَر رويه
 عردى ديه خِر بِن حُضورا وى و او وگو شوانگه گو پَزى ژه بَزنا جُدا دِگت، ديه
 خلقه لگ جُدا گت؛ ۳۳ او پَزى ديه دانِت آليه خويه راسته و بَزنا ديه دانِت
 آليه خويه چيه. ۳۴ پاشه پاشا ديه بژيت اونه گو آليه وى يه راستِن: " وَرِن، آى
 اون اونه گو وَ ژه آليه بابِه من بَرکت استاندى، پادشاهيا گو ژه دَسْتبه گِرنا
 عالمه بُ وَ حاضِر بوى بَسْتينِن. ۳۵ چون گو آز بَرسى بوم، وَ رِسق دا من؛ آز
 تِرني بوم، وَ او دا من؛ آز غَرِيب بوم، وَ جى دا من. ۳۶ آز روت بوم، وَ جِلگ
 گِرِن بَر مِدا؛ آز نَساخ بوم، اون هاتِن سَرَا من؛ آز زيندانه دا بوم، اون هاتِن دِيتِنَا
 من." ۳۷ ايجا مِروَت صالح ديه جيوبا ويدا بژن: " آى خاده، م تِ گنگه بَرسى
 ديت و رِسق دا ت، آن تِرني ديت و او دا ت؟ ۳۸ م گنگه تِ غَرِيب ديت و جى
 دا ت و آن روت ديت و جِلگ گِرِن بَر تدا؟ ۳۹ م گنگه تِ نَساخ و آن زيندانه
 دا ديت و آم هاتِن دِيتِنَا ت؟ " ۴۰ ايجا پاشا ديه جيوبا واندا بژيت: " بَراستى، آز
 بُ وَ دِبژِم، او دِشدا گو وَ بُ يگ ژه وان بَرايه من يه همويا گوشگِتر گِر، اصلا

خودا وَ بُ مِنْ گِر. ”^{۴۱} پاشه او ديه بڙيت اونه گو سر آليه وي يه چين: ”آی اون اونه گو لعنت وَ هاتي گرن، ژه من دور گون و هرن ناو آگره ابدی دا گو بُ ابلیس و میلیکیت وی حاضر بوی،^{۴۲} چون گو آز برسی بوم، وَ رِسق ندا من؛ آز تری بوم، وَ او ندا من؛^{۴۳} آز غریب بوم، وَ جی ندا من؛ آز روت بوم، وَ جلیگ نگرن بر مدا؛ آز نساخ و زیندانه دا بوم، اون نهاتن دیتنا من.”^{۴۴} ایجا او ديه جیوبا ویدا بڙن: ”آی خاده، م گنگه ت برسی آن تری، غریب آن روت، نساخ آن زیندانه دا دیت و بُ ت خدمت نگر؟”^{۴۵} ایجا او ديه جیوبا واندا بڙيت: ”براستی، آز بُ وَ دپڙم، او دشدا گو وَ بُ یگ ژه وان، اونه همویا گوشگتر، نگر، اصلا خودا وَ بُ مِنْ نگر.”^{۴۶} بهنده اون ديه بچن ناو عذابا ابدی، بله مزوت صالح ديه بچن ناو ژيانا ابدی.»

۲۶

نقشا گشتنا عیسی

^۱ وقته عیسی. تواوی او قسن خلاص گرن، گت شاگردت خو: ^۲ «اون دزانن گو دو رژه دی، عیدا پسخه تیت و گوره انسان ديه بت تسلیم گرن گو خاچو ویت.»

^۳ ایجا سرکت کاهینا و مزنت قومی خر بون ناو قصر کاهینه مزن گو ناوه وی قیافا بو ^۴ و گل یگودو نقش کیشان گو چاون ب حیلا، عیسی. بگرن و بگزن. ^۵ بله اوان دگت: «بله ناو عیده دا نه، نگو ناو خلقه دا هنگام چه بیت.»

عیسی بیت عنیایه دا

^۱ ایجا وقته گو عیسی. له بیت عنیایه مالا شمعوته جذامی دا بو، ^۲ ژنگگ ب آمانگه مرمز ژه گلاوا گلک بها هات لاره وی و وقته گو عیسی. سر سرفگه رونشته بو، گلاو رزانده سر سره وی. ^۳ شاگردا وقته او دشده دین گربه وان و بو و گتن: ^۴ «او خسار گرن ب چی؟ چون گو مزو دگاری وه گلاوه، گلک بها پفرشیت و دراوه وه بدت فقیر و ژارا.» ^۵ بله عیسی. بهسیا و گت وان: «اون بچی اذیتا وه ژنگه دگن؟ چون اوی شلگه قنج راستا مدا گیری. ^۶ فقیر و ژار همو جاره گل ودان، بله آز همو جاره گل ودا نایم. ^۷ وه ژنگه ب رزاندها وه گلاوه سر بدنه من، اصلا خودا آز بُ چال گرینه حاضر گیرم. ^۸ براستی آز بُ وَ دپڙم، تواوی عالمه دا، هچی جیه گو خبرا خوش پادشاهیا خدا بت و عظم گرن،

شُلا وه ژنگه ژى بُ بیرانینا وی دیه بت گتن.»

خیانتا یهودا

^{۱۴} ایجا یهودایه آسخریوطی گو یگ ژه وان دانزده شاگردا بو، چو لاره سَرکت کاهینا ^{۱۵} و گت: «اونه چه بدن من هگو از عیسی. تسلیمی و بگم؟» ایجا آوان سی سگه زیو دان وی. ^{۱۶} و ژه وه دمه ودا، یهودا دوو فرصتگه بو گو عیسی. تسلیم گت.

شیوا عیدا پسخه گل شاگردادا

^{۱۷} له یکمین رُزا عیدا نانه به هون گو ناودنگ ب عیدا پسخه بو، شاگرد هاتن لاره عیسی. و وی پیسیار گرن: «ت کیدره دخازی ام بُ ت حاضر گن گو شیوا پسخه بخی؟» ^{۱۸} عیسی. گت وان: «هرن ناو شهری، لاره فلان گسه و بژن وی، ماموستا دپژیت: «وقته من نیزوک بوئی. از دخازم شیوا عیدا پسخه گل شاگردت خو مالا تدا بینم جی.» ^{۱۹} و شاگردا همو دشد ه و سا گو عیسی. گته بو وان، گرن و شیوا پسخه حاضر گرن.

^{۲۰} وقته بو شو عیسی. گل دانزده شاگرده خو سر سرفگه رونشت. ^{۲۱} وقته شیو دخارن، عیسی گت: «براستی، از بُ و دپژم، یگ و دیه من تسلیمی دژمن بگت.» ^{۲۲} شاگرد گلک نرحت بون و یگ ب یگ ژه وی پیسیار گرن: «او آزم، آغایه من؟» ^{۲۳} عیسی. جیواب دا: «اوه گو دسته خو گل مدا دبِت ناو کاسگه دا، همن او دیه من تسلیمی دژمن بگت. ^{۲۴} گوره انسان ه و سا گو راستا ویدا کتبت مقدس دا هاتی نویساندن، دیه بچیت، بله وی بُ حاله او گسه گو گوره انسان تسلیمی دژمن دگت. بُ وی باشر او بو گو چه جارا نهاتبنا دنیایه.» ^{۲۵} هنگه یهودا، همن اوه گو دیه عیسی. تسلیمی دژمن گربا، گت: «ماموستا، او آزم؟» عیسی جیواب دا: «ت بوخو و سا گت!»

^{۲۶} وقته هشتا مشغولی خارنه بون، عیسی نان راگر و پاشه سُکر گرنه، او گر و دا شاگردا و گت: «بگرن، بخن؛ آوی بدنه من.» ^{۲۷} و طاسگگ راگر و پاشه سُکر گرنه او دا شاگردا و گت: «اون همو، ژه وین وخن. ^{۲۸} آوی خونا من بُ عهدا تاز گو بر خاطره بخشینا گنهدت گلکا دت رژاندن. ^{۲۹} از بُ و دپژم گو ژه وه حاصله تره ایدی ناوخوم حتا وه رژه گو از اوه گل ودا ناو پادشاهیا بابه خو، تاز وحم.»

^{۳۰} و پاشه خاندنا استرانگه عیده، چن بُ آلیه چیبایه زیتونه.

پشگتتا حاشا گرنا پطرس

^{۳۱} پاشه عیسی. گت وان: «ایشو اونه همو شگه من بگن. چون گو کتیت مُقدس دا هاتی نویساندین،
“آزه شوانی بخینیم

و پرت هشمه دیه پلائی بن.”

^{۳۲} بله پاشه هنده گو آز ساخ بوم، آزه پش ودا بچم خریما جلیله. «^{۳۳} پطرس گت: «هگو همو ژی شگه ت بگن، آز چه جارا شگه ت ناگم.»^{۳۴} عیسی. گت وی: «براستی، آز ب ت دپژم گو ه ایشو، پش بانی دانا دیگه، تیه سه جارا من حاشا گی!»^{۳۵} بله پطرس گت: «هگو لازم بیت آز گل تدا بمرم ژی، آز ت حاشا ناگم.» شاگرده دی ژی همویا ه وسا گتن.

باغچه چتسیمانیه

^{۳۶} پاشه عیسی گل شاگردت خو چو جیگه گو ناوه ودره چتسیمانی بو و گت وان: «ار رونن گو آز بچم ودره هانه و دعایا بگم.»^{۳۷} پاشه پطرس و او دو گوره زیدی گل خودا برن. عیسی. گلدار و پرش بو^{۳۸} و گت وان: «جانه من هند گلدار گو آز کتیم حاله مرنه. ار بمین و گل مدا شار بمین.»^{۳۹} پاشه قدرگه چو پش سر رویه خو گت سر آخه و دعا گر: «آی بابو من، هگو بیت، بهل او طاسگ ژه من درباز بیت، بله نه ب داخازیا من، بلگو ب ارادا ت.»^{۴۰} پاشه زوری لاره شاگردا و دیت او رازان. ایجا گت پطرس: «ما و نیدگاری سعتگه گل مدا شار بمین؟^{۴۱} شار بمین و دعایا بگن گو نگون امتحانه دا. هراستی رح دخالیت، بله بدن به طاقت.»^{۴۲} جارگه دی ب جارا دویه چو و دعا گر: «آی بابو من، هگو او طاسگ درباز نابیت مگر آز اوه وحم، بجا ارادا ت بقومیت.»^{۴۳} و وقته دیسا زوری، دیت گو او رازان، چون گو چاوه وان گران ببو.^{۴۴} ایجا جارگه دی او هیلان تنه و چو، و ب جارا سیه دیسا همن دعا گر.^{۴۵} پاشه هات لاره شاگردا و گت وان: «خو و بهن ودانا خو بهلن ب پاشه. نه او سعتا گو من گته بو نيزوک و گوره انسان دیه تسلیمی دسته گنهکارا بیت.^{۴۶} رابن، ام بچن. نه اوه گو من تسلیمی دژمن دگت دیه بگهشیت.»

گرتنا عیسی

^{٤٧} عیسیٰ هِشْتَا قِس دِگَر گو یهودا، یگ ژه وان دانزده شاگردا، گل جَمَاعَتَگَه مَزَن گو رُپ و شمشیر هَبون، ژه آلیه سَرکَت کاهینا و مَزِنَت قَوْمِی، گَهَشَتِن. ^{٤٨} آوه گو عیسیٰ تسلیمی دژمن دِگَر نیشانگ دابو آونه گل خودا و گته بو وان: «آو گسه گو آزه ماچی گم، آو هَمَن آو؛ آوی بَگَرِن.» ^{٤٩} ایجا آو جیدا نِیزوکی عیسیٰ- بو و گت: «سلاو، ماموستا!» و آو ماچی گِر. ^{٥٠} عیسیٰ- گت وی: «هَوال، شُلا گو ت بُ گِرنا وه هاتی بَگ.» هِنگَه آو مَزُو هاتن پَش، رِژیان سَر سَره عیسیٰ- و آو گِرَتِن. ^{٥١} وه ناوه دا، یگ آونه گو گل عیسیٰ- دا بو دَسْتَه خو دِرژ گِر و شمشیره خو کِشا و صَرَبِیگ خِذْمَتکاره کاهینه مَزَن دا و گوهِه وی لَو گِر. ^{٥٢} بله عیسیٰ- گت وی: «شمشیره خو بَگ جیه ودا؛ چون گو هَچی گسه شمشیری بَکَشیت، ب شمشیر ژی دیه بَت گَشَتِن. ^{٥٣} ما گمانا ت آز نِگارِم نَه ژه بابه خو بخازِم گو زِدَتِر ژه دانزده لَشگَره میلِیاگتا بُ آریکاریا مَن رِگت؟ ^{٥٤} بله هِنگَه پَشگتَنه کِتِیت مُقدَس چاون دیه بِن جی گو دِپِژیت آو دِشَدَن دِپی بَقومِن؟» ^{٥٥} هِنگَه، گت جَمَاعَتا وِدره: «ما آز دِزِم گو اون ب رُپ و شمشیرا هاتن گو مَن بَگَرِن؟ آز هَمو رُژه ناو معبده دا دِرونِشَتِم و مَن دَرَس دِدا و و آز نِگِرَتِم. ^{٥٦} بله آون هَمو قَوْمِین گو پَشگتَنه پِیغَمَبَرا بِن جی.» پاشه توایو شاگردا آو هِلان تِنه و جِلاتِن.

عیسیٰ حُضورا شورایا یهودیدا

^{٥٧} آونه گو عیسیٰ- گِرته بون، آو بَرَن لاره قیافا، کاهینه مَزَن. له وِدره ماموستایت توراته و مَزِنَت قَوْمِی خِر بَبون. ^{٥٨} بله پطرس دورودا دوو عیسیٰ- دا چو حتا گَهَشَت حَوشا مالا کاهینه مَزَن. ایجا چو رُز و گل نُبدارا رونشت گو دومایِگا وه شُله بِنینیت. ^{٥٩} سَرکَت کاهینا و توایو اندامه شورایا یهود دوو پَیدا گِرنا شَهادَتا دِروین له ضَد عیسیٰ- بون گو آوی بَگَرِن؛ ^{٦٠} دوز گو گلک شَاهِدِیت دِروین هاتن پَش، بله دِشَدگَه وسا پَیدا نِگَرِن. دومایِگَه دو مَزُو هاتن پَش ^{٦١} و گتن: «وی مَزُوی گتی،» آز دِگارِم مَعبدا خدا خِرا گم و سه رُزادا آوه دِیسا چه گم. ^{٦٢} «هِنگَه کاهینه مَزَن رابو و گت عیسیٰ-: «ت چه جیواب چِنین گو ت بَدی؟ آو چی گو آو مَزُون له ضَد ت شَهادَتَه دِدَن؟» ^{٦٣} بله عیسیٰ- هَ وسا به دَنگ ما. کاهینه مَزَن گت وی: «آز ت خدایه زِنَد دِدَم سونده گو ت بژی مَ، هَگو ت مَسِیخ گوره خدایِی.» ^{٦٤} عیسیٰ- جیواب دا: «ت بوخو وسا گت! و آز ب و دِپِژِم گو وِن وِداِتِر آونه گوره انسان بِنین گو سَر دَسْتَه راست

قُدْرَتَا خدا روْنِشَتِي وَ سَرِ اَوْرَتِ اَسْمَانِي دَا تِ ت. «^{٦٥} هِنِگه کاهينه مَزِن پَرَسِيا گِرَاسه خو چير گِر و گت: «گُفَر گِر! ايدي مَ چه احتياج شاهدا هِي؟ نَه گو وَ گُفَر گِرنا وي بيهيست،^{٦٦} حُكْمه وَ چِي؟» اَوَان جِيواب دان: «اَو لاييقه مِرِنه ي!»^{٦٧} پاشه تُف گِرِن رويه عيسي. و اَو گت دان. هِنْدگا ژِي سِيَلِ وي دِدان^{٦٨} و دِگْتِن: «اَي مَسِيح، نَبوتَه بِيگ وَ بَرُ که تدا؟»

پطرس، عيسي حاشا دِگت

^{٦٩} ايجا هَ وه ناوه پَطْرُس دَرَوِي ماله، ناو حَوْشه دا روْنِشْتَه بو گو خُداْمَگِ هَات لاره وي و گت: «تِ ژِي گِل عيسايه خلقه جليله دا بوي!»^{٧٠} بله اَوِي لاره همويا حاشا گِر و گت: «اَز نِزَانِم تِ چه دِژِي!»^{٧١} پاشه چو بُ اَلِيه دَرَه حَوْشه. و دَرَه خُداْمَگِ دِي اَو ديت و گت اَوْنَه و دَرَه: «اَو مِرَوُ ژِي گِل عيسايه خلقه ناصره دا بو!»^{٧٢} پَطْرُس وه جاره ژِي اَو حاشا گِر و سوند خار گو «اَز وي مِرَوِي ناس ناگم.»^{٧٣} پاشه مَدْتِگه گِم، جَمَاعَتَا گو و دَرَه رَاوَسْتَا بون، هَاتَن پَش و گتَن پَطْرُس: «به شِگ تِ ژِي يِگ له واني! چون گو لهجا تدا معلوم!»^{٧٤} ايجا پَطْرُس دَسْتَبه لَعْنَت گِرِنا خو گِر و سوند خار و گت: «اَز وي مِرَوِي ناس ناگم!» و هَ وه دَمَه دِيگله باني دا.^{٧٥} هِنِگه پَطْرُس قِسا عيسي. اينا بِيْرَاخو گو گتَه بو: «پَش باني دانا دِيگله، تِيه سه جارا مِن حاشا گِي!» ايجا چو دَرَو و هوري هوري گيريا.

٢٧

يهودا خو دِگْزِيَت

^١ وقتَه بو سِييزو، تواوي سَرُكْت کاهينا و مَزِنْتِ قَوْمِي خِر بون، گِل يِگودو مشورت گِرِن گو عيسي. بُوگْرِن.^٢ ايجا دَسْتَه وي گِرْدان و اَو تَسْلِيْمِي پِيلائْسَه والي گِرِن.

^٣ وقتَه يهودا، هَمَن اَوَه گو عيسي تَسْلِيْمِي دُژْمِن گِر، ديت گو عيسي. محكوم بوي، ژَه شُلا گِرِي پُشْمَان بو و اَو سِي سِيگَه زِيو، زُوْرانْد سَرُكْت کاهينا و مَزِنْتِ قَوْمِي^٤ و گت: «مِن گُنه گِرِي وَ اَز باعِيث بومَ خونا مِرَوُگه به گُنه بَت رِژَانِدِن.» بله اَوَان گت: «بِ مَ چه؟ تِ بوخو دِزَانِي!»^٥ هِنِگه يهودا اَو سِکَ رِژَانِدِن ناو معبده سَر رويه عَرْدِي و چو دَرَو و خو هوا و گِر.^٦ بله سَرُكْت کاهينا اَو سِکَ سَر رويه عَرْدِي خِر گِرِن، گتِن: «هاوِتِنَا وان سِگَان ناو خِرِينَا

معبده گورِیگی شریعتہ دوز نین، چون گو دراوه خونہ ی. «^۷ بجا مشورت گیرن و ب وان سگا، زویا آوه گو گلز چه دِگرن کِرن گو بیت چیه مزاره بیانیا.^۸ بجا آو جی حتا ایرو 'زویا خونہ' تَت گاز گیرن.^۹ ایجا، وِسا پِشگتِنا اِرمیا پیغمبر هات جی گو گتہ بو: «آوان آو سی سگہ زیو راگیرن، هَمَن آو قیمتا گو هِنْد مروت بنی اسرائیلہ دانا بون سَر وی،^{۱۰} و آو دان ب کِرینا زویا آوه گو گلز چه دِگرن، وِسا گو خاده ب مِن اِمر گیره بو.»

عیسی مَحکما پِلائس دا

^{۱۱} ایجا عیسی. حضورا والی دا راوِستا. والی ژہ عیسی. پیسیار گیر: «ت پاشایه یهودیایی؟» عیسی. حیواب دا: «ت بوخو وِسا گت!»^{۱۲} بله وقته گو سَرکت کاهینا و مَزِنْت قومی تُهْمَت عیسی دِدان، آوی چه حیواب نِدا.^{۱۳} پاشه پِلائس ژہ وی پیسیار گیر: «ما ت وان دِشْدان همویا گو آو له ضد ت شهادتہ دِدن، نابیهیسی؟»^{۱۴} بله عیسی. حیوابا یگ وان تُهْمَتہ گو وی دِدان ژی نِدا، وِسا گو والی گلک صَفْت گِرتی بو.

^{۱۵} عادتہ والی آو بو گو وقته عیدہ زیندانیگہ ب داخازیا جماعتہ آزاد گت. ^{۱۶} وه وَقتیدا زیندانیگہ ناوَدَنگ هبو گو ناوه وی باراباس بو.^{۱۷} ایجا وقته گو جماعت خِر بو، پِلائس ژہ وان پیسیار گیر: «اون دِخازن آز که ب و آزاد گم، باراباس آن عیسایه ناوَدَنگ ب مسیح؟»^{۱۸} پِلائس آو قِستی. بَر خاطرہ هِنْدہ گت گو دِزانی سَرکت یهودیا عیسی. ژہ بَر حسادتہ تسلیمی وی گیرن.^{۱۹} هَمَزی، وقته گو پِلائس سَر گرسیه قضاوتہ رونِشته بو، ژنا وی خَبَرگ ب وی رِگر گو: «چه شلات وی مِروہ به گنہ نکتہ بیت، چون گو ایرو مِن خَوَنگ راستا ویدا دیت گو گلک اذیتا مِن گیر.»^{۲۰} بله سَرکت کاهینا و مَزِنْت قومی، جماعت قانع گیرن گو آزاد بونا باراباس و مِرنا عیسی بَخازن.^{۲۱} والی دیسا ژہ وان پیسیار گیر: «کیشگ ژہ وان دو مِروان ب و آزاد گم؟» جماعتہ حیواب دان: «باراباس.»^{۲۲} پِلائس پیسیار گیر: «بجا آز گل عیسایه ناوَدَنگ ب مسیح چه بگم؟» همویا گتن: «آوی خاچَو وَگ!»^{۲۳} پِلائس پیسیار گیر: «بُچی؟ چه پیسییتیگ گِری؟» بله آوان بلندتر گیرن هوار: «آوی خاچَو وَگ!»

^{۲۴} ایجا وقته پِلائس دیت گو به فایدی و هِنگامِیگ ژی وانہ چه بیت، آوی آو خاست و دَستہ خو بَر چاوه جماعتہ شُست و گت: «خونا وی مِروی سَر سَگرا مِن نین. اون بوخو دِزاین!»^{۲۵} جماعتہ همویا گت: «خونا وی سَر سَگرا

مَ و زارویت مَ بیت! «^{۲۶} پاشه پیلاتس، باراباس بُ وان آزاد گیر و عیسی۔ دا شلاق دایین و او تسلیم گیر گو خاچَو وگن.

پگنیه خو عیسی گرن

^{۲۷} سربازه پیلاتس، عیسی۔ بِرِن ناو حوشا قَصْر! والی و تواوی دَسْتگا سربازا دُرا وی خِر بون. ^{۲۸} آوان عیسی روت گرن، عبایگه بِنَفشی گرن بَر ویدا ^{۲۹} و تاجگ ژه قَلما چه گرن و دانان سَر سَره وی و دارگگ دان دَسْته وی یه راسته. هَنگه بَر وی گتن سَر چُکا و پگنیه خو وی گرن، دِگتن: «سِلاو سَر پاشایه یهودیا!» ^{۳۰} و تُف دِگرن رویه وی، دارگ ژه دَسْته وی دِستاندین و ناو سَری دِدان. ^{۳۱} پاشه هِنده گو پگنیه خو وی گرن، عبا بَر ویدا دَرخِسْتِن و چلگه وی گرن بَدا. پاشه او بِرِن دَرَو گو خاچَو وگن.

خاچَو و بونا عیسی

^{۳۲} وقته گو دِچِن دَرَو، گَهَشْتِن مِرَوگه گو خلقه قِیروانه بو و ناوه وی شمعون بو و او مَجبور گرن خاچا عیسی دوو ویدا بَیت. ^{۳۳} وقته گَهَشْتِن جِیگه گو ناوه وه جُلجُتا بو، گو معنیا وه کُلُوخ، ^{۳۴} شرابگ گو گل زرداوه تِگل ببو دان عیسی. وقته او طام گر، نخاست گو وُخت. ^{۳۵} وقته گو او خاچَو وگرن، بُ لِکَو گِرنا چِلِگت وی، ناو خودا پِشگ هاوِتن. ^{۳۶} ایجا او وِدره رونشْتِن و پاسوانیا عیسی۔ گرن. ^{۳۷} هَمزِی، هِندایی سَره وی نِویسارگ ب وه گتنه لِدان گو: «اوی عیسی، پاشایه یهودیا.»

^{۳۸} دو مِرُوه دِز ژِی گل وی خاچَو وگره بون، یگ آلیه وی یه راسته و یه دِیتر آلیه وی یه چِپه. ^{۳۹} مِرُوه گو وِدره دا دَرِیاز دِبون سَره خو دِهژانْدِن و ب دِوژونا ^{۴۰} دِگتن: «ای تِ او کسه گو دِخاست مَعبدا خاده خِرا گِی و سه زُزادا دِیسا آوه چه گِی، خو نجات دَا! هَگو تِ گوره خدایی ژه خاچه زُردا وِر!» ^{۴۱} هَمزِی سَرکِت کاهینا گل ماموستایِت توراته و مَزِنِت قومی پگنیه خو وی دِگرن و دِگتن: ^{۴۲} «مِرُوت دِیتر نجات دان، بله نِگاریت خو نجات دَت! هَگو پاشایه بَنی اسرائیلِه ی، بِلانَه ژه خاچه زُردا بَت گو آم ایمانه بَیئِن وی. ^{۴۳} او تَوکلا وی سَر خدای؛ بَجا هَگو خدا هَره دِگت، بِلانَه وی نجات دَت، چون اوی دِگت: “آز گوره خدام!”» ^{۴۴} او هر دو مِرُوه دِز ژِی گو گل ویدا خاچَو وِیبون، هَ وسا توهین وی دِگرن.

مِرنا عیسی

٤٥ ڙه سَعَت دانزده نیورو حتا سَعَت سیه پاش نیورو، تاریتیه توای او وِلات گِرت. ٤٦ نِیزوکی سَعَت سیه پاش نیورو، عیسی. بِ دَنگا پِلند گِر هوار: «ایلی، ایلی، لَمّا سَبَقْتَنی؟» آنی «آی خدایه من، آی خدایه من، تِ بُچی آز هِلام تِنه؟» ٤٧ هِنْدَگ ڙه وان مِرْوه گو وِدره راوستا بون وقته او قِسا عیسی. بیهیستِن، گتن: «او مِرْو گاز الیاس پیغمبر دِگت.» ٤٨ یِگ وان جیدا بزی و اَبَرک اینا، او ناو شَرابا تِرش بوی دا و دانا سَر دارِگِگه و او بَر بَر دَوُه عیسی. گو وُخت. ٤٩ بله اونه دیتِر گتن: «صبر گن، بهلِن آم ببینن کانه الیاس پیغمبر دیه بت گو اوی نجات دت آن نه.» ٥٠ عیسی. جازگه دیتِر بِ دَنگا پِلند گِر هوار و رِحا خو تسلیم گِر. ٥١ هَه وه دَمه پِردا معبده ڙه سَری حتا بِنی بو دو گِر. عرد هَژیا و بَر گِر بون. ٥٢ مَزار وِبون و گَلک مِرْوه مُقدس گو مره بون، ساخ بون. ٥٣ او ناو مَزارادا هاتن دَرَو و پاشه ساخ بونا عیسی، چُن شَهْره مُقدس و خو نیشا گَلک مِرْوا دان. ٥٤ وقته گو سَرکه سربازا و او مامورِت گو پاسوانیا عیسی. دِگرن، عرد هَژیان و توای او ددشه قومی دیتن، گَلک ترسیان و گتن: «براستی او گوره خدا بو.»

٥٥ گَلک ڙنگ ڙی وِدره بون و دورودا دِبرخودانه. او ڙه خریما جلیله دوو عیسی. دا هاته بون گو بُو وی خِدمته بِنگن. ٥٦ مریمه مَجْدَلِیّه و مریم دایِگا یعقوب و یوسف، و همڙی دایِگا گورِت زیدی ناو وان ڙنگادا بون.

چال گِرنا عیسی

٥٧ گاوا ڙُزْوا بونه، مِرْوگه دَوْلَمند ڙه خلقه رامه، گو ناوه وی یوسف بو و همڙی شاگِردگه عیسی بو، ٥٨ چو لاره پیلانُس و جنازه عیسی. خاست. پیلانُس اَمِر گِر گو بَدَن وی. ٥٩ یوسف جناز راگر و ناو کِیفَنگه دا گو ڙه گتانه تَمیز بو پِچا ٦٠ و دانا ناو مَزارگه تازَ گو بوخو ناو رازه دا تِراشی بو و بَرگه مَزن گِرل گِر پشیا دَره مَزاری و چو. ٦١ مریمه مَجْدَلِیّه و او مریمه دی وِدره بَر مَزاری روئشته بون.

نُبْداریت مَزاره

٦٢ ڙُزا دی، گو ڙُزا پاشه ڙُزا حاضر بون بُو عَیده، بو، سَرکِت کاهینا و فَریسی. خِر بون لاره پیلانُس ٦٣ و گتن: «قربان! تِت بَیرا مَ اوه حیلَباز وقته هِشتا ساخ

بو، دِگت، "پاشه سه رُژا آزه ساخ بيم." ^{٦٤} بَهنده امير گَ ختا رُژا سيه پاسوانيا مَزاري بَگن، نَبيت شاگرده وي بَچن، جنازَ بَدزن و بَزَن خَلقه گو او ژه ناو مَرِيادا رابوئِي، گو وِسا، او حِيلا دوماييگه ديه خَرايتر ژه حِيلا اولي ببيت. «^{٦٥} پيلائُس گت وان: «و بوخو سربازه نُبدار هَن. هَرِن و هِندي اون دِگارِن، له شار بن.» ^{٦٦} بجا او چُن و بره پشيا مَزاري مُهر گِرِن و هِنْد نُبدار دانان وِدره گو مَزاري شار بن.

٢٨

ساخ بونا عيسى

^١ رُژا پاشه شَنِبيا مُقدس يهوديا، له رُژ دَرگوتنا يَكَمين رُژا هَفْتيه، مريمه مَجْدَلِيَه و او مريمَا ديتَر چُن ديتنا مَزاره عيسى. ^٢ نِشگادا عَرْد هَژيانگه مَزِن قَوْمِي، چون گو ميلياگتگ خاده ژه آسماني رُردا هات و چو آليه مَزاري و بره پشيا دره مَزاري گِرِل گِر رَحگه و سَر وه رونِشت. ^٣ ظاهرا وه ميلياگتي وگو بوروسگا آسماني دِجِرِسگي و جِلگه وي بينا برفه، سِپي بون. ^٤ نُبدارا وقته او ديتن، تِرَسادا رَجَفِين و بينا مَرِيا له هاتن! ^٥ ايچا وه ميلياگته گت ژنگا: «نَتِرِسِن! از دِزانِم گو اون دوو عيسايه خاچَو و بويي دِگِرِن. ^٦ او اِر نِين، چون ه وِسا گو گته بو، ساخ بوي! وِرِن بَرخودَن وه جيه گو او تِدا بو، ^٧ پاشه زو هَرِن و بَزَن شاگرِدَت وي گو "او ژه ناو مَرِيادا رابوئِي و پش وِدا ديه بَچيت حَرِما جَليله و وِدره اونِه اوي بِيِين." ايچا، مِ ن گت و!" ^٨ هِنگه او ژِنگ ب تِرَس و شادِيگه عَظِيم، جيدَا مَزاري دا هاتن دَرَو و بَزِين بُ آليه شاگرِدا گو وه دِشدا قَوْمِي بَزَن وان. ^٩ نِشگادا عيسى. هات لاره وان و گت: «سِلاو سَر و ببيت!» ژِنگ هاتن پِش و گَتَن بَر پيه وي و او پَرستِش گِرِن. ^{١٠} پاشه عيسى. گت وان: «نَتِرِسِن! هَرِن و بَزَن بَرَايت مِ ن گو بَچِن بُ حَرِما جَليله. او وِدره ديه مِ ن بِيِين.»

گزارشا نُبدارا

^{١١} وقته گو او ژِنگ ره دا بون، هِنْدگ ژه نُبدارا چُن ناو شَهري و تِواوي دِشده گو قَوْمِي بون گَتَن سَرِكْت كاهينا. ^{١٢} سَرِكْت كاهينا پاشه گو گل مَزِنَت قَوْمِي خِر بون و مشورت گِرِن، دِراوگه مِشَن دان سَرِبازا ^{١٣} و گَتَن وان: «بَزَن خَلقه "شاگرِدَت وي شُودا هاتن و وقته گو آم خوه دا بون، جنازه وي دِزِين." ^{١٤} و هگو او دِشدا بَگْهَشِيَت گو هه والي، امه بوخو اوي راضي گن گو ب و چه

مشکل نیت پش.»^{۱۵} ایجا آوان دراو استانین و گوریکگی او دِشدا گو بُ وان هاتبو گتن گرن. و او چپروگ حتا ایرو ژی ناو یهودیادا دِگرت.

ماموریتا مَزِن

^{۱۶} ایجا آو یانزده شاگرد چُن حَریما جلیله، بُ وه چیبایه گو عیسی. بُ وان اَمِر گره بو. ^{۱۷} وقته آوان عیسی. دیت، او پَرستش گرن. بله هِندگا شگ گرن. ^{۱۸} هِنگه عیسی. هات نيزوک و گت وان: «تواوی اقتدار ناو آسمانی و سر رویه عَردي بُ مَن هاتی دایین. ^{۱۹} بجا هَرِن و تواوی مِلتا بگن شاگرده مَن و آوان ب ناوه باب، و گور، و رِحا مُقدسا خدا عُسلا تَعْمیده بَدَن ^{۲۰} و فِر وان بگن گو تواوی دِشده مَن بُ و اَمِر گری، بینن جی. نَه آز همو رُزه حتا دومایگا وه دُنیايه گل و دَام!»

